



UNIUNEA EUROPEANĂ



MINISTERUL MUNCII,
FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU



FONDUL SOCIAL EUROPEAN
POSDRU
2007 - 2013



INSTRUMENTE STRUCTURALE
2007 - 2013



OPOSDRU



UNITATEA EXECUTIVĂ PENTRU
FINANȚAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
SUPERIOR, A CERCETĂRII
DEZVOLTĂRII ȘI INOVĂRII

*Daniela Sarpe, Delia Popescu,
Aurel Neagu, Violeta Ciucur*

I M U

Standarde de integritate în învățământul universitar



Bucuresti
2011

FONDUL SOCIAL EUROPEAN
Investește în
OAMENI



Îmbunătățirea Managementului Universitar



Proiecte strategice
pentru Învățământul Superior

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Standarde de integritate în învățământul universitar
(Ediție online, 2011)
Daniela Șarpe, Delia Popescu, Aurel neagu, Violeta Ciucur

ISBN 978-973-0-11740-0

Copyright © 2011, UEFISCDI

Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior,
a Cercetării, Dezvoltării și Inovării
Adresa: Str. Mendeleev nr. 21-25,
sector 1, cod 010362, București, România
Site: <http://uefiscdi.gov.ro>

Centrul de Competență “Ovidius” Constanța

**„Standarde de integritate în
învățământul universitar”**

1. Echipa de elaborare a modulului

Coordonator:

Daniela Șarpe - Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați

Membri:

Delia Popescu – Universitatea București

Aurel Neagu – Academia de poliție « Alexandru Ioan Cuza » București

Violeta Ciucur – Universitatea "Ovidius" Constanta

Mentor:

Gabriel Moinescu

2. Publicul țintă:

Persoane cu funcții de conducere la nivel academic și administrativ:

- Rector / prorector
- Decan, prodecan, secretar științific, șef de catedră/departament
- Director general administrativ
- Șef contabil, Șef serviciu achiziții, Consilier juridic

3. Elemente de metodologie:

Modulul va fi prezentat publicului într-o manieră interactivă, urmărind să transmită acestuia informații referitoare la problematica integrității în mediul academic, dar și să dezvolte competențe și abilități în domeniul evaluării acestui fenomen, prin analize și dezbateri pe marginea unor studii de caz.

Cursanții vor beneficia de 15 h de instruire directă (face to face), 10 h de activitate on-line și 5h destinate rezolvării unor teme de casă.

PREZENTAREA GENERALĂ A MODULULUI

A. Obiective generale și specifice

Obiectiv general: Obiectivul general al acestui modul este acela de a se îmbunătăți strategiile de dezvoltare existente la nivelul învățământului universitar românesc, aliniindu-l pe acesta la standardele europene, cu ajutorul unor metode, instrumente și proceduri de analiza a respectării **integrității academice** la toate nivelurile învățământului universitar.

Obiective specifice:

- Conștientizarea factorilor de decizie din instituțiile de învățământ universitar cu privire la factorii de risc ce pot apărea în sistem: standard scăzut de integritate, nivel redus de profesionalism, nivel ridicat de corupție a cadrelor didactice, tendința fraudării probelor de evaluare de către studenți, practica plagiatului în cercetarea științifică, etc.
- Identificarea de soluții în vederea eliminării practicilor neadecvate din cadrul sistemului, prin elaborarea de proceduri de analiză și corecție a abaterilor de la etica profesională, proceduri aplicabile tuturor membrilor comunității academice
- Asigurarea unui echilibru între natura de *bun public* a învățământului superior și comercializarea serviciilor sale, în același timp menținându-se valorile de bază ale etosului academic
- Prezentarea conceptului general de integritate și a celui privind integritatea la nivel academic
- Identificarea instrumentelor specifice de măsurare și promovare a unei *culturi a integrității* în mediul universitar.

B. Cadrul normativ al domeniului de referință – integritatea în mediul universitar :

Toate transformările în curs în cadrul domeniului educațional, precum și la scara întregii societăți au implicații semnificative asupra dimensiunilor etice și morale ale învățământului superior, mai ales în contextul extinderii radicale și rapide a misiunii universităților într-o societate bazată pe cunoștințe .

- **Recomandările Conferinței Internaționale privind Dimensiunile Morale și Etice ale Învățământului Superior și Științei din Europa**

Conferința internațională privind Dimensiunile Morale și Etice ale Învățământului Superior și Științei din Europa - desfășurată la București în septembrie 2004, de către Centrul

European UNESCO pentru Invățământul Superior (UNESCO-CEPES) în colaborare cu Academia Europeana de Arte, Științe Exacte și Științe Umanistice (Academia Europensis), cu Universitatea Națiunilor Unite (UNU) și Departamentul Științelor fundamentale și ingineresti al UNESCO – și-a propus să identifice și să analizeze sistemul de valori și norme etice ce guvernează viața academică , cu impact asupra aspectului moral al societății în general¹.

Cultura academică a oricărei instituții de învățământ superior ar trebui să promoveze în mod activ și consecvent, prin declarații, documente instituționale și coduri de comportament academic, acele valori, norme și practici care ghidează întreaga comunitate instituțională. In acest fel s-ar contura un etos bazat pe respectarea principiilor privind demnitatea și integritatea fizică și morală a oamenilor, instruirea lor continuă, dezvoltarea cunoașterii și îmbunătățirea calității, participarea la procesele de democratizare și de asigurare a egalității de șanse.

Valorile și principiile enunțate și analizate in cadrul lucrărilor Conferinței au vizat, pe de o parte, integritatea academică în procesele de predare și instruire și pe de alta parte, cercetarea bazată pe integritatea academică și reacția sociala. Astfel, in ceea ce privește obținerea și menținerea integrității la nivelul proceselor de predare și instruire, s-au statuat următoarele:

- a. Valorile-cheie ale unei comunități academice sunt onestitatea, încrederea, discreția, respectul, responsabilitatea și subordonarea ierarhică. Aceste valori sunt, de asemenea, cruciale pentru oferirea unei predări eficiente și a unei cercetări de calitate.
- b. Tendinta spre onestitate se va manifesta de fiecare membru al comunității academice în parte, fiind extinsă spre ceilalți, evitându-se, în mod sistematic, orice formă de înșelăciune, minciună, fraudă, furt sau alte comportamente necinstite care afectează in mod negativ calitatea relațiilor dintre membrii comunității academice.
- c. Garantarea onestității in predare, evaluarea studentilor, cercetare, promovarea profesională și funcțională și in orice alta activitate legată de acordarea de titluri și grade va fi bazată pe criterii legitime, transparente, echitabile, predictibile, consecvente și obiective.
- d. Schimbul liber de idei și libertatea de exprimare sunt bazate pe respectul reciproc manifestat de toți membrii comunității academice, indiferent de pozitia lor in ierarhia profesională. Responsabilitățile comune ale tuturor membrilor comunității academice contribuie la libera exprimare a opiniilor și acțiunilor.²

¹ Declarația de la București despre Valorile si Principiile Etice ale învățământului Superior din Europa, adoptată în cadrul Conferinței Internaționale Dimensiunile Etice și Morale ale Învățământului Superior și Științei din Europa, 2-5 septembrie 2004, București, România

² www.cepes.ro/September/declaration.htm

Referitor la asigurarea integrității în procesul de cercetare, principiile ghid identificate în cadrul lucrărilor Conferinței privesc personalul academic și cercetătorii care, în mod individual și / sau colegial, poartă responsabilitatea și dreptul la libera exprimare cu privire la aspectele științifice și etice ale unor proiecte de cercetare și aplicare a rezultatelor. Astfel, la nivel principal s-au formulat următoarele linii directoare:

- a. Libertatea intelectuală și responsabilitatea socială sunt valorile de baza ale cercetării științifice, care trebuie să fie respectate și promovate în mod consecvent. Aceste două valori ar trebui să se consolideze reciproc în cadrul sistemelor tot mai deschise de instruire și de producere a cunoștințelor caracteristice societății secolului al 21-lea.
- b. Cercetătorii individuali și grupurile de savanți sunt responsabili moral nu doar pentru procesele de cercetare (alegerea subiectului, metodele de cercetare și integritatea cercetării), ci și pentru rezultatele lor. De aceea ei trebuie să elaboreze și să respecte în mod riguros coduri de norme etice care să reglementeze activitatea lor de cercetare științifică.
- c. Orice cod de conduită trebuie să includă norme etice și proceduri de aplicare, astfel evitându-se tratarea superficială, lipsa de conținut, ipocrizia, corupția sau impunitatea.
- d. Comunitățile științifice trebuie să promoveze cooperarea internațională și să asigure o solidaritate intelectuală și morala bazată pe valorile unei culturi a păcii și pe imperativul orientării spre o bunăstare a omenirii printr-o dezvoltare durabilă.³

Cadrul didactic universitar trebuie să fie un model pentru tânărul student, căruia să îi ofere o educație de calitate, cu scopul de a îl pregăti pentru viața activă pe piața muncii. De aceea, managerii universitari au un rol esențial în crearea unui mediu propice pentru un act educațional menit să creeze cetățeni integri, buni profesioniști și membri de bază ai societății.

- **Recomandarea UNESCO (11 noiembrie 1997) cu privire la Statutul Cadrelor Didactice din Instituțiile de Învățământ Superior**

Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), convocată în cea de-a 29-a sesiune la Paris în perioada 21 octombrie - 12 noiembrie 1997, realizând faptul că învățământul superior și cercetarea joacă un rol fundamental în căutarea, aprofundarea și transmiterea cunoștințelor și ca el reprezintă un bun cultural și științific de excepție și exprimându-și neliniștea în legătură cu vulnerabilitatea comunității academice în condițiile de presiuni politice și economice care ar putea să submineze libertatea academică, a emis o Recomandare ce statuează, printre altele, unele principii și reguli de conduită în mediul academic :

1. Publicarea și răspândirea rezultatelor cercetărilor obținute de cadrele didactice în instituțiile de învățământ superior trebuie să fie încurajate și facilitate în scopul atingerii de către ele a reputației pe care o merită, precum și pentru a promova dezvoltarea științei, tehnologiei, educației și a culturii în general. În acest scop, cadrele didactice în instituțiile de învățământ superior trebuie să fie libere în publicarea rezultatelor cercetării și ale activității științifice în cărți, reviste și baze de date, prin decizia proprie și sub propriul nume, cu condiția că ele sunt autorii sau coautorii lucrărilor științifice respective. Proprietatea intelectuală a cadrelor didactice din instituțiile de învățământ superior trebuie să beneficieze de protecția juridică corespunzătoare și, în particular, de protecție prevăzută de legislația națională și internațională

³ www.cepes.ro/September/declaration.htm

în domeniul dreptului de autor.⁴

2. Instituțiile universitare trebuie să dispună de autonomie pentru a beneficia în mod corespunzător de libertatea academică și pentru a-și îndeplini obligațiile și responsabilitățile. Autonomia reprezintă acel nivel al autogovernării care este necesar pentru adoptarea de către instituțiile universitare a deciziilor eficiente privind munca didactică, standardele, managementul și activitățile corespunzătoare și care este compatibilă cu sistemele responsabilității de stat, mai ales în cazul finanțării de stat, precum și cu respectarea libertății academice și a drepturilor omului. Natura autonomiei universitare totodată poate să difere în funcție de tipul instituției.⁵

3. Luând în considerație investițiile financiare substanțiale, Statele membre și instituțiile universitare trebuie să asigure un echilibru corespunzător între nivelul autonomiei de care se bucură instituțiile universitare și sistemele lor de responsabilitate. Pentru a asigura responsabilitatea instituțiilor de învățământ superior, trebuie să tindă ca guvernarea lor să aibă un caracter deschis. Ele trebuie să poarte răspunderea pentru:⁶

- (a) informarea eficientă a comunității referitor la natura misiunii lor educaționale
- (b) asigurarea calității și a standardelor înalte în efectuarea funcțiilor lor educaționale, științifice și de cercetare și executarea obligației de a garanta imparțialitatea educației, activității științifice și de cercetare și de a le proteja de orice imixtiuni, incompatibile cu sarcinile lor academice;
- (c) asigurarea tratării imparțiale, echitabile și nediscriminatorii a studenților;
- (d) evidența onestă și transparentă;
- (e) elaborarea, împreună cu organizațiile care reprezintă cadrele didactice din învățământul superior, în conformitate cu principiile libertății academice și ale libertății cuvântului, a declarațiilor sau codurilor deontologice care le-ar ghida activitatea didactică, științifică și de cercetare.

4. Cadrele didactice din instituțiile de învățământ superior trebuie să recunoască faptul că exercitarea drepturilor lor comportă obligații și responsabilități speciale, inclusiv obligația de a respecta libertatea academică a altor membri ai comunității academice și de a asigura o examinare corectă a viziunilor contrare. Libertății academice îi corespunde obligația de a utiliza libertatea respectivă în conformitate cu datoria omului de știință, care constă în desfășurarea cercetării în baza unei investigații oneste a adevărului. Este necesar ca activitatea didactică, de cercetare și cea științifică să fie desfășurată în deplină conformitate cu standardele etice și profesionale și trebuie, în măsura posibilităților, să fie focalizată asupra soluționării problemelor contemporane cu care se confruntă societatea, precum și să ocrotească moștenirea istorică și culturală din lumea întregă.⁷

⁴ Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), 21 octombrie - 12 noiembrie 1997, cap. IV. Obiectivele și politicile educaționale, pct.11

⁵ Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), 21 octombrie - 12 noiembrie 1997, cap. V. Drepturile, obligațiile și responsabilitățile instituțiilor de învățământ superior, pct. 16

⁶ Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), 21 octombrie - 12 noiembrie 1997, cap. V. Drepturile, obligațiile și responsabilitățile instituțiilor de învățământ superior, pct 21

⁷ Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), 21 octombrie - 12 noiembrie 1997, cap. VII. Obligațiile și responsabilitățile cadrelor didactice din instituțiile de învățământ superior, pct.32

5. Obligațiile individuale ale cadrelor didactice din instituțiile de învățământ superior, strâns legate cu libertatea lor academică, rezidă, în particular, în următoarele:⁸

(a) A efectua o instruire efectivă, în limitele mijloacelor oferite de instituție și stat, a fi corect și echitabil în raport cu studenții bărbați și femei și de a trata în mod egal studenții de toate rasele și religiile, precum și pe cei invalizi, a încuraja schimbul liber de idei între profesorii înșiși și studenți și de a fi la dispoziția ultimilor în scopul ghidării instruirii studenților;

(b) A desfășura cercetări științifice și a răspândi rezultatele ei sau, în cazul în care cercetarea originală nu este necesară, a-și menține și a-și dezvolta cunoștințele în domeniul concret cu ajutorul cursurilor și al cercetării, precum și prin intermediul elaborării unei metodologii de predare orientate spre îmbunătățirea abilităților pedagogice;

(c) A efectua activitatea de cercetare și științifică în baza căutării oneste de cunoștințe, asigurând în modul convenit judecățile argumentate și imparțiale și corectitudinea în prezentarea rezultatelor;

(d) A respecta și a recunoaște lucrul științific efectuat de colegi și studenți și, în particular, a garanta faptul că în numărul autorilor lucrărilor publicate vor intra toți cei care au adus o contribuție reală și care împart responsabilitatea pentru conținutul lor;

(e) A se abține de la utilizarea informației noi, a concepțiilor și datelor care au fost din start obținute în rezultatul accesului la manuscrisele confidențiale, precum și de la demersurile privind alocarea de mijloace pentru cercetare sau instruire, în cazurile când acestea au devenit cunoscute în rezultatul unei asemenea activități, ca, de exemplu, expertiza externă, exceptând situațiile în care a fost obținută autorizația autorului;

(f) A garanta că cercetarea este desfășurată în conformitate cu legislația și regulamentele aceluși stat în care este realizată astfel încât să nu violeze codurile internaționale ale drepturilor omului și că rezultatele și informația pe care se bazează să fie accesibile oamenilor de știință și cercetătorilor din instituția gazdă, excepție fiind cazurile când informația poate să cauzeze daune respondenților sau când anonimul a fost garantat;

(g) A evita conflictul de interese și a soluționa chestiunile discutabile în temeiul deschiderii și consultațiilor multilaterale cu instituțiile universitare ai cărora angajați sunt, pentru a obține acordul instituției date;

(h) A fi onest și imparțial în evaluarea profesională a colegilor săi academici și a studenților;

(i) A conștientiza responsabilitatea personală pentru discursurile sau publicațiile în altă materie decât cunoștințele profesionale care sunt efectuate în afara canalelor științifice, precum și a nu induce în eroare opinia publică în ceea ce privește caracterul cunoștințelor lor profesionale;

6. Cadrele didactice din instituțiile de învățământ superior trebuie să dispună de:⁹

⁸ Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO, 21 octombrie - 12 noiembrie 1997, cap. VII. Obligațiile și responsabilitățile cadrelor didactice din instituțiile de învățământ superior, pct.33

⁹ Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO, 21 octombrie - 12 noiembrie 1997, cap. VIII. Pregătirea profesională, pct. 42

(a) un sistem echitabil și deschis pentru promovare în carieră, ce include proceduri corecte de numire în funcție, contracte fără termen de valabilitate, avansări în serviciu și rezolvarea altor probleme adiacente;

(b) un sistem eficient, imparțial și corect al raporturilor de muncă în cadrul instituției de învățământ, în acord cu legislația internațională în vigoare.

7. Instituțiile de învățământ superior vor veghea ca:¹⁰

(a) atestarea și evaluarea cadrelor didactice trebuie să aibă loc numai în baza criteriilor academice, în raport cu gradul de competență în ceea ce privește îndeplinirea misiunilor științifice, de cercetare, didactice și a altor obligații academice sau profesionale, în felul cum acestea sunt înțelese de către colegii de profesie;

(b) în cazurile când desfășurarea atestării ține de aprecierea nemijlocită a muncii cadrelor didactice din instituțiile de învățământ superior de către studenți și/sau colegi - profesori și/sau administratori, o asemenea apreciere să fie obiectivă, iar criteriile și rezultatele ei să fie aduse la cunoștința persoanei (persoanelor) interesate;

(c) cadrele didactice din instituțiile de învățământ superior trebuie să se bucure de dreptul de a contesta într-o instituție echidistantă acele rezultate ale aprecierii pe care ei le consideră incorecte.

C. TEMATICA MODULULUI

Tema nr. 1 **Integritatea – valoare morală fundamentală**

- Caracteristicile conceptului de integritate
- Integritatea personală
- Integritatea publică
- Principii privind integritatea publică
- Standarde de integritate în mediul public

Tema nr. 2 **Integritatea în România**

- Etica și deontologia profesională
- Fenomenul corupției – concept, prevenire, combatere
- Cadrul juridic de asigurare a integrității în România

¹⁰ Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), 21 octombrie - 12 noiembrie 1997, cap. VIII. Pregătirea profesională, subcap. Evaluarea profesională, pct. 46

- Managementul riscurilor de corupție

Tema nr. 3 **Standarde de integritate în domeniul activității didactice și de cercetare în învățământul superior**

- Codul de Etică - standarde generale de integritate academică
- Procesul de predare – abordare din perspectiva integrității
- Activitatea de cercetare – standarde de integritate specifice

Tema nr. 4 **Promovarea unei „culturi a integrității” în toate domeniile activității academice și administrative din universități**

- Transparența și gradul de responsabilitate al instituțiilor de învățământ universitar din România
- Modalități de promovare a integrității academice în mediul universitar
- Recomandări pentru dezvoltarea unei culturi a integrității academice
- Manifestarea/evaluarea integrității în procesele de achiziții publice

Tema nr. 5 **Studii de caz – cultura integrității în universități**

TEMA NR. 1

INTEGRITATEA – VALOARE MORALĂ FUNDAMENTALĂ

1.1. Noțiunea de integritate

Cuvântul integritate, din punct de vedere etimologic, provine din limba latină în care este întâlnit sub forma „integritas”, cu semnificația de „întreg, complet”.

Potrivit Dicționarului explicativ al limbii române integritatea reprezintă „însușirea de a fi integru; cinste, probitate; incoruptibilitate”. Totodată, integritatea definește caracterul integru al unui individ, sentimentul demnității, dreptății și conștiinciozității, care servește drept călăuză în conduita omului, onestitatea, cinstea și probitatea. Ea exprimă calitatea de a fi sau de a rămâne intact, întreg, de a-și păstra nealterate calitățile.

1.2. Integritatea personală

Din perspectivă individuală, se poate spune că integritatea este o chestiune de opțiune personală; ea ține de asumarea unui set de valori, de norme etice de conduită profesională și personală, de asigurarea unui anumit grad al respectului de sine.

Din exterior, integritatea individului este evaluată și cuantificată, fie prin prisma elementelor ce configurează conștiința colectivă, fie prin prisma conformării cu regulile obligatorii din acest domeniu.

Integritatea alături de comportamentul etic, stau la baza succesului unui proces de leadership de lungă durată. Integritatea personală reprezintă sursa și fundația integrității și eticii organizației careia îi aparține individul. Ea presupune ca acesta să fie autentic cu propria sa persoană dar și cu alte persoane, precum și să facă ceea ce zice că face.

A fi autentic cu propria persoană înseamnă a realiza congruența între sentimentele și acțiunile proprii. Pe de altă parte, a fi autentic cu alte persoane înseamnă să existe o conexiune între ceea ce spui și ceea ce faci. În sfârșit, a face ceea ce spui înseamnă a-ți ține promisiunile și înțelegerile. Aceasta poate presupune acceptarea responsabilității chiar și în situația în care, în final, nu se ajunge la rezultatul scontat. Liderul care se comportă în acest fel contribuie la dezvoltarea unei culturi a integrității în cadrul organizației pe care o conduce.

Un om integru este un om care ține la principiile sale, o persoană care acționează fără părtinire atunci când evaluează cazuri în care este implicat și care își îndeplinește cu devoțiune sarcinile, dovedind probitate. Totodată, a fi o persoană integră presupune a acorda și celorlalți prezumția de integritate.

Integritatea personală este determinată de conduita etică a individului. Etica reprezintă *totalitatea normelor de conduită morală*. Dicționarului explicativ al limbii române definește **morala** ca fiind *"ansamblul normelor de conviețuire, de comportare a oamenilor unii față de alții și față de colectivitate, și a căror încălcare nu este sancționată de lege, ci de opinia publică"*.

În Dicționarul limbii franceze morala este definită ca fiind: *"știința binelui și răului; teoria acțiunii umane în calitatea ei de a fi supusă datoriei și având ca scop binele; ansamblul de reguli de conduită considerate de o manieră absolută"*.

La baza moralei stau principiile: demnității, responsabilității, libertății, solidarității, dreptății și carității.

În concepția lui Ștefan Odobleja [Psihologia consonantistă, București, 1982], **morală** este :

- știința profilaxiei și teraputiciei răului;
- filozofia și igiena fizică și psihică a vieții sociale;
- știința echilibrului social;
- știința moralității și a imoralității, a drepturilor și îndatoririlor, a viciilor și a virtuților;
- știința acordului sau a consonanței între interesele indivizilor sau între interesele individului și interesele societății;
- știința armoniei și a echilibrului între sine și societate.

Profesorul Costică Voicu observa că: „există o **morală personală** definită ca echilibru al dorințelor interioare și al nevoilor exterioare, alături de o **morală socială**, înțeleasă ca echilibru între propriile dorințe și dorințele altora.

Există o **morală pozitivă** (morală binelui care ne spune ce trebuie să facem) și o **morală negativă** (morală răului care ne spune ce nu trebuie să facem, să ne abținem a face).

Există o **morală minoră**, a lucrurilor mărunte (maniere alese, politețe, morală estetică) alături de o **morală majoră** sau a lucrurilor importante care se confundă, în concepția autorului citat, cu dreptul.

Există o morală religioasă și una laică, după cum, din punct de vedere al extensiunii sale, există o morală familială, o morală de grup, o morală națională și o morală internațională.

Fiecare categorie socială are morală sa specială și proprie: a intelectualilor și a muncitorilor; a stăpânilor și servitorilor; a profesorilor și elevilor; a guvernanților și a guvernaților; a bărbaților și femeilor; a adulților și a copiilor; a șefilor și a subalternilor etc.”¹¹

Același autor a dat următoarele definiții conceptelor de moralitate, imoralitate și amoralitate:

„Moralitatea reprezintă suma virtuților sociale (justiție, altruism, caritate, bunătate, milă, generozitate, iubire, devotament, adevăr, sinceritate, modestie, respectul pentru altul etc.), este concordanța dintre tendințele și comportamentele proprii și tendințele și comportamentele altora.

Moralitatea este:

- arta de a amplifica forțele individuale prin punerea lor în concordanță cu forțele sociale;
- echilibrul între drepturi și îndatoriri;
- este ceea ce se conformează cu interesul general; ceea ce este util vieții sociale, majorității societății;

Imoralitatea este opusul moralității, suma viciilor sociale (egoism, răutate, ură, orgoliu, minciună, ipocrizie, dispreț etc.), este starea de dezechilibru în favoarea drepturilor și pe socoteala îndatoririlor individului. Imoralitatea dăunează vieții sociale, fiind cea care contrazice interesul general al majorității.

Amoralitatea este o stare neutră intermediară sau nehotărâtă între moralitate și imoralitate. Ea desemnează gradul cel mai mic de moralitate și, în același timp, cel mai mic grad de imoralitate. Ea înseamnă izolare, individualism, indiferență socială”¹².

Profesorul Dimitrie Gusti apreciază că: "Mulți dintre noi, nu au virtutea necesară din punct de vedere moral, de-a aștepta în mod onest și demn, ceea ce li se cuvine, potrivit pregătirii și muncii lor. Dispozițiile legale sau sociale, care de fapt au rolul să dirijeze organic mersul lucrurilor, li se par piedici sau forme inutile. (...) În viața profesională, mulți oameni se lasă amagiți de compromisuri ușoare, pentru a-și cuceri, cu un ceas mai devreme, treptele

¹¹ C. Voicu – Teoria generală a dreptului, Editura Universul juridic, București, 2005, p. 136

¹² C. Voicu – op.cit., p. 137

ierarhice ce pot să le satisfacă orgoliul. (...) În exercitarea profesiunilor libere, mulți abdică de la linia doctrinară a profesiei lor, pentru a năzui numai la posibilitățile ei lucrative; astfel, medicul își sacrifică vocația științifică (și deontologică profesională) pentru a da toată ziua consultații plătite, avocatul se departează de sensurile etico-filosofice ale științei juridice, pentru a pleda, indiferent de convingerile lui, în procesele pentru care este plătit mai mult. În toate aceste atitudini, se procedează printr-o deformare a simțului etic. Manifestările de acest soi nu mai răsar din dintr-o libertate interioară autonomă, ci sunt adevărate soiuri de sclavie: față de orgoliul personal, față de vanitatea lor socială, față de bani, față de prejudecățile societății, etc. Prin fiecare dintre aceste manifestări, se ocolește drumul spre formarea adevăratei personalități și se falsifică sensul evoluției către progresul moral. Subjugându-ne lor, ordinea intimă a creației este frântă. Oamenii devin înfeudați unor moravuri lipsite de ținută morală, care închid puțința spiritului critic și a autonomiei lor interioare"¹³.

1.3. Integritatea publică.

Orice cultură organizațională are la bază un set de valori, comportamente, principii și norme care exprimă fără echivoc sănătatea fiecărei organizații, în corelație directă cu nivelul de integritate al acesteia. Profesorul Ovidiu Nicolescu, în lucrarea *Fundamentele managementului organizației* definește cultura organizațională ca fiind „ansamblul valorilor, credințelor, aspirațiilor, așteptărilor și comportamentelor conturate în decursul timpului în fiecare organizație, care predomină în cadrul său și care îi condiționează direct și indirect funcționalitatea și performanțele”.

Noțiunea de cultură a organizației definește așadar un sistem de valori, prezumții, credințe și norme împărtășite de membrii unei organizații, care îi unesc. Acestea prezintă următoarele trăsături: aparțin indivizilor din organizație; constituie baza culturii organizaționale; sunt o sinteză a celor individuale; sunt reflectate în simboluri, atitudini, comportamente și diferite structuri; influențează semnificativ evoluția și performanțele organizației.

Integritatea publică poate fi definită atât prin prisma integrității proceselor în cadrul organizației - de luare a deciziilor, de implementare a deciziilor, de gestiune a banilor publici - cât și prin prisma integrității personalului sau agenților publici care își desfășoară activitatea în cadrul acesteia (aleși locali, funcționari publici, personal contractual din instituțiile publice).

Din perspectiva integrității, reprezentanții oricărei entități publice au obligația să acorde un tratament imparțial și echitabil tuturor persoanelor care se adresează acesteia.

Una din componentele integrității publice o reprezintă **transparența** în desfășurarea activității instituțiilor publice, prin care înțelegem setul de instrumente prin care administrația (instituțiile și autoritățile administrației publice locale sau centrale) dă socoteală cetățenilor/contribuabililor cu privire la activitatea desfășurată în serviciul acestora.

Conceptul de transparență a procesului decizional derulat în instituții se referă la asigurarea accesului cetățenilor la documentele aflate în gestiunea instituțiilor statului precum și la consultarea cetățenilor cu privire la adoptarea unor reglementări.

În concret, transparența se operaționalizează prin:

- informarea din oficiu a persoanelor asupra problemelor de interes public care urmează să fie dezbătute de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și asupra proiectelor de acte normative;
- consultarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite, la inițiativa autorităților publice, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative;

¹³ D. Gusti – *Idealul etic și personalitatea*, Editura Floare Albastră, 1998, p. 272-274

- participarea activă a cetățenilor la luarea deciziilor administrative și în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative.

Transparența este o condiție a unei comunicări eficiente. Sistemele politice democratice statuează dreptul fundamental al cetățenilor la libera informare ca premiză pentru un sistem funcțional. Oferirea acestor informații permite cetățenilor să exercite trei funcții extrem de importante în relația cu autoritățile: participarea la procesul de luare a deciziilor, contestarea acestora și controlul asupra activității autorităților publice.

Importanța dreptului la libera informare a fost recunoscută pentru prima dată în Suedia în urmă cu două secole, dar discuțiile asupra necesității transparenței decizionale au luat amploare la nivel mondial în ultimele două decenii, ca urmare a transformărilor geopolitice.

În aceste condiții, datorită schimbărilor economice, sociale, politice și tehnologice importanța comunicării eficiente între cetățeni și guvernanți devine un factor esențial pentru consolidarea regimurilor democratice prin acceptarea unui nou tip de guvernare: „guvernarea deschisă”.

Transparența are rolul de a preveni acțiuni care amenință integritatea publică (acte de corupție) și de a evalua performanța administrației publice (capacitatea administrativă).

Mecanismele prin care se asigură integritatea publică urmăresc, în general, următoarele aspecte:

- micșorarea numărului ocaziilor de manifestare a fenomenului corupției (reformă sistematică);

- mecanisme de prevenire, constrângere și de mărire a gradului de responsabilitate;

Aceste mecanisme formează un *sistem de integritate*, care urmărește:

- interdependența dintre diferitele ramuri și agenții ale guvernului;

- controlul conflictelor de interese în sectorul public;

- dispersarea centrelor de putere.

Sistemul de integritate presupune:

- o perspectivă cuprinzătoare asupra reformei, indiferent de nivelul la care aceasta se realizează;

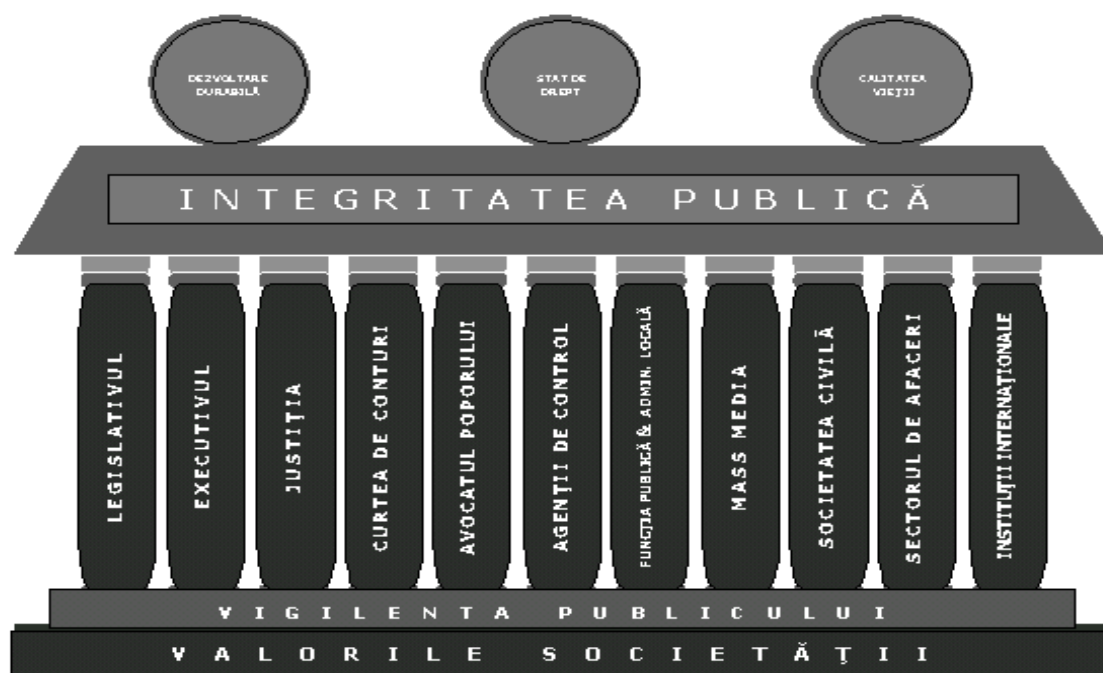
- o serie de procese la nivel guvernamental (coduri de etica profesională, sisteme de conducere, transformări la nivel organizațional, reforme juridice, schimbări de procedură în sectorul birocratic etc.)

- participarea societății civile (sectorul privat, mass media, categoriile profesionale, bisericile și moscheile etc.).

Sistemul de integritate publică cuprinde instituțiile cheie, actele normative și practicile care contribuie la integritatea, transparența și responsabilitatea dintr-o societate. Atunci când funcționează corect, sistemul de integritate publică combate corupția ca și parte a unei lupte mai ample împotriva abuzului de putere, a încălcărilor legii și a fraudei în toate formele sale.

Cu toate că în plan internațional nu există un proiect comun pentru un sistem eficient de prevenire a corupției, există totuși o înțelegere internațională tot mai puternică cu privire la caracteristicile cele mai importante ale sistemelor de luptă împotriva corupției care dau cele mai bune rezultate.

Transparency International ilustrează *sistemul de integritate publică* ca pe un *templu grec*, cu acoperișul plat (integritatea națională) care este susținut de un număr de “piloni” (fiecare dintre ei reprezentând un element aparte în cadrul sistemului național de integritate).



Pe acoperiș se afla *trei sfere*:

- “calitatea vieții”,
- “domnia legii” și
- “dezvoltarea durabilă”.

Este esențial ca acoperișul să se mențină orizontal pentru ca aceste trei sfere să nu se rostogolească.

“Templul” însuși este construit și susținut de către “popor/vigilența publică”.

Stâlpii includ:

- executivul,
- parlamentul,
- sistemul juridic,
- serviciul public,
- instituții menite să vegheze la aplicarea legii (comisiile parlamentare, Curtea de Conturi, Avocatul Poporului, poliția, comisiile anticorupție etc.),
- societatea civilă (inclusiv asociațiile profesionale și sectorul privat),
- mass media și
- agențiile internaționale.

Promovarea unui sistem de integritate publică are drept scop prevenirea și combaterea corupției sau a oricărui alt act de nerespectare a integrității publice.

1.4. Principii privind integritatea publică

Pot fi considerate principii care să asigure integritatea în sectorul public, următoarele:

- **legalitatea**: autoritățile și instituțiile publice au obligația de a respecta drepturile și libertățile cetățenilor, normele procedurale, libera concurența și tratamentul egal acordat beneficiarilor serviciilor publice;

- **supremația interesului public**: ordinea de drept, imparțialitatea și eficiența autorităților și instituțiilor publice sunt ocrotite și promovate de lege;

- **buna administrare**: autoritățile și instituțiile publice sunt datorate să-și desfășoare activitatea în realizarea interesului general, cu un grad ridicat de profesionalism, în condiții de eficiență, eficacitate și economicitate a folosirii resurselor;
- **buna conduită**: este încurajat și stimulat personalul cu o bună conduită dovedită în exercitarea atribuțiilor de serviciu și care promovează o imagine favorabilă instituției;
- **buna credință**: este încurajat și stimulat personalul care își exercită atribuțiile cu bună credință;
- **responsabilitatea**: este încurajat și stimulat personalul care se implică activ în realizarea competențelor legale.

Într-o altă abordare¹⁴, sunt promovate **sapte principii** relevante din perspectiva integrității vieții publice:

- **altruism**: cei care dețin funcții publice ar trebui să ia deciziile numai în termeni de interes public, aceste decizii nu trebuie luate pentru a dobândi beneficii financiare sau alte avantaje materiale pentru ei înșiși, familie sau apropiați
- **integritatea**: funcționarii și oficialii publici nu trebuie să-și creeze obligații financiare sau de alt gen față de organizații sau indivizi din afară, care ar putea exercita o influență asupra modului în care își duc la îndeplinire îndatoririle oficiale
- **obiectivitatea**: în timpul gestionării afacerilor publice, persoanele aflate în funcții publice trebuie să facă aceste alegeri numai pe bază de merit
- **responsabilitatea**: cei care sunt numiți în funcții publice sunt responsabili pentru deciziile și acțiunile lor în fața publicului și trebuie să se supună oricărui gen de cercetare analitică specifică funcției lor
- **deschiderea**: persoanele aflate în funcții publice trebuie să fie pe cât de transparente posibil cu privire la toate deciziile și acțiunile lor.
- **onestitatea**: persoanele care dețin funcții publice au datoria de a declara orice interese particulare ce au legătură cu îndeplinirea datoriilor publice și de a lua atitudine în sensul rezolvării oricărui conflict de interese care pot apărea, astfel încât să protejeze interesul public.
- **capacitățile de conducere**: oficialii publici trebuie să promoveze și să sprijine aceste principii prin modul de conducere și prin puterea exemplului personal.

1.5. Standarde de integritate în mediul public

Transparency International România propune următoarele standarde și mecanisme de asigurare a integrității publice:

a. Standardizarea procedurilor administrative în administrația publică centrală și uniformizarea structurilor organizatorice: adoptarea Codului administrativ, în care să fie cuprinse, printre altele, norme privind organizarea simetrică a structurilor administrative, asigurând astfel uniformitatea și identitatea structurilor și substructurilor administrative pe același nivel; adoptarea Codului de procedură administrativă, prin care să se realizeze debirocratizarea administrației și eliminarea puterii discreționare din procesul de decizie, prin standardizarea și uniformizarea procedurilor administrative și stabilirea criteriilor de asigurare a predictibilității actului de administrare.

b. Introducerea mecanismului periodic de evaluare a impactului pentru toate politicile publice

c. Introducerea unui sistem unitar de management al calității în structurile administrației centrale și locale: se propune organizarea și operaționalizarea Unității pentru

¹⁴ Ghidul Transparency International, *Sisteme de Integritate Publică*, Volum editat de Jeremy Pope, Asociația Română pentru Transparență, București, 2002;

Standarde în cadrul Secretariatului General al Guvernului, cu rol de acordare a suportului logistic, monitorizare și centralizare a măsurilor de implementare a managementului calității.

d. Evaluarea anuală a vulnerabilităților la corupție a autorităților și instituțiilor publice: se propune adaptarea și implementarea în 2010 a bunelor practici europene cu privire la:

- investigarea preventivă a ariilor vulnerabile din sânul instituțiilor publice;
- examinarea capacității interne de contracarare a deficiențelor structurale/manageriale care favorizează apariția deciziilor corupte și
- reformarea structurilor interne, a procedurilor de lucru și a selecției resurselor umane, cu scopul de-a întări capacitatea de rezistență anticorupție a instituțiilor publice. Rezultatele evaluărilor anuale vor fi luate în considerare pentru ajustarea graduală a sistemelor de management al calității, a criteriilor de evaluare a impactului politicilor publice și, respectiv, a procedurilor și structurilor administrative și organizatorice.

e. Creșterea independenței auditorilor publici interni: se propune transformarea Unității Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern în autoritate autonomă investită cu atribuții de gestiune a carierei auditorilor publici interni, constituiți în Tabloul Auditorilor Publici Interni și instituirea Comitetelor de audit pentru autoritățile și instituțiile administrației publice centrale și locale în scopul creșterii independenței și obiectivității auditorilor publici interni. Instituirea mecanismului de rotație a repartiției auditorilor publici interni în mod aleatoriu din trei în trei ani.

De asemenea, ca standard de integritate s-a propus **creșterea transparenței decizionale**, astfel:

- **creșterea standardului de motivare a deciziilor administrative.** Stabilirea obligativității introducerii motivării deciziei administrative ex-ante, după adoptarea Codului de procedură administrativă. Pentru operațiunile administrative de rutină se vor stabili criteriile și motivările standard, iar pentru activitățile cu un caracter de specificitate, normele metodologice vor prevedea obligarea la motivarea individuală a deciziilor administrative. Auditul public intern va verifica respectarea normelor de motivare și argumentare a criteriului de oportunitate a deciziilor adoptate în cadrul administrației publice și a instituțiilor din subordinea sau coordonarea acesteia. Condiția de motivare a actelor administrative sau a deciziilor adoptate de administrație reprezintă condiție de validitate.

- **reducerea utilizării mecanismelor decizionale de urgență.** Stabilirea unor criterii de implementare a mecanismelor decizionale de urgență, cu scopul reducerii utilizării acestora și asigurării unui proces decizional planificat. Criteriile vor fi stabilite de Guvern, în consultare cu Avocatul Poporului și Consiliul Legislativ, și vor fi adoptate prin Hotărâre a Guvernului.

- **stabilirea pactelor sociale la nivelul tuturor ministerelor și agențiilor guvernamentale ca mecanism consultativ permanent.** Adoptarea și implementarea unor măsuri care să reglementeze constituirea unor mecanisme consultative permanente – pacte sociale - prin consultarea principalilor factori interesați în trasarea de politici publice și gestionarea afacerilor publice aferente fiecărui domeniu ministerial, respectiv înființarea acestora prin ordin al ministrului de resort.

- **identificarea și evaluarea riscului și a vulnerabilității de corupție în procesul de elaborare a actelor normative.** Pentru asumarea politică a angajamentelor de prevenire și combatere a corupției, Guvernul va stabili și adopta metodologia de identificare și evaluare a riscurilor privind corupția în elaborarea actelor normative, ca etapă obligatorie înaintea avizării proiectelor de acte normative. Avizul Cancelariei Primului-ministru are caracter conform.

2. 1. Etica și deontologia profesională

Etica (lat., *ethica*), potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, este definită ca fiind *"știința care se ocupă cu studiul principiilor morale, cu legile lor de dezvoltare istorică, cu conținutul lor de clasă și cu rolul lor în viața socială; totalitatea normelor de conduită morală corespunzătoare unei anumite clase sau societăți"*.

Înțelegerea eticii este critică pentru noi ca indivizi, deoarece o etică sănătoasă reprezintă însăși esența unei societăți civilizate.

Etica reprezintă fundamentul calității relațiilor noastre în cadrul comunității în care ne aflăm. Impunerea în practică a valorilor acceptate de către o comunitate cât mai largă prin intermediul "eticii aplicate", a adus o contribuție foarte importantă atât în domeniul dreptului cât și al medicinei, în care etica legală - sau jurisprudența și respectiv, etica medicală sunt subiecte bine stabilite.

Privită în sens etic, integritatea este deopotrivă un atribut al caracterului dar și o fațetă a autonomiei și demnității persoanei.

Ca virtute a caracterului, integritatea ține de domeniul "psihologiei morale". O virtute are valoare morală doar în contextul unui caracter moral armonios.

Integritatea ca autonomie personală presupune, potrivit filozofului german Immanuel Kant, să acționezi „întotdeauna astfel încât să tratezi umanitatea, atât în persoana ta, cât și a altora, întotdeauna ca scop în sine și niciodată numai ca mijloc”. Din această perspectivă, integritatea devine o condiție restrictivă necesară ce se aplică asupra sistemelor de reguli instituționale.

Integritatea ca fațetă a demnității persoanei este întemeiată pe realitatea că fiecare ființă umană are o demnitate (un statut moral) ca ființă umană; cu alte cuvinte, este un întreg de sine stătător.

Una din căile de asigurare a unui comportament etic este adoptarea unui cod etic sau cod de deontologie profesională.

Deontologia (fr., deontologie) reprezintă doctrina privitoare la normele de conduită și la obligațiile etice ale unei profesii (conform DEX, ed. 1998).

Sintagma "deontologie" provine din cuvintele grecești *deontos* care înseamnă "ceea ce se cuvine" și *logos* care înseamnă "știință".

Într-o accepție generală, M. Oroveanu definea noțiunea de deontologie ca fiind *"ceea ce trebuie făcut și cuprinde obligațiile de îndeplinit, normele de conduită și îndatoririle morale ale unei profesii"*¹⁵.

În accepțiune specială, cu referire la funcționarii publici, același autor definește noțiunea de deontologie ca fiind *„ansamblul atribuțiilor, obligațiilor morale și juridice ale acestora necesare pentru îndeplinirea misiunilor ce incumbă funcțiilor lor, considerate ca îndatoriri în slujba societății, în scopul înfăptuirii raționale, eficiente, operative și legale a administrației de stat și a satisfacerii drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice. Prin specificul obiectului său de cercetare, deontologia se află la interferența între drept și morală, ea putând fi definită ca reprezentând ansamblul normelor referitoare la comportamentul profesional și moral al funcționarilor publici în serviciu și în afara serviciului”*.

¹⁵ M. T. Oroveanu - Deontologia funcționarului public, Ed. Academiei Române, Studii de drept românesc, p. 35

Deontologia profesională, în general, desemnează totalitatea normelor de conduită, în care se evidențiază “*minima moralia*” cu privire la exercitarea unei profesii (cadru didactic, medic, avocat, procuror, judecător etc).

Normele de deontologie profesională sintetizează experiența unei profesii și prescriu reguli cu privire la exercitarea profesiei respective în societate. Aceste norme se regăsesc în instrucțiuni, statute, coduri etc., adoptate de autoritățile internaționale și naționale abilitate.

Normele de deontologie profesională, în sens general, nu prevăd sancțiuni; sunt, în ultimă analiză, expresia filozofiei unei profesii, sinteza comandamentelor pe care societatea le formulează la adresa acestora. Ele sunt, mai degrabă, profesii de credință, care conferă slujitorilor lor un statut aparte, sunt recomandări care au în substanța lor norme juridice.

Atunci când normele deontologice sunt încălcate și prin nesocotirea lor sunt afectate valorile apărute prin drept, ele sunt sancționate de către stat, devenind astfel norme juridice¹⁶.

Integritatea se poate naște și se poate dezvolta doar într-un climat în care se pune preț pe demnitatea umană, în care oamenii își pot afirma opțiunile și sunt lăsați liberi să facă alegeri. Acolo unde adevărul, dreptatea și conștiințiozitatea sunt valorile morale unanim acceptate. În mod paradoxal însă, integritatea se probează într-un mediu în care valorile acestea nu sunt recunoscute. Mai mult, doar în situații extreme liderii își dovedesc integritatea, alegând în mod conștient să sacrifice interesul propriu în interesul organizației pe care o conduc.

2.2. Fenomenul corupției – concept, prevenire, combatere

Corupția este reprezentată, în general, de orice act de folosire a puterii publice în interes personal. *Corupția* a fost definită de Transparency International ca fiind *abuzul puterii publice pentru obținerea de beneficii private*. Astfel formulată, definiția a fost preluată la nivel global de Convenția ONU asupra Corupției¹⁷.

Ca act antisocial, corupția este frecvent întâlnită în societate și este deosebit de dăunătoare deoarece favorizează interesele unor particulari, afectând interesele colective prin comiterea unor fapte, cum ar fi: însușirea, deturnarea și folosirea resurselor publice în interes personal, ocuparea unor funcții publice prin relații preferențiale, încheierea unor tranzacții prin eludarea normelor morale și legale ș.a.. Corupția vizează un ansamblu de activități imorale, ilicite, ilegale realizate atât de indivizi cu funcții de conducere sau care exercită un rol public, cât și de diverse grupuri și organizații, publice sau private, în scopul obținerii unor avantaje materiale sau morale sau a unui statut social superior prin utilizarea unor forme de constrângere, șantaj, înșelăciune, mituire, cumpărare, intimidare.

Printre cauzele care favorizează apariția corupției se numără următoarele:

- slăbirea autorității statului datorită ineficienței instituțiilor acestuia;
- degradarea nivelului de trai al populației;
- lipsa unor valori sociale, însoțită de alterarea respectării principiilor morale;
- lipsa reformelor, la nivel instituțional și legislativ, care să fie în concordanță cu evoluțiile socio-economice.

Strategia națională privind prevenirea și combaterea corupției în sectoarele vulnerabile și administrația publică locală (2008-2010) subsumează o serie de principii, a căror respectare este esențială pentru realizarea unui administrații publice moderne, astfel:

¹⁶ Idem – pag. 144

¹⁷ **Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției a fost adoptată la New York, la data de 31 octombrie 2003, și a fost ratificată de România prin Legea nr. 365 din 15 septembrie 2004, publicată în M. Of., Partea I, nr. 903 din 5 octombrie 2004.**

- principiul **statului de drept**, pe baza căruia este consacrată supremația legii, toți cetățenii fiind egali în fața acesteia. Acesta are la bază respectarea drepturilor omului și presupune separația puterilor în stat. În sprijinul acestui deziderat se exprimă însăși legea fundamentală a statului român¹⁸, care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări (art. 16), precum și dreptul de petiționare al cetățeanului, corelat cu obligația entităților publice de a răspunde la aceste petiții în termenele și condițiile stabilite prin legi (art. 51).;

- principiul **bunei guvernări**, conform căruia Guvernul trebuie să-și stabilească acțiuni clare, eficiente, pe baza unor obiective bine stabilite și de calitate și să aibă capacitatea și flexibilitatea de a răspunde rapid necesităților sociale;

- principiul **responsabilității**, care impune obligația Guvernului de a formula politici publice și de a răspunde pentru eficiența și implementarea acestora, de a accepta și suporta consecințele neîndeplinirii acestei obligații;

- principiul **prevenirii** săvârșirii actelor de corupție, conform căruia identificarea anticipată și înlăturarea în timp util a premiselor de apariție a faptelor de corupție sunt prioritare și imperative;

- principiul **eficienței în combaterea** corupției, care se bazează pe evaluarea continuă atât din punctul de vedere al rezultatelor concrete cât și al managementului organizațional;

- principiul **cooperării și coerenței**, în baza căruia instituțiile implicate în prevenirea și combaterea corupției trebuie să coopereze îndeaproape, asigurând o concepție coerentă asupra obiectivelor ce trebuie îndeplinite și a măsurilor ce urmează a fi luate;

- principiul **transparenței, consultării societății civile și al dialogului social**, care impune, pe de o parte, transparența procesului decizional, iar pe de altă parte consultarea membrilor societății civile în cadrul acestui proces;

- principiul **participării**, care se asigură prin consultarea și participarea reprezentanților actorilor interesați în faza de concepție, elaborare și implementare a politicilor publice și a actelor normative. Actorii interesați pot fi atât din societatea civilă cât și din instituții sau autorități publice;

- principiul **simplificării procedurilor administrative**, care presupune reducerea sarcinilor administrative în vederea atenuării/reducerii riscului de corupție la nivelul administrației publice;

- principiul **calității serviciilor**, care presupune definirea unor norme calitative și cantitative, adaptate nevoilor actuale ale societății;

- principiul **subsidiarității**, potrivit căruia exercitarea competențelor se va face de către autoritatea administrației publice locale situată la nivelul administrativ cel mai apropiat de cetățean și care dispune de capacitatea administrativă necesară;

- principiul **profesionalismului**, potrivit căruia funcționarii publici au obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență și corectitudine.

Printre domeniile prioritare vizate de Strategia națională anticorupție se regăsește și cel al *transparenței, integrității și simplificarea procedurilor administrative*. În cadrul acestuia obiectivele și direcțiile de acțiune stabilite **sunt:**

- **Creșterea gradului de informare și conștientizare a publicului asupra riscurilor asociate corupției prin:** promovarea dialogului cu societatea civilă prin intensificarea implicării ei în proiecte și programe de conștientizare a riscurilor asociate faptelor de corupție; îmbunătățirea fluxului de informații către mass-media și public asupra activităților de prevenire și combatere a corupției; continuarea campaniilor de informare a publicului cu privire la drepturile și obligațiile ce îi revin în relația cu autoritățile și instituțiile publice în vederea stimulării unei atitudini civice anticorupție;

¹⁸ Constituția României, revizuită, publicată în M. Of., Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003.

- **Creșterea transparenței în serviciile publice prin:** dezvoltarea de instrumente și mecanisme specifice pentru asigurarea transparenței activității instituțiilor publice; implementarea și diseminarea standardelor referitoare la calitatea, condițiile și termenele prestării serviciilor publice; îmbunătățirea gradului de comunicare cu publicul precum și a colaborării inter și intra-instituționale; utilizarea noilor tehnologii ale informației în vederea creșterii transparenței serviciilor publice;

- **Dezvoltarea sistemului de management al resurselor umane în vederea diminuării riscurilor asociate fenomenului de corupție prin:** creșterea transparenței privind posturile vacante, publicitatea organizării concursurilor, condițiile de recrutare și selecție a personalului din sectoarele vizate de prezenta Strategie, referitor la recrutarea din sursă externă; creșterea transparenței posturilor vacante, a condițiilor generale și specifice utilizate în vederea ocupării posturilor prin publicitatea organizării concursurilor de promovare; dezvoltarea sistemelor de carieră în sectoarele vulnerabile la corupție prin dezvoltarea și implementarea ghidurilor de carieră; adaptarea programelor de formare profesională a personalului, în funcție de vulnerabilitatea la fapte de corupție specifice fiecărui domeniu și completarea modulelor de formare în mod corespunzător;

- **Simplificarea procedurilor administrative în vederea îmbunătățirii serviciilor publice prin:** analiza și revizuirea procedurilor interne în vederea eliminării suprapunerilor și procedurilor redundante de la nivelul fiecărei autorități și instituții publice vizate; analiza și eliminarea factorilor legislativi, organizatorici și tehnologici care limitează calitatea prestării serviciilor publice; elaborarea și actualizarea standardelor referitoare la calitatea, condițiile și termenele prestării serviciilor publice; dezvoltarea și implementarea unor sisteme de măsurare a satisfacției referitoare la calitatea, condițiile și termenele prestării serviciilor publice.

Principalele instituții și autorități publice cu atribuții în prevenirea și/sau combaterea corupției sunt:

a) Agenția Națională de Integritate (A.N.I.) - a fost înființată în temeiul Legii nr. 144/2007; este o instituție specializată în verificarea averilor, conflictelor de interese și a respectării regimului incompatibilităților;

b) Direcția Națională Anticorupție (D.N.A.) - a fost înființată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, la data de 1 septembrie 2002, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție, ca structură specializată în combaterea infracțiunilor de corupție, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

c) Curtea de Conturi – este o instituție autonomă de control financiar, asupra modului de formare, administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public și funcționează în temeiul Legii nr. 94/1992.

d) Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice (A.N.R.M.A.P.) - a fost înființată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006, ca instituție publică, în subordinea Guvernului și coordonarea directă a Primului – Ministru.

e) Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (C.N.S.C.) - a fost înființat prin Ordonanța de urgență nr. 34 din 19 aprilie 2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.

f) Oficiul European de Luptă Antifraudă (O.L.A.F.) este un serviciu specializat din cadrul Comisiei Europene, care coordonează activitățile instituțiilor competente din Statele Membre, putând efectua, în același timp și controale pe teritoriul acestora. Departamentul pentru Lupta Antifraudă – DLAF asigură protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene în România. Departamentul are atribuția de control al fondurilor comunitare, fiind coordonatorul național al luptei antifraudă.

2.3. Cadrul juridic de asigurare a integrității în România

Asigurarea integrității în România, din punct de vedere reglementar, se face pe două paliere: administrativ și penal.

Cât privește *palierul administrativ*, există reglementări care să asigure un anumit grad de disciplinare a comportamentului personalului care activează în sectorul public și nu numai, astfel:

- Legea nr. 7 privind Codul de conduită a funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 157 din 23/02/2004;
- Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice;
- Legea nr. 571 din 14 decembrie 2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1214 din 17/12/2004;
- Legea nr. 50/2007 pentru modificarea și completarea legii nr. 7/2004 privind codul de conduită a funcționarilor publici (consilierul de etică);
- Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public;
- Legea nr. 52/2003 cu privire la transparența decizională;
- Legea nr. 161/2003 privind conflictul de interese, etc.

Cât privește *palierul penal*, există reglementări care încriminează faptele de corupție, precum:

- *Luarea de mită* (art.254 Cod Penal) este fapta funcționarului care pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

- *Darea de mită* (art.255 Cod Penal) este aceeași faptă privită în oglindă și este reprezentată de promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase unui funcționar de către o persoană pentru satisfacerea nelegală a unui interes.

- *Primirea de foloase necuvenite* (Codul Penal, art. 256) este definită drept primirea de către un funcționar, direct sau indirect, de bani ori alte foloase, după ce a îndeplinit un act, în virtutea funcției sale și la care era obligat în temeiul acesteia.

- *Traficul de influență și cumpărarea de influență* - (Codul Penal, art. 257 și Legea 161/2003, art. 6¹). Aceasta este infracțiunea prin care se pretind bani sau alte foloase de la o persoană fizică sau juridică de către o altă persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

- *Infracțiuni asimilate celor de corupție*. Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, a introdus sancționarea unor fapte din sfera economică, fapte anterior neincriminate și care se constituiau în portite de generare a corupției. Sunt astfel sancționate: a) stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate a bunurilor aparținând statului în cadrul procedurilor de privatizare; b) acordarea de credite sau de subvenții cu încălcarea legii; c) utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate; d) influențarea operațiunilor economice ale unui agent economic de către cel ce are sarcina de a-l supraveghea, de a-l controla sau de a-l lichida; e) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale; f) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

- *Abuzul în serviciu art 13² din Legea nr. 78/2000.* Infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngădirea unor drepturi, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.

- *Infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene.* Legea 78/2000 a introdus de asemenea serie de prevederi relative la fondurile Uniunii Europene. Astfel sunt sancționate special ca fapte de corupție, falsul și uzul de fals prin care se obțin pe nedrept fonduri europene precum și fraudarea acestor fonduri chiar în cazul în care ele au fost obținute în mod legal. Dată fiind importanța acestor fonduri pentru economia națională și necesitatea unei bune și corecte absorbții a lor este sancționată și fraudarea din culpă (greșeală, neatenție) a acestor fonduri.

2.4. Managementul riscurilor de corupție

Identificarea și descrierea riscurilor constă în evidențierea amenințărilor și vulnerabilităților potențiale la corupție, a înlănțuirilor de evenimente care ar putea conduce la săvârșirea unei fapte de corupție, urmărind să confere vizibilitate problemelor potențiale înainte ca acestea să se transforme în probleme reale.

Identificarea riscurilor de corupție poate fi, după caz:

- identificare inițială a riscurilor - caracteristică organizațiilor noi, celor care nu și-au identificat anterior riscurile într-o manieră structurată sau atunci când îndeplinirea unei noi activități este stabilită în sarcina acestora;

- identificare permanentă a riscurilor - specifică acelor organizații în care managementul riscurilor de corupție este bine consolidat, aceasta fiind necesară pentru cunoașterea riscurilor care nu s-au manifestat anterior datorită contextului instituțional, a schimbării circumstanțelor în care se manifestă riscurile identificate anterior și pentru stabilirea riscurilor care s-au manifestat în trecut, dar care nu mai prezintă, în prezent, importanță ori pericol pentru organizație.

Vulnerabilitatea reprezintă o slăbiciune în sistemul procedurilor de planificare, desfășurare, asigurare logistică și control a activităților specifice care ar putea fi exploatată/speculată, traducându-se printr-o încălcare a legilor, ordinelor, regulamentelor, metodologiilor, procedurilor sau regulilor de desfășurare a activităților specifice.

Mediile, persoanele sau categoriile de activități care se înscriu în categoria menționată mai sus constituie zonele vulnerabile la corupție ale instituției¹⁹. Unele dintre aceste puncte vulnerabile pot fi eliminate ori limitate, dar în multe cazuri nu există modalități concrete de a le înlocui ori limita și atunci trebuie să ne orientăm atenția asupra supravegherii și gestionării acestora.

Identificarea zonelor vulnerabile la corupție se poate face utilizând următoarele proceduri:

- evaluarea cadrului normativ intern al instituției;
- interviuarea diferitelor categorii de manageri din cadrul componentelor instituției;
- consultarea structurilor de control și audit intern (acolo unde acestea există);
- analiza cazurilor actuale sau tipice de corupție comise de angajații instituției;
- evaluarea activității și a situațiilor specifice de muncă ale angajaților.

¹⁹ Un domeniu de activitate vulnerabil din perspectiva corupției este acela în care terțe persoane pot oferi personalului instituției avantaje la primirea cărora acesta nu este îndreptățit prin lege ori alte reglementări.

După identificarea unui risc de corupție, se trece la evaluarea acestuia luând în calcul totalitatea mecanismelor de concretizare, precum și relația cu alte zone de risc. Evaluarea riscurilor constă în parcurgerea următoarelor etape:

- evaluarea probabilității de materializare a riscului inerent, identificat și descris;
- evaluarea impactului asupra obiectivelor (activităților, rezultatelor așteptate, prestației profesionale a personalului), în situația materializării riscului;
- aprecierea caracterului adecvat al măsurilor de control existente, pentru fiecare risc. Evaluarea eficienței măsurilor de control este un instrument util pentru detectarea, dintre cele care au fost planificate să fie implementate, a acelor care sunt sau nu efective;
- evaluarea nivelului expunerii la riscuri de corupție, ca o combinație între probabilitate și impact. Aceasta prezintă importanță numai înaintea producerii riscului, după apariția acestuia nemaifiind o incertitudine, ci un fapt împlinit. Gruparea riscurilor identificate în funcție de nivelul expunerii conduce la realizarea profilului de risc. Fiecare instituție, corespunzător specificului activităților sale, are propriul profil de risc;
- clasificarea și ordonarea riscurilor în funcție de gravitatea expunerii, în vederea stabilirii priorității măsurilor necesare pentru prevenirea/controlul acestora.

Pe baza unor analize (Note și chestionare transmise structurilor Ministerului Educației și Cercetării și instituțiilor din subordine privind identificarea vulnerabilităților în domeniul specific de activitate din cadrul sistemului educațional, Campania Națională Anti-corupție "Fără Șpagă", raportul de cercetare – Centrul Educația 2000+ "Administrare și practici lipsite de integritate în școală", dezbateri publice cu sindicatele din educație, asociații, ONG-uri ocazionate de elaborarea pachetului legislativ privind învățământul preuniversitar și statutul cadrelor didactice, rapoartele corpului de control al ministrului educației) efectuate cu privire la nivelul corupției **în domeniul educației** au fost identificați, o serie de **factori de risc** precum:

- instabilitate legislativă (lipsa corelării actelor normative ce reglementează acest domeniu);
- ineficiența unora dintre structurile de cooperare locale și naționale;
- absența canalelor de informare continuă și eficientă;
- nivel scăzut al competiției intra și interinstituționale;
- salarizarea inadecvată;
- un sistem deficitar de selecție, evaluare și promovare a personalului;
- insuficiența controalelor interne (audit, corp de control);
- preocupare redusă a conducerilor unităților de învățământ în legătură cu procesul de achiziții publice privind materialele didactice;
- insuficiența campaniilor de prevenție, informare și conștientizare;
- lipsa unor proceduri obiective și transparente pentru evaluarea activității elevilor și studenților (testele naționale).

Principalele probleme identificate au fost:

- administrarea deficitară a unităților de învățământ, cu referire la procesul decizional;
- comunicare ineficientă atât la nivelul unităților de învățământ, cu beneficiarii serviciilor educaționale precum și între structurile reprezentative ale elevilor, profesorilor și părinților și autoritățile locale;
- un proces de selecție, evaluare și promovare viciat (evaluarea diferențiată a resurselor umane în învățământul preuniversitar – accentul pe decalajul rural-urban, în învățământul superior - sistemul de evaluare și promovare lipsit de transparență);
- proceduri și formalități administrative greoaie (procesele de achiziție publică);

- insuficienta fundamentare a deciziilor;
- necunoașterea sau interpretarea eronată a prevederilor legale;
- insuficiența datelor/informațiilor deținute de către cadrele didactice precum și de beneficiarii serviciilor educaționale;
- instruire deficitară pe problematicile specifice anticorupției.

În ce privește alte sectoare vulnerabile din punctul de vedere al integrității, sunt relevante elementele prezentate în corelație cu Strategia Națională Anticorupție 2005-2007, elemente care vizează factorii de risc identificați pe fiecare sector în parte, așa cum sunt prezentați în ANEXA 1.

TEMA NR. 3

STANDARDE DE INTEGRITATE ÎN DOMENIUL ACTIVITĂȚII DIDACTICE ȘI DE CERCETARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

3.1. Standarde generale de integritate academică prevăzute în Codul de Etică

Din experiența acumulată, în ani sau decenii, referitoare la activitățile instructiv-educative din universități, s-a constatat că pot exista abateri de la normele de conduită morală, comportare civică sau de etică profesională – abateri pentru care nu sunt prevăzute sancțiuni în Legea Învățământului sau Statutul Personalului Didactic. De asemenea, abateri de la normele de etică pot fi săvârșite de către studenți sau de personalul nedidactic al universității, abateri pentru care Legea Învățământului nu prevede sancțiuni. În ambele situații (luate ca exemple) este lezată comunitatea universitară prin nerespectarea principiilor și valorilor pentru care Universitatea militează și pe care le promovează.

Ținând seama de cele menționate mai sus, rezultă necesitatea elaborării unui ansamblu de norme privind conduita morală în viața socială și etica profesională universitară – sub forma unui Cod Etic (C.E.) în cadrul căruia sunt statuate standardele de integritate ce trebuie îndeplinite la diferitele niveluri ale vieții academice.

Codul Etic este definit astfel: "Ansamblul de norme și principii morale, de conduită, care includ obligațiile etice ale profesiei, cât și rolul lor în viața socială"²⁰. Întrucât noțiunea de *etică* include principiile de *morală*, dar se regăsește și în noțiunea de *deontologie*, C.E. reprezintă chiar colecția de standarde ce descriu nivelul de integritate a membrilor comunității academice. Respectarea normelor prevăzute în Codul Etic de către membrii universității reprezintă *Condiția Suficientă* pentru realizarea principiilor morale și a valorilor științifice universitare.

O listă de **principii ale integrității academice** pe baza cărora se construiește orice C.E. se referă la:

Integritatea morală - presupune că fiecare membru al comunității academice este dator să se preocupe de evitarea oricăror situații susceptibile să creeze îndoieli, cu privire la integritatea sa, în primul rând a conflictelor de interese.

Colegialitatea - presupune colaborarea studenților, profesorilor și personalului administrativ în spirit de colegialitate și respect reciproc.

²⁰ * * * DEX (Dicționarul Explicativ al Limbii Române), Ediția a II-a, Ed. enciclopedică, București, 1996

Loialitatea - presupune obligația fiecărui membru al comunității academice de a acționa în interesul universității, de a susține obiectivele, strategiile și politicile acesteia, în scopul realizării misiunii și creșterii competitivității ei.

Respectul și toleranța - presupune respectarea demnității fiecărui într-un climat liber, în care sunt excluse orice manifestare de umilire, dispreț, hărțuire, exploatare, amenințare sau intimidare. Universitatea militează pentru toleranță față de diferențele între oameni, între opinii, credințe și preferințe intelectuale. Nu sunt permise manifestările misogine, rasiste, șovine, xenofobe, homofobe și hărțuirea de orice fel, inclusiv sexuală.

Profesionalismul - Universitatea trebuie să cultive un mediu propice pentru cercetare și competitivitate. În acest scop, trebuie să dezvolte programe academice la standarde înalte, capabile să conducă la evoluția cunoașterii, la formarea specialiștilor competitivi și la creșterea prestigiului în cercetare. Trebuie, de asemenea, să încurajeze și să recompenseze orientarea spre calitate științifică, pedagogică, în mod deosebit spre excelență, a profesorilor, cercetătorilor, studenților și a programelor de studii și cercetare. Universitatea trebuie să încurajeze și să recompenseze eficiența, calitatea și excelența profesională la nivel managerial și administrativ. Ea trebuie să acționeze împotriva imposturii, amatorismului, superficialității, dezinteresului și plafonării.

Onestitatea și corectitudinea intelectuală - Universitatea trebuie să apere dreptul la proprietate intelectuală. Beneficiile și răsplata vor fi acordate celor care se află la originea proprietății intelectuale. Toți cei care au participat la diferite stadii ale cercetării ale cărei rezultate devin publice trebuie menționați, în spiritul onestității profesionale, al recunoașterii și recunoștinței. Este interzisă orice formă de fraudă intelectuală: plagiatul total sau partial, copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor, "fabricarea" rezultatelor cercetărilor, substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate, preluarea lucrărilor de la colegi sau profesori, ca și tentativele de corupere spre fraudă.

Dreptatea și echitatea - Membrii universității vor fi tratați drept, corect și echitabil. Nu se permite discriminarea sau exploatarea, indiferent că acestea sunt directe sau indirecte, aderând la ideea că dreptatea se bazează pe împărțirea corectă și echitabilă a puterii și prevenirea abuzului de putere.

Universitatea adoptă măsuri ferme pentru nediscriminare și egalitate de șanse privind accesul la studii, angajare și la programe de cercetare, pentru eliminarea conflictelor de interese, pentru prevenirea și combaterea oricărei forme de corupție, favoritism și / sau nepotism.

Transparența - Universitatea trebuie să respecte principiul transparenței tuturor categoriilor de informații care interesează membrii comunității universitare, potențialii candidați, absolvenții, instituțiile cu care colaborează și publicul larg, asigurând o informare consistentă și corectă. Prin aceasta se facilitează egalitatea de șanse în competiție și se asigură accesul echitabil la resursele universitare. Universitatea trebuie să interzică ascunderea, falsificarea sau denaturarea informațiilor la care au dreptul membrii săi și publicul larg.

Responsabilitatea profesională și socială - Universitatea trebuie să își încurajeze membrii să se distingă prin activism și implicare în problemele profesionale și publice, prin colegialitate și responsabilitate civică. Programele și activitățile universitare vor fi orientate către nevoile societății. Atunci când membrii săi reprezintă public Universitatea, trebuie să respecte standardele etice și profesionale.

Persoanele cu funcții de conducere au datoria de a crea condițiile necesare exercitării drepturilor celor aflați în subordinea lor, dar și de a cere acestora de a nu denigra propria instituție universitară. În același timp, trebuie garantat membrilor universității dreptul de a critica public, întemeiat și argumentat, încălcările standardelor profesionale și de calitate, ale drepturilor membrilor comunității universitare și colaboratorilor. Nu sunt permise : dezinformarea, calomnierea, denigrarea publică a programelor și persoanelor din instituție de către membrii propriei comunități academice.

Libertatea academică - Universitatea este un spațiu liber de ingerințe, presiuni și constrângeri politice, religioase și de putere economică, exceptând constrângerile de natură științifică, legală și etică. Membrii universității sunt protejați față de cenzură, manipulări, persecuții, în condițiile respectării standardelor științifice și a responsabilităților profesionale. Orice membru al comunității universitare trebuie să evite lezarea libertății celorlalți, pe baza respectului pentru diferențe. Trebuie încurajate abordarea critică, parteneriatul intelectual și cooperarea, indiferent de opiniile politice sau de apartenența religioasă.

Autonomia personală - Universitatea promovează un mediu propice exercitării autonomiei personale. În acest scop trebuie asigurată exercitarea informării liber consimțite în privința programelor, concursurilor, oportunităților de studiu și cercetare, oferind oportunități pentru ca fiecare membru al universității să poată lua și aplica decizii în privința propriei cariere academice și profesionale.

Meritul - Universitatea trebuie să asigure recunoașterea, cultivarea și recompensarea meritelor personale și colective care conduc la împlinirea menirii sale instituționale. Printre acestea se numără dedicarea față de profesie și studiu, față de instituție și membrii comunității academice, creativitatea și talentul, eficiența și performanța.

Codul Etic își propune să reprezinte, în primul rând, un ghid de comportare umană și conduită morală pentru fiecare membru al Comunității Academice, atât în interiorul universității, cât și în afara acesteia.

În al doilea rând C.E. reprezintă un "instrument" de analiză și estimare a modului în care membrii Comunității Academice, personalul nedidactic și studenții respectă normele de etică universitară.

Pentru evitarea unor ambiguități sau confuzii referitoare la normele de etică universitară, aceste standarde trebuie prezentate în C.E. succesiv și separat pentru: personalul didactic, studenți, personal nedidactic.

3.1.1. Norme de etică privind relațiile dintre cadrele didactice

- a)- Să promoveze respectul reciproc manifestat inclusiv prin modul de adresare, recomandată fiind utilizarea persoanei a II-a plural – forma de politețe: **Dumneavoastră**.
- b)- Să fie apreciate corect și loial rezultatele de succes obținute prin eforturi proprii de către colegul sau colegii din catedră, colectiv de cercetare sau din facultate, stimulând astfel spiritul unei competiții loiale pe linie profesională.
- c)- Să existe disponibilitatea de a oferi sprijin profesional (pe linie didactică sau științifică) atunci când un cadru didactic este solicitat de către alt coleg să contribuie la atingerea unui obiectiv, sau la rezolvarea unor probleme de care depinde prestigiul profesional științific al catedrei, sau departamentului în care activează cei în cauză.
- d)- Să militeze pentru obiectivitatea științifică și să nu cedeze în privința respectării standardelor științifice și etice universitare.
- e)- Nu este permisă manipularea, îndoctrinarea și educarea dogmatică în spațiul universitar laic (cu excepția Facultății de Teologie), încălcând prin aceasta dreptul cadrelor didactice sau cercetătorilor la obiectivitate și la formarea științifică în domeniile de studii.

- f)- Nu este permisă denaturarea conținutului științific al cursurilor (predate studenților) sau "fabricarea" rezultatelor cercetării în scopul inducerii în eroare a comisiilor de evaluare, cât și din obediență față de grupări politice, religioase, economice etc.
- g)- Să manifeste intransigență demascând orice tentativă de corupție, dacă aceasta există și poate fi dovedită în rândul cadrelor didactice.
- h)- Să militeze împotriva oricărei forme de plagiat în activitatea de cercetare științifică sau în activitatea de elaborare a tratatelor și manualelor universitare.
- i)- Să militeze împotriva discriminării din mediul academic, care conduce la limitarea drepturilor unui cadru didactic datorită vârstei, sexului, dizabilității, naționalității, etniei, religiei, categoriei sociale, stării materiale, orientării sexuale sau mediului de proveniență.
- j)- În mediul academic nu este permisă hărțuirea în forme precum: misoginismul, sexismul, rasismul, șovinismul, xenofobia și hărțuirea datorită convingerilor religioase sau politice.
- k)- În spiritul responsabilității profesionale, cadrele didactice au obligația morală de a critica public pe cei vinovați de încălcarea standardelor științifice, pedagogice sau etice, dacă există probe doveditoare în acest sens.
- l)- Să promoveze și să traducă în fapte principiile și valorile menționate în Codul Etic, atât prin activitățile instructiv-educative, cât și prin activitatea de cercetare științifică.

3.1.2. Norme de etică privind relațiile dintre studenții universității

- a)- Să se promoveze spiritul de colegialitate și respectul reciproc între toți studenții universității, indiferent de apartenența la o anumită facultate, sau anul de studiu, în scopul unei bune convețuri.
- b)- Se consideră obligație morală rezolvarea pe cale amiabilă a conflictelor sau disputelor ce pot apărea în relațiile dintre studenți, evitându-se un limbaj sau ton necorespunzător statutului studentesc.
- c)- Este imorală și prin urmare sancționabilă orice formă de fraudă intelectuală: preluarea lucrărilor, proiectelor sau temelor de casă efectuate de alți colegi și raportarea acestora ca rezultate proprii, substituirea lucrărilor sau a identității acestora, plagiatul (copiatul) total sau parțial la examene sau verificări.
- d)- Se consideră obligație morală promovarea spiritului de competiție loială, în toate activitățile specifice mediului studentesc, cum ar fi: învățământul, cercetarea științifică studentescă, activitățile culturale, sportive, turismul etc.

3.1.3. Norme de etică privind relațiile dintre cadrele didactice și studenți

- a)- Cadrul didactic trebuie să utilizeze cele mai adecvate metode de predare a cursului, seminariilor și / sau lucrărilor de laborator, astfel încât interesul studenților pentru disciplina respectivă să crească.

- b)-** Relațiile dintre personalul didactic și studenți, în ceea ce privește procesul instructiv-educativ să fie transparente, chiar de la primele ore de predare, laborator, seminar sau proiect. Prin transparență se înțelege că studenții vor cunoaște de la începutul activității care sunt cerințele privind nivelul de pregătire la examene sau verificări și care este ponderea notei de la activitățile practice în media finală la disciplina respectivă.
- c)-** Pentru atingerea standardelor de pregătire cerute de U.E., în scopul compatibilizării învățământului superior din România cu cel european și în final, echivalarea diplomelor de studii, cadrele didactice trebuie să explice și să convingă studenții că este necesar să se treacă (să se gliseze) prin reformă de la învățământul informativ – la un învățământ superior formativ, în care ponderea aplicațiilor și studiul individual formativ va crește considerabil, iar numărul orelor de predare (curs) va scădea.
- d)-** Desfășurarea examenelor, verificărilor și susținerea proiectelor sau temelor de casă să aibă loc într-o atmosferă academică lipsită de tensiune, prin asigurarea condițiilor unei evaluări corecte și obiective.
- e)-** Este interzis și se sancționează plagiatul (copiatul) de orice fel la examene, verificări, teme de casă sau proiecte, cât și în cazul examenelor de absolvire sau a proiectului de diplomă.
- f)-** În relațiile dintre personalul didactic și studenți **nu este admisă** hărțuirea (și nici motivația acesteia) în diverse forme, precum: misoginismul, rasismul, șovinismul, xenofobia, hărțuirea cauzată de convingerile religioase sau politice, sau hărțuirea sexuală.
- g)-** Este interzisă și se pedepsește tentativa de mituire sub diverse forme a cadrului didactic de către student, în scopul promovării unor examene, verificări etc. De asemenea, este considerată imorală și se pedepsește traficul examenelor de orice fel, în schimbul unor sume de bani, bunuri materiale, servicii sau alte avantaje primite de cadrul didactic.
- h)-** În relațiile dintre personalul didactic și studenți trebuie să se respecte principiul nediscriminării și egalității de șanse. Astfel, este interzisă discriminarea studenților datorită sexului, dizabilității, etniei, naționalității, religiei, categoriei sociale, stării sociale sau a mediului de proveniență.
- i)-** Personalul didactic are obligația să respecte confidențialitatea în problemele care țin de viața privată a studenților (statusul marital, dizabilitățile ascunse, domiciliu, apartenența politică sau religioasă etc) și să nu dea informații decât la cererea decanatului sau rectoratului. Încălcarea confidențialității se sancționează.

3.1.4. Norme de etică privind relațiile dintre salariații (angajații) universității care reprezintă personalul didactic auxiliar și nedidactic

- a)-** În rândurile acestor categorii de personal trebuie să existe o atmosferă colegială, caracterizată prin respect reciproc și "tratament" egal indiferent de nivelul studiilor sau experienței, vârstă, etnie, sex, orientare religioasă, apartenență politică etc.
- b)-** În cadrul activităților desfășurate se impune o colaborare fructuoasă între diferitele compartimente, asigurând o deplină transparență și comunicare.

- c)- Este obligatorie respectarea confidențialității în problemele care țin de viața privată a personalului didactic auxiliar și nedidactic (disabilități ascunse, statusul marital, domiciliu, orientare sexuală, apartenență politică sau religioasă).
- d)- Este interzisă și se sancționează tentativa de mituire sub diverse forme a personalului nedidactic și auxiliar din comisiile de angajare și / sau evaluare, în scopul angajării sau promovării personalului. De asemenea, este considerată imorală și se sancționează acceptarea de foloase necuvenite (bani, servicii, bunuri) de către membrii comisiilor de angajare și / sau evaluare.

3.1.5. Norme de etică privind relațiile dintre studenți și personalul didactic auxiliar sau nedidactic

- a)- Se impune manifestarea unei atitudini de sollicitudine, răbdare, tact în rezolvarea problemelor studenților de către persoanele desemnate în cadrul anumitor servicii.
- b)- Se consideră abatere de la normele morale tentativa de mituire și acceptarea mitei în relațiile dintre studenți și persoane aparținând compartimentelor funcționale și social – administrative.
- c)- Personalul administrativ care își exercită activitatea în domeniul căminelor și cantinelor să aplice un tratament egal în soluționarea problemelor studențești, fiind interzis favoritismul sau discriminarea în cadrul acestor relații.
- d)- Se impune respectarea confidențialității privind datele care fac referire la viața privată a studenților, sau la anumite disabilități ale acestora.
- e)- Este interzisă hărțuirea de orice tip și sub diverse forme, cum ar fi: rasismul, misoginismul, șovinismul, xenofobia, hărțuire cauzată de convingeri religioase sau apartenențe politice, cât și hărțuirea sexuală.

3.1.6. Norme de etică privind relațiile dintre cadrele didactice, personalul nedidactic și auxiliar

- a)- Să promoveze respectul reciproc în activitățile instructiv – educative și social – administrative.
- b)- Cadrele didactice să evalueze corect (pe baza criteriilor stabilite de conducerea facultății, catedrei sau departamentului) și să aprecieze obiectiv activitățile desfășurate de personalul didactic auxiliar și nedidactic.
- c)- Nu este permisă hărțuirea de orice natură în rândul personalului didactic, didactic auxiliar și nedidactic.
- d)- Să se manifeste sollicitudine la problemele deosebite care apar în relațiile dintre cadrele didactice, personalul auxiliar și / sau nedidactic, în scopul depășirii unor situații critice.

- e)- In spiritul responsabilității profesionale, personalul didactic, nedidactic și auxiliar are obligația morală de a lua atitudine critică atunci când sunt încălcate normele de etică universitară.

3.1.7. Norme de etică privind relațiile dintre structurile de conducere și personalul universității

- a)- Structurile de conducere ale universității, (la toate nivelele) au obligația de a promova principiile și / sau valorile menționate în lista principiilor cadru ale integrității academice.
- b)- Structurile de conducere ale universității și facultăților au obligația morală de a asigura transparență și comunicare deplină între societate și comunitatea academică, astfel încât rezultatele cercetărilor științifice să poată fi aplicate în timp util spre folosul societății.
- c)- Factorii de conducere ai catedrelor, departamentelor și colectivelor de cercetare au obligația morală de a repartiza echitabil sarcinile de serviciu personalului universității.
- d)- Se impune corectitudine și evaluarea obiectivă a activităților desfășurate de către personalul în subordine, luând în considerare gradul de complexitate și volumul de muncă depus.
- e)- Este considerată abatere de la normele eticii universitare – desemnarea (numirea) în comisiile de licitații și / sau evaluări a unor persoane care nu au demonstrat integritate morală, deplină transparență, profesionalism și devotament față de interesele universității.
- f)- Se consideră abatere de la normele eticii universitare discriminarea practică sub diverse forme cum ar fi: vârstă, etnie, sex, convingeri religioase sau apartenențe politice.
- g)- Este interzisă hărțuirea în relațiile dintre structurile de conducere și personalul în subordine, practică în forme precum: misoginism, sex, rasism, șovinism, xenofobie și hărțuire datorită convingerilor religioase sau politice.
- h)- Se consideră abatere de la etica universitară atunci când desfășurarea unei licitații (în toate fazele ei – inclusiv întocmirea caietelor de sarcini) are loc fără participarea unui specialist (cadru didactic sau nedidactic) desemnat de facultate, catedră, serviciul sau departamentul – în folosul cărora se fac achizițiile (utilaje, aparate, materiale, sau prestarea de servicii)
- i)- Se impune promovarea respectului reciproc între membrii structurilor de conducere și personalul din subordine, astfel încât diferențele de opinii sau disputele să se rezolve prin argumente raționale și nu prin utilizarea unui limbaj neacademic, insultător sau a unor etichetări și tonuri necorespunzătoare mediului academic.
- j)- Se consideră obligație morală respectarea confidențialității în probleme care tin de viața particulară a personalului universității.

3.2. Procesul de predare - abordare din perspectiva integrității

Integritatea academică poate fi definită drept “angajamentul, chiar în fața adversității, de a respecta cinci valori fundamentale: onestitate, adevăr, echitate, respect și responsabilitate”.²¹ Cerințele unei predări profesionale nu sunt doar de a comunica și evalua materia ci și de a comunica și menține standardele unui comportament profesional corespunzător.

Integritatea unei comunități academice se bazează pe responsabilitatea personală și depinde de modul de comportare în fața unor situații critice. Fiecare membru al comunității academice – fiecare student, membru al corpului profesoral sau membru al administrativului – este responsabil pentru susținerea integrității în procesul de învățare și în cercetare. Asumarea responsabilității semnifică acționarea împotriva oricărei situații critice în ciuda presiunii colegiale, fricii, loialității sau compasiunii. De fapt, fiecare individ trebuie să-și asume responsabilitatea pentru comportamentul propriu, care trebuie să fie onest în orice împrejurare și, de asemenea, trebuie să descurajeze și să urmărească să prevină orice abatere a celorlalți. Indiferent de circumstanțe, membrii comunității academice nu trebuie să tolereze sau să ignore actele de rea-credință ale altor membri ai acestei comunități.

Construirea conștiinței civice și promovarea valorilor etice ajută la conturarea comportamentului social și la dezvoltarea intoleranței la corupție. În acest sens, o educație serioasă, de calitate ridicată, reprezintă prin ea însăși un factor de stopare a corupției. Un cetățean informat care așteaptă o calitate ridicată a actului educațional și care să fie realizat în mod responsabil și echitabil poate determina prevenirea abuzurilor într-un mod foarte eficient.

3.2.1. Tipuri de nerespectare a integrității academice în procesul de predare

Tipurile de comportament care reprezintă ofensa adusă standardelor de onestitate academică includ, dar nu se limitează la următoarele:

- **Inșelătorie**
 - folosirea materialelor nepermise de către cadrul didactic în timpul examenelor, inclusiv informația depozitată pe aparatura electronică (aparatură foto, telefoane mobile, minicomputere, etc.)
 - copierea răspunsurilor, în timpul examenului sau în realizarea temei, de la un alt student
 - modificarea notelor pe lucrările scrise (teme sau examene) înainte de a solicita recorectarea acestora
 - semnarea prezenței pentru cineva absent sau solicitarea ca altcineva să semneze în locul tau
- **Plagiat**
 - copierea ideilor sau a unui text dintr-o sursă fără a menționa sursa de proveniență
 - parafrazarea fără a menționa sursa de proveniență
 - copierea de la un alt coleg și asumarea aceluși material ca fiind propriu
 - cumpararea unui articol sau scrierea aceluși material de către altcineva
 - predarea aceluși material/temă de casă la două discipline diferite fără aprobarea cadrelor didactice
- **Colaborare neautorizată**
 - colaborare peste limitele impuse de cadrul didactic
 - primirea întrebărilor și răspunsurilor înainte de examen

²¹ http://www.academicintegrity.org/fundamental_values_project/pdf/FVProject.pdf

- oferirea spre vânzare a diverselor materiale didactice solicitate în cadrul unui curs, știind că acestea vor fi folosite de un student pentru obținerea unei note
- **Facilitarea unui comportament neadecvat**
 - permiterea unui alt student să copieze o temă/set de probleme ce ar trebui realizate individual
 - permiterea unui alt student să copieze în timpul examenului
 - participarea la un examen sau rezolvarea unei teme în locul altui student (substituire de persoană)
- **Alte tipuri de abateri**
 - abuz de confidențialitate
 - falsificarea sau modificarea neautorizată a unui document academic
 - obstrucționarea activității academice a altui student

3.2.2. Raportarea unei abateri și penalitățile aplicate pentru respectarea integrității academice

Un student care este acuzat de încălcare a onestității academice este considerat “nevinovat” până când, pe baza unor probe foarte clare și convingătoare, este dovedit că studentul a încălcat standardele academice ale universității. Toate suspiciunile de încălcare a integrității academice pot fi rezolvate de către un Comitet al facultății, procesul presupunând următorii pași:

- o întâlnire preliminară
- o audiere formală
- un apel

Acesta este un foarte scurt și simplu ghid de structurare a unei proceduri care să trateze aceste aspecte și pe care fiecare universitate o poate dezvolta.

În stabilirea modului de pedepsire a unei abateri trebuie ținut cont de următorii factori:

- severitatea abaterii
- nivelul experienței academice a studentului
- admiterea sau negarea de către student a vinovăției
- probe pentru evidențierea intenției de a înșela
- numărul de abateri anterioare
- efectul pedepsei asupra progresului studentului

După verificarea abaterii și stabilirea ca aceasta a avut loc, se pot aplica următoarele pedepse, fără a fi limitate doar la acestea, aplicate individual sau în combinație în funcție de gravitatea abaterii:

- muștrare sau avertisment în formă scrisă
- participarea într-o activitate de promovare a integrității academice, de exemplu un workshop despre plagiat sau etica academică
- refacerea temei, examenului, rescrierea unui material cu micșorarea notei finale
- picarea unui examen
- suspendarea participării la cursurile universitare pe o perioadă determinată cu înscrierea acestei măsuri în foaia matricolă
- excluderea din universitate (cu menționarea acestei măsuri în foaia matricolă)
- retragerea unei diplome, certificat, sau titlu academic.

3.2.3. Măsuri de prevenire a lipsei de integritate academică

- în activitatea de predare

- distribuirea formei scrise a syllabus-ului pentru curs care să includă informații referitoare la integritatea academică, o descriere a plagiatului, instrucțiuni clare despre aparatura permisă și interzisă (calculatoare, telefoane mobile, .etc) în timpul testelor, comentarii asupra nivelului permis de colaborare în realizarea rapoartelor și proiectelor, precum și ceea ce este nepermis în ceea ce privește asistența acordată unui alt student. Aceste informații trebuie să fie clare, prezentate în formă scrisă și distribuite tuturor studenților din prima zi de curs.
- folosirea unui anumit timp în orele de curs pentru discutarea aspectelor de mai sus și a altor probleme relevante. Studenții trebuie încurajați să pună întrebări pentru a evita neînțelegerile ulterioare. Buna înțelegere a acestor aspecte trebuie privită ca o etapă importantă în educarea studenților. În același timp, trebuie prezentate implicațiile integrității în cariera viitoare a studentului.
- folosirea unui anumit timp în orele de curs pentru discutarea sancțiunilor posibile pentru abaterile de la integritatea academică.
- solicitarea adresată studenților de a semna un proces verbal de luare la cunoștință privind problematica integrității.
- informarea studenților cu privire la problematica integrității academice prin realizarea unui website, organizarea unui colț special în biblioteca universității, etc
- promovarea *exemplului personal* de comportament integru în domeniul academic
- promovarea tuturor metodelor considerate oportune pentru descurajarea actelor de înșelătorie, cum ar fi:

In timpul examenelor:

- Pregătirea a două sau trei versiuni (sau formate diferite) pentru un examen.
- Modificarea sau măcar schimbarea ordinii subiectelor.
- Numerotarea testelor pentru a preveni eventuala sustragere a acestora.
- Solicitarea, adresată studenților, de a-și depune toate cărțile, gențile, telefoanele mobile pentru a nu le putea folosi în scopul fraudării examenului.
- Pentru serii foarte numeroase, verificarea identității studenților.
- Rearanjarea modului de amplasare a studenților în sala de examen (dacă este posibil, lăsând un loc liber între studenți), notarea modului de amplasare.
- Formularea unor cerințe de tip eseu care să prezinte opinii personale, documentate, asupra unor problematici (este mai dificil de copiat).
- Furnizarea hârtiei de scris sau semnarea foilor ce vor fi utilizate în examen.
- Solicitarea ca toate calculele să fie scrise pe foaia de examen.
- Solicitarea de a se folosi pentru scriere pix sau stilou, nu creion pentru a preveni ulterioare “modificări” în vederea solicitării unei renotări a lucrării.
- Asigurarea supravegherii de către mai multe cadre didactice a desfășurării examenului scris sau oral.
- Dacă se solicită corectura paralelă, asigurată de un alt cadru didactic, cel mai bine este ca aceeași persoană să corecteze aceleași subiecte.
- Pentru a preveni solicitările de recorectare pe lucrări “modificate”, notarea punctajului (într-o altă culoare) pentru fiecare subiect și bararea spațiilor libere.

În elaborarea proiectelor și temelor de casă:

- Schimbarea subiectele temelor de casă și a tematicii proiectelor de la un semestru la altul.

- Dacă este posibil, solicitarea materialelor pentru proiecte în mod treptat (alegerea temei, aspecte abordate, primul draft, rezumat, etc), incluzând în program o scurtă prezentare intermediară precum și o prezentare orală la predare.
- Solicitarea adresată studenților, în timpul unei ore de curs, de a scrie un foarte scurt raport asupra proiectului. (Păstrarea acestor materiale pentru comparare cu materialul final)
- Dacă este posibil, discutarea unui articol relevant de pe internet în clasă. Aceasta poate arăta studenților că profesorii sunt familiarizați cu sursele de pe internet!
- Folosirea unui motor de cautare (Google, yahoo, etc) pentru investigarea provenienței materialelor cu mare succes.

- în alte activități colaterale actului didactic

- Manifestarea disponibilității de a participa în paneluri de discutare a aspectelor referitoare la integritatea academică și de a face parte din Comitetul de Integritate Academică.
- Cadrele universitare implicate în programe profesionale trebuie să-și asume și aspecte legate la comportamentul specific profesiei pentru care pregătesc studenții respectivi.
- Promovarea valorilor integrității academice în conversațiile personale cu colegi și studenți.

3.3. Activitatea de cercetare – standarde de integritate specifice

3.3.1. Norme generale de integritate în domeniul cercetării științifice

Codul de etică și deontologie profesională a personalului de cercetare-dezvoltare, elaborat în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr.57 din 16 august 2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, așa cum a fost aprobată prin Legea Nr. 324 din 8 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, cu Legea Nr. 319 din 8 iulie 2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare, cu Legea Nr. 206 din 27 mai 2004 privind conduita în cercetarea științifică, dezvoltare tehnologică și inovare, cu Ordinul ministrului educației și cercetării Nr. 400 din 22 februarie 2007 și cu Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării științifice, are în vedere reglementările internaționale în domeniu, legislația Uniunii Europene și standardele acesteia privind etica în cercetarea științifică²².

Buna conduită în cercetarea științifică se referă la:

- respectarea legii;
- garantarea libertății în știință, în cercetarea științifică și în învățământ;
- respectarea principiilor bunei practici științifice;
- asumarea responsabilităților.

Astfel, în codul de etică în cercetare propus se menționează că²³:

(1) Cinstea cercetătorului față de propria persoană și față de ceilalți cercetători constituie un principiu etic de bază pentru buna conduită în cercetarea științifică. Necinstea poate conduce la o imagine nepotrivită a științei și poate altera încrederea reciprocă a cercetătorilor.

²² Autoritatea națională pentru cercetare științifică, Consiliul național de etică - CODUL GENERAL DE ETICĂ ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ (propunere) , art. 1,2

²³ Autoritatea națională pentru cercetare științifică, Consiliul național de etică - CODUL GENERAL DE ETICĂ ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ (propunere) , art. 10

(2) Onestitatea cercetătorului științific asigură respectarea contribuțiilor predecesorilor, concurenților și partenerilor și conduce la diminuarea numărului de erori și exagerări.

(3) Îndoiala asupra propriilor rezultate poate conduce la eliminarea erorilor.

(4) Responsabilitatea asupra apariției necinstei revine deopotrivă cercetătorului și unității sau instituției de cercetare-dezvoltare.

(5) Universitățile au un rol major în prevenirea necinstei, instruirea viitorilor cercetători privind buna conduită în cercetarea științifică constituind o misiune deosebit de importantă a instituțiilor de învățământ superior.

De asemenea, codul propus mai menționează, la articolul 15, că „datele contradictorii, diferențele de concepție experimentală sau de practică, diferențele de interpretare a datelor, diferențele de opinie sunt factori specifici cercetării – dezvoltării și nu constituie abateri de la buna conduită în cercetare”.

În subcapitolul referitor la standardele aplicabile domeniului cercetării, se consideră abateri²⁴:

- (a) ascunderea sau înlăturarea rezultatelor nedorite;
- (b) confecționarea de rezultate;
- (c) înlocuirea rezultatelor cu date fictive;
- (d) interpretarea deliberat distorsionată a rezultatelor și deformarea concluziilor;
- (e) plagierea rezultatelor sau a publicațiilor;
- (f) prezentarea deliberat deformată a rezultatelor altor cercetători;
- (g) neatribuirea corectă a paternității unei lucrări;
- (h) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțări;
- (i) nedezvăluirea conflictelor de interese;
- (j) deturnarea fondurilor de cercetare;
- (k) neinregistrarea și/sau nestocarea rezultatelor, precum și înregistrarea și/sau

stocarea eronată a rezultatelor;

(l) lipsa de informare a echipei de cercetare, înainte de începerea activității la un proiect de cercetare, cu privire la : drepturi salariale, răspunderi, coautorat, drepturi asupra rezultatelor cercetărilor, surse de finanțare și asocieri;

(m) lipsa de obiectivitate în evaluări și nerespectarea condițiilor de confidențialitate ale rapoartelor de evaluare, alegațiilor, rapoartelor de cercetare etc.;

(n) publicarea sau finanțarea repetată a acelorași rezultate ca elemente de noutate științifică, fără a se menționa sursa inițială și/sau cu adăugiri nesemnificative;

(o) nerecunoașterea metodologiilor și a rezultatelor altor cercetători ca sursă de informare;

(p) nerecunoașterea erorilor proprii

(q) difuzarea rezultatelor proprii într-o manieră iresponsabilă, cu exagerări și repetări;

(r) nerespectarea clauzelor granturilor, contractelor, protocoalelor etc.;

(s) împiedicarea unor cercetători în activitatea lor sau favorizarea altora.

Prin codurile proprii de etică, instituțiile și unitățile de cercetare-dezvoltare trebuie să reglementeze²⁵:

(a) cine primește alegațiile de conduită științifică necorespunzătoare;

(b) care sunt perioadele pentru parcurgerea etapelor de anchetă și de investigație;

²⁴ Autoritatea națională pentru cercetare științifică, Consiliul național de etică - CODUL GENERAL DE ETICĂ ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ (propunere) , art. 21, alin. 2

²⁵ Autoritatea națională pentru cercetare științifică, Consiliul național de etică - CODUL GENERAL DE ETICĂ ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ (propunere) , art.32

- (c) cum se formează grupurile de arbitri pe domenii de arbitraj;
- (d) sub ce forme se desfășoară ancheta și investigația;
- (e) cum se asigură dreptul de audiere al inculpatului;
- (f) cum se iau hotărârile în grupul de arbitri și în comisia de etică;
- (g) în ce constă conflictul de interese la parcurgerea etapelor de anchetă și de investigație;
- (h) modalitatea de păstrare a documentelor și a rezultatelor anchetei și/sau investigației.

Prin codurile proprii de etică, conducerile unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare pot propune, în cazurile dovedite de conduită științifică necorespunzătoare, diverse sancțiuni, care trebuie să țină seama și de Legea Nr. 64/ 1991 privind brevetele de invenție, republicată, cu modificările ulterioare, de Legea Nr. 129/ 1992 privind protecția desenelor și modelelor industriale, republicată, și de Legea Nr. 8/ 1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare²⁶.

Principalele sancțiuni (art 34 și 35) - care nu absolvă pe cei vinovați de aplicarea altor reglementări juridice în vigoare - sunt:

- (a) îndepărtarea persoanei/persoanelor din echipa de realizare a proiectului;
- (b) schimbarea responsabilului de proiect;
- (c) retragerea și/sau corectarea tuturor lucrărilor publicate prin încălcarea regulilor de bună conduită științifică;
- (d) muștrare scrisă;
- (e) retrogradare din funcție;
- (f) suspendarea din funcție;
- (g) concedierea;
- (h) comunicarea rezultatelor investigației către organizații, instituții publicații etc;
- (i) interdicția de participare la competiția de obținere a finanțării temelor de cercetare;
- (j) interdicția de a face parte din diverse comisii (de evaluare, de acordarea de fonduri etc.);
- (k) obligația de a face publice (dar fără a afecta imaginea unității sau instituției de cercetare-dezvoltare) corecțiile asupra rezultatelor obținute de cel inculpat;

3.3.2. Manifestarea integrității în activitatea de cercetare a studenților

În mediul studentesc, lipsa de integritate în activitatea de cercetare se poate manifesta sub diferite forme, cum ar fi:

- plagiatul în elaborarea temelor/referatelor de cercetare
- achiziționarea lucrărilor/proiectelor de cercetare de pe site-uri specializate, prin asumarea acestor lucrări ca fiind contribuții proprii
- susținerea aceluiași lucrări/teme de casă în cadrul mai multor discipline de studiu
- modificarea datelor/informațiilor prezentate în proiecte sau teme de cercetare al altor colegi, cu asumarea frauduloasă a ideilor acestora
- „fabricarea” datelor pentru susținerea anumitor concluzii, fără certificarea prin experimente sau simulări

²⁶ Autoritatea națională pentru cercetare științifică, Consiliul național de etică - CODUL GENERAL DE ETICĂ ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ (propunere) , art. 33

- preluarea, cu sau fără permisiunea autorului, a unei lucrări de cercetare și prezentarea acesteia ca fiind contribuție proprie
- folosirea de mijloace nelegale sau nelegitime pentru colectarea de date în activitatea de cercetare
- parafrazarea ideilor, datelor sau conceptelor fără indicarea detaliată a surselor acestora
- interpretarea voit greșită a unor date sau informații folosite în cadrul temelor de cercetare studentească (sau omiterea datelor ce pot prejudicia obținerea anumitor rezultate sau concluzii)
- folosirea, fără permisiune, a informațiilor confidențiale sau a celor ce sunt aparate de dreptul de proprietate intelectuală
- folosirea fără licență sau permisiune a software-urilor, a imaginilor, textelor sau altor instrumente media
- favorizarea (în cunoștință de cauză) sau asistarea în acțiunea de fraudare a celor ce realizează un asemenea demers în activitatea de cercetare

În materie de proceduri de prevenire sau sancționare a acestui tip de comportament, la nivelul universităților românești pot fi identificate anumite instrumente ce se activează în asemenea cazuri. Problema este însă ca procesul nu este controlat, neavând întotdeauna norme clare după care să poată fi abordat.

În general, atunci când se confruntă cu un caz de lipsa de onestitate în activitatea de cercetare a unui student, un cadru didactic apreciază gravitatea faptelor în primul rând luând în considerare parcursul academic anterior al acestuia. În al doilea rând, utilizează instrumentele de evaluare pe care le are la dispoziție, sancționând studentul prin scăderea notei acordate pentru elaborarea materialului în cauză, sau îi solicită acestuia să refacă materialul.

Rămâne însă problema lipsei unor instrumente specifice de control și de penalizare a acestor tipuri de comportament. Există, la nivel formal, posibilitatea atenționării studenților cu astfel de comportament prin aplicarea de sancțiuni disciplinare ce pot ajunge până la exmatricularea din respectiva instituție de învățământ superior.²⁷

În ceea ce privește problematica plagiatului în mediul studentesc, există mai multe niveluri de intensitate ale acestuia²⁸:

- a. Frauda: copierea unei întregi lucrări, adăugându-i o nouă introducere și o concluzie
- b. Plagiat substantial: preluarea consistentă a informațiilor dintr-un material, fără a indica, cu ghilimele sau prin citarea surselor bibliografice
- c. Plagiat intamplator: Preluare sau copiere parțială, parafrazarea fără indicarea sursei

²⁷ Heyward Ehrlich, Department of English, Rutgers University, Newark, New Jersey, USA
First uploaded May 1998, last updated August 2009

²⁸ Pearson, Gretchen. "Part title." *Electronic Plagiarism Seminar*. Syracuse, NY: Noreen Reale Falcone Library, Le Moyne College, 2002. Available: <http://web.lemoyne.edu/~pearson/plagiarism/>. Created 19991202. Access date.

d. Auto-plagiatul: refolosirea unor lucrări sau idei din cadrul acestora, lucrări ce au făcut deja obiectul publicării

Măsurile de precauție pentru evitarea producerii plagiatului, sau pentru identificarea acestuia privesc:

1. Educarea și informarea studenților cu privire la natura drepturilor de proprietate și a plagiatului
2. Explicarea procedurilor și a metodologiei cercetării prin materiale de popularizare
3. Informarea studenților cu privire la fenomenul plagiatului și a sancțiunilor primite în acest caz
4. Rapoarte/lucrări expuse oral, pentru a întări caracterul interactiv al instruirii
5. Verificarea cunoștințelor de metodologie a cercetării în cadrul cursului, sau în discuțiile din cadrul seminariilor
6. Alocarea unei teme de cercetare/unui proiect nu trebuie realizată la începutul semestrului, pentru a fi prezentată/susținut la sfârșitul semestrului, studenții trebuie îndrumați pe tot parcursul elaborării materialului, astfel încât să se evite recurgerea la surse "ilicite" din lipsă de timp sau preocupare susținută
7. Implicarea studenților în aprecierea lucrărilor de cercetare ale colegilor lor, prin susținerea orală a lucrărilor de cercetare, cu accent pe aprecierea gradului de originalitate al acestora
8. Excluderea de la susținere a lucrărilor ce nu dezvoltă subiectul de cercetare propus, sau abordează teme adiacente, mai ales dacă acestea par prea bine realizate..
9. Planul de cercetare, notele și fișele realizate în vederea tratării temei de cercetare propuse trebuie să facă parte din documentația depusă odată cu lucrarea finală, pentru a verifica activitatea de parcurs realizată pe perioada cercetării
10. Utilizarea motoarelor de căutare disponibile pe internet este deseori productivă, fiind suficient să precizeze câteva cuvinte – cheie ale textului presupus să fie plagiat pentru a demonstra existența fraudei

TEMA NR. 4

PROMOVAREA UNEI „CULTURI A INTEGRITĂȚII” ÎN TOATE DOMENIILE ACTIVITĂȚII ACADEMICE ȘI ADMINISTRATIVE DIN UNIVERSITĂȚI

4.1. Transparența și gradul de responsabilitate al instituțiilor de învățământ universitar din România

Tratatul instituind o Constituție pentru Europa consacră în Partea I, Titlul V – Exercițarea competențelor Uniunii, Capitolul II - Dispoziții speciale, o serie de principii cu incidență directă asupra modului de asigurare a transparenței. Principiul democrației reprezentative²⁹ consfințește dreptul oricărui cetățean să participe la viața democratică a Uniunii și asigură adoptarea deciziilor într-un mod cât mai deschis și la un nivel cât mai apropiat de cetățean. De asemenea este recunoscut dreptul cetățenilor, asociațiilor reprezentative și societății civile de a-și putea face cunoscute punctul de vedere, Uniunea urmând să întrețină un dialog continuu și consultări, prin intermediul Comisiei, cu aceste structuri³⁰.

Nu în ultimul rând, Constituția Europeană consacră în mod expres principiul transparenței procedurilor instituțiilor, organelor, organismelor și agențiilor Uniunii³¹ în conținutul acestuia fiind cuprinse: obligația instituțiilor Uniunii de a-și desfășura activitatea în modul cel mai deschis posibil, caracterul public al dezbaterilor Parlamentului European și ale Consiliului (este pentru prima dată pentru acesta din urma când ședințele sunt publice), atunci când adopta o propunere legislativă, dreptul cetățenilor Uniunii și al persoanelor juridice cu sediul într-un stat membru sau înregistrate într-un stat membru de a avea acces la documentele instituțiilor Uniunii, în condițiile prevăzute de Partea a III-a a Constituției - o lege europeană care va stabili limitele acestui acces, precum și regulile de procedură ale fiecărei instituții.

Una dintre cauzele cele mai importante cauze ale apariției și întreținerii fenomenului de corupție este lipsa de transparență a sistemului administrativ. Ca atare, apare necesitatea ca, pe de o parte, să fie completat cadrul legislativ privitor la transparența administrației publice, iar de pe altă parte să fie continuată implementarea prevederilor deja existente pentru a atinge anumite standarde de transparență în sectorul public. În acest sens se vor avea în vedere revizuirile legislative, expuse în planul de acțiune, în următoarele domenii: acordarea de finanțări nerambursabile din fondurile publice, finanțarea partidelor politice, alocarea fondurilor publice pentru publicitate, regimul achizițiilor publice, regimul funcționarilor publici, regimul inspecțiilor la agenții economice. În privința accesului la informația de interes public, respectiv în privința participării cetățenești la procesul de luare a deciziilor, se poate constata, pe de-o parte, implementarea parțială a prevederilor legale și, pe de altă parte, întârzierea în revizuirea reglementărilor care restrâng accesul la informație în sensul unei definiții precise a informațiilor exceptate de la accesul public. În acest domeniu se va continua monitorizarea implementării acestor acte normative.

Un accent important în cadrul acestui obiectiv se pune pe includerea normelor menționate în codurile de conduită în programele de pregătire profesională specializată a

²⁹ Articolul I-46 - Principiul democrației reprezentative

³⁰ Articolul I-47 - Principiul democrației participative

³¹ Articolul I-50

personalului. Pentru întregirea cadrului legal care consacră principiul transparenței, în anul 2003 a fost adoptată Legea nr. 52 privind transparența decizională în administrația publică, care impune entităților publice să permită participarea societății civile și a reprezentanților comunității de afaceri, cu rol consultativ, la procesul decizional. Aceștia urmează să fie consultați atât în faza de concepție și elaborare, cât și în cea de implementare a deciziilor, în vederea asigurării calității și legitimității acestora.

Publicul trebuie să fie permanent informat asupra activității autorităților publice, atât în stadiul de evaluare a planurilor de activitate, cât și în momentul adoptării și implementării deciziilor, furnizându-i-se în orice moment informații complete, obiective și consistente de natură financiară ori în legătură cu misiunea și planificarea strategică a entităților publice.

Transparența permite oricărei persoane asupra căreia produce efecte un act al unei entități publice să cunoască temeiul acestuia. La rândul lor entitățile publice primesc de la entitățile superioare feed-back constând în evaluarea amănunțită a activității lor.

4.2. Modalități de promovare a integrității academice în mediul universitar

4.2.1. Promovarea integrității academice la nivel de universitate

Necesitatea de a promova integritatea academică situează responsabilitatea asupra fiecărui partener din comunitatea educațională pentru a echilibra standardele înalte de integritate cu interesul și compasiunea. Procesele de realizare și aplicare a unor programe de succes în ceea ce privește promovarea integrității academice pot fi dezvoltate pe baza următoarelor recomandări care sunt compatibile cu orice instituție de învățământ superior. O instituție academică ar trebui:

- Să dezvolte coduri, politici și proceduri de evaluare și asigurare a integrității academice.
- Să implementeze în mod consecvent și consistent aceste politici și proceduri de integritate academică.
- Să informeze și să educe întreaga comunitate cu privire la politicile și procedurile de integritate academică.
- Să promulge și să aplice în mod riguros aceste politici și proceduri de sus în jos (top-down) în sistemul academic.
- Să dezvolte un sistem clar, accesibil și echitabil de a “judeca” orice abatere și încălcare a politicilor de integritate academică.
- Să dezvolte programe de promovare a integrității la toate nivelurile comunității academice. Aceste programe trebuie să depășească simpla repudiere a actelor de re-credință și să includă discuții despre importanța integrității academice, relația cu toate aspectele etice ale vieții universitare.

Toate instituțiile ar trebui să încurajeze acțiunile și politicile de promovare și susținere a valorilor integrității academice. Dialogul în campus, dialogul la nivel național și acțiunile instituționalizate reprezintă elemente cheie în procesul de întărire a integrității academice.

4.2.2. Promovarea integrității academice de către fiecare cadru didactic

Sunt numeroase activități pe care un membru al comunității didactice universitare le poate face pentru promovarea integrității academice:

- Să fie familiarizat cu codurile, politicile și procedurile cu privire la integritatea academică, elaborate și promovate de universitate.

- Să includă un paragraf clar scris despre integritatea academică în syllabus-ul cursului și să precizeze consecințele posibile ale încălcării principiilor integrității.
- Să formuleze clar așteptările proprii în ceea ce privește integritatea academică legată de toate aspectele cursului.
- Să ofere un exemplu de integritate în toate activitățile academice pe care le desfășoară: să citeze sursele folosite în scrierea cursului și a celorlalte materiale didactice, să angajeze discuții cu studenții despre onestitatea intelectuală și importanța ei pentru sine ca intelectual și pentru student ca membri ai comunității academice, discuții care pot contribui la formarea unei culturi a integrității academice.
- Să le amintească studenților cerințele sale pentru realizarea unei teme și să precizeze foarte clar ce surse bibliografice pot folosi.
- Reevaluarea metodelor de predare folosite pentru a reduce oportunitățile de plagiat: de exemplu: să li se solicite studenților să scrie proiecte pentru care trebuie să predea draft-uri succesive; evitarea cerințelor formulate foarte vag, cu titlu generic; schimbarea testelor și subiectelor de examen de la semestru la semestru sau de la an la an, după caz.
- Să păstreze formularele de examen, proiectele și CD-urile cu materiale în format electronic în locuri de siguranță maximă. De asemenea, este bine să se păstreze pentru câțiva ani aceste materiale (cel puțin până la terminarea studiilor universitare de către fiecare student).
- Să discute cu studenții tehnicile de documentare cele mai potrivite pentru disciplina de studiu. Să fie familiarizat cu resursele pe care le recomandă studenților.
- Să acționeze, urmând procedura prestabilită, dacă este martor al unei posibile violări a Codului integrității academice din universitate.

4.3. **Recomandări pentru dezvoltarea unei culturi a integrității academice**

Întărirea culturii integrității academice presupune ca fiecare membru al comunității academice – cadre didactice, studenți și personal administrativ – să accepte o responsabilitate comună în realizarea acestui obiectiv. Promovarea unei culturi a integrității academice este un obiectiv pentru a cărui realizare este nevoie de acțiuni concertante și susținute. Integritatea academică se află la baza realizării în condiții optime a proceselor academice de predare, învățare și cercetare și de aceea este necesar să investim în procesul de promovare a integrității academice.

În acest ghid vă recomandăm următoarele măsuri pe care fiecare universitate le poate implementa:

a. Crearea unui Consiliu al Integrității Academice. Promovarea integrității academice reprezintă o provocare multidimensională care necesită colaborarea între numeroasele grupuri ale comunității universitare, de aceea recomandăm crearea unui Consiliu al Integrității Academice care să fie alcătuit din reprezentanți ai cadrelor didactice, studenților și administrației. Rolul acestui consiliu ar trebui să fie:

- Să coordoneze dezvoltarea programelor și materialelor educaționale necesare alcătuirii unui Cod de Integritate Academică (Onoare sau Etică), dezvoltarea politicilor și procedurilor judiciare și a modalităților de promovare a integrității academice în rândul studenților, cadrelor didactice și staff-ului;
- Să coordoneze o expansiune a serviciilor de consultanță și a rețelelor de instruire pentru toți cei implicați în prevenirea și rezolvarea problemelor de integritate academică;

- Să faciliteze distribuirea informației între grupurile cheie, inclusiv Departamentul judiciar, Consiliul de Onoare și administrația universitară de la nivelul superior;
- Să coordoneze revizuirea în mod regulat a documentelor referitoare la integritatea academică, inclusiv prin sondaje de grupuri țintă;
- Examinarea permanentă a rolului crescând pe care îl prezintă dezvoltarea tehnologică în crearea de noi oportunități de încălcare a regulamentelor (internet, rețele wireless, etc) și dezvoltarea de recomandări pentru soluționarea acestor probleme;
- Recomandarea schimbărilor necesare în politicile universității referitoare la integritatea academică;
- Organizarea de întâlniri anuale la nivelul universității pentru promovarea integrității academice.

b. Mobilizarea devotamentului și leadership-ului cadrelor didactice. Leadership-ul cadrelor didactice este vital pentru promovarea integrității academice. Recomandăm mobilizarea leadership-ului cadrelor didactice prin:

- Încurajarea cadrelor didactice să comunice clar studenților preocuparea pentru onestitatea academică și să-i educe pe aceștia în ceea ce privește încălcări ale integrității academice în cadrul cursurilor predate de ei. Abordările individuale pot varia.

Acțiuni posibile ar putea include:

- 1) discutarea importanței integrității academice;
- 2) includerea unor informații minimale legate de integritate în sillabus-ul cursului;
- 3) solicitarea adresată studenților de a scrie și semna un accord de respectare a integrității academice;
- 4) asumarea rolului de model în ceea ce privește comportamentul academic;
- 5) explicarea înțelesului termenului de plagiat și a tuturor formelor pe care le poate lua acesta, precum și cum poate fi evitat plagiatul;
- 6) furnizarea de standarde clare în ceea ce privește așteptările personale legate de colaborări între studenți, citarea surselor, folosirea notițelor în timpul examenului, etc.;
- 7) pentru a reduce oportunitățile de plagiat este recomandat: solicitarea materialelor pentru proiecte în mod treptat (alegerea temei, aspecte abordate, primul draft, rezumat, etc), includerea în program a unei scurte prezentări intermediare precum și o prezentare orală la predarea materialului final; schimbarea temelor la fiecare semestru; evitarea cerințelor formulate foarte vag, cu titlu generic; versiuni multiple pentru subiectele de examen, etc.

- Încurajarea cadrelor didactice să susțină modalitățile concrete și potrivite de raportare, analiză și rezolvare a cazurilor de plagiat, înșelăciune, etc.
- Organizarea de forumuri pentru discuțiile între cadre didactice a tuturor aspectelor referitoare la integritatea academică;
- Organizarea de sesiuni de informare a noilor cadre didactice;
- Desemnarea reprezentanților cadrelor didactice în Consiliul Integrității Academice.

c. Redactarea într-un mod foarte clar a declarațiilor și documentelor referitoare la integritatea academică. Informațiile despre politicile universitare în domeniul integrității academice nu provin dintr-o sursă unică, ușor accesibilă și nu sunt întotdeauna scrise într-o manieră ușor de înțeles. Recomandăm o revizuire periodică a acestor politici de către Consiliul Integrității Academice și de alte organisme universitare. Această revizuire trebuie să includă:

- Clarificarea/revizuirea politicilor referitoare la cadrele didactice, inclusiv acele politici ce includ responsabilitățile acestora în ceea ce privește raportarea cazurilor de

presupusă violare a integrității academice, supraveghere a examenelor și notarea studenților găsiți vinovați sau nu de încălcări ale onestității academice.

- Clarificarea noțiunilor de încălcare a integrității academice, spre exemplu clarificarea conceptului de plagiat. În plus, recomandăm publicarea de broșuri despre integritatea academică pentru studenți și cadre didactice. Aceste broșuri ar trebui distribuite tuturor membrilor comunității academice și, de asemenea, ar trebui publicate pe site-ul universității.

d. Extinderea eforturilor de informare și angrenare a studenților. Recomandăm susținerea și accentuarea eforturilor curente de promovare a Codului de Integritate Academică pentru a-l face unul dintre elementele cu cea mai mare vizibilitate în cultura academică. Posibile acțiuni de promovare ar putea fi:

- Organizarea de discuții interactive despre integritatea academică în cămine, întruniri studentesti, etc.
- Organizarea de instruiți, orientări în ceea ce privește dobândirea deprinderilor potrivite de raportare la integritatea academică pentru studenții din anul întâi, liderii studenților, etc.
- Organizarea de instruiți în ceea ce privește modalitățile potrivite de confruntare de către studenți a colegilor care au încălcat principiile integrității academice.

e. Informarea personalului administrativ și staff-ului. Recomandăm organizarea în mod regulat de sesiuni de educare a personalului administrativ și staff-ului despre politicile de integritate academică și încurajarea acestora ca să-și asume un rol coordonator în promovarea integrității academice. Participanții în aceste sesiuni vor fi membri departamentelor financiar, social, contabil, reprezentanți ai bibliotecilor și ai administrației.

f. Informarea părinților, absolvenților (Alumni) și Finanțatorilor. Recomandăm o strânsă colaborare între Consiliul Integrității Academice și toate grupurile reprezentative ale comunității academice pentru includerea informațiilor referitoare la integritatea academică în materialele și programele dezvoltate pentru părinții studenților, absolvenții instituției de învățământ superior și grupurile care participă la finanțarea externă a universității, inclusiv întâlniri și reuniuni ale absolvenților.

4.4. Manifestarea/evaluarea integrității în procesele de achiziții publice

În acest domeniu s-au făcut următoarele propuneri:

- *adoptarea pactelor de integritate la nivelul tuturor autorităților contractante.*

Adoptarea normelor privind standardele pactelor de integritate în procesul de achiziții publice și în parteneriatele public-privat, sub forma unor pacte asumate de autoritățile contractante, ofertanți și de a treia parte (martorul social), etapă urmată de implementarea și evaluarea constantă a modului și gradului de respectare a pactelor de integritate, conform metodologiei utilizate la nivel internațional. Normele secundare în achizițiile publice vor fi stabilite de Guvern.

- *introducerea mecanismelor de bonificare a ofertanților care au adoptat principiile etice și de integritate în afaceri.* Pentru încurajarea ofertanților care adoptă și implementează standardele de integritate în afaceri, se introduc mecanisme de stimulare prin completarea legislației curente privind achizițiile publice, care să atragă interesul altor potențiali ofertanți și să asigure integritatea publică în acest sector. Stabilirea cotei de bonificație în punctajul ofertei tehnice pentru ofertanții care prezintă certificarea standardelor de integritate.

- *plata serviciilor sau bunurilor achiziționate pe baza certificării independente a îndeplinirii obligațiilor contractuale.* Se va introduce certificarea independentă pentru plata

serviciilor sau a bunurilor achiziționate. Prin proceduri de achiziții publice, vor fi selectați evaluatori independenți care vor certifica calitatea bunurilor și serviciilor în acord cu specificațiile tehnice ale caietelor de sarcini. În urma certificării, pe baza raportului evaluatorului independent, se va putea face plata prestațiilor din contractele de achiziții publice. Evaluatorul independent va fi selectat prin mecanisme competitive iar onorariul mediu va fi în cuantum de 1%, dar nu mai mult de 5% din valoarea contractului.

- **introducerea unui mecanism de auditare a riscurilor privind corupția la toți beneficiarii (persoane de drept public sau privat) ca o condiție de eligibilitate.** Auditarea riscurilor cu privire la integritate la nivelul Autorităților de Management și organisme intermediare, audit care să aibă în vedere conflictele de interese, incompatibilitățile, circuitele de decontare, reducerea la maxim a opacității și stabilirea unui standard de transparență și acces la informații asupra tuturor documentelor autorităților de management

- **stabilirea unui mecanism privind garanții financiare contractuale referitoare la riscuri de neeligibilitate și nedecontare a proiectelor și asigurarea și reasigurarea acestor riscuri la nivelul autorităților de management.**

Interesul special în legătură cu domeniul achizițiilor publice se manifestă și printr-o **presiune** asupra celor ce aplică legislația, în sensul impunerii respectării unor principii etice, care să conducă la o aplicare corectă a normelor și la evitarea conflictelor de interese.

Conflictele de interese apar atunci când salariații sau oficialii din sectorul public sunt influențați, sau par a fi influențați de interese personale atunci când își desfășoară activitatea lor oficială.

Perceperea unui conflict de interese aparent poate fi la fel de dăunătoare ca și un conflict existent, pentru că subminează încrederea publicului în integritatea organizației implicate și a salariaților săi.

Conflictul de interese poate fi împărțit în interese patrimoniale și nepatrimoniale. Interesele financiare pot implica un câștig actual sau potențial care poate fi obținut cu ajutorul unui salariat, oficial guvernamental, sau al unei persoane alese prin vot, sau prin intermediul unui membru al familiilor acestor categorii de persoane, care au proprietăți, dețin acțiuni, sau au o anumită poziție într-o companie care participă la o licitație pentru obținerea de contracte guvernamentale, acceptă cadouri sau alte atenții sau primesc un venit dintr-o a doua slujbă.

Banii nu trebuie neapărat să circule vizibil din mână în mână. Beneficiul poate să însemne o creștere a valorii proprietății datorită unei decizii favorabile emise în acest scop, sau datorită alegerii unei anumite firme drept câștigătoare a licitației pentru un contract. De exemplu, dacă o persoană care a făcut o cerere către consiliu face o donație unei firme sau unui ONG în care un consilier local sau județean este partener, atunci apare un potențial conflict de interese, pentru că respectivul consilier poate fi influențat de către donația respectivă atunci când analizează cererea primită. Există riscul ca interesul personal al unui consilier într-o anumită firmă sau ONG să intre în conflict cu datoriile sale publice care îi impun să analizeze cererile primite pe baza valorii lor.

Interesele nepatrimoniale de obicei se află în legătură cu puterea politică sau un control sportiv. Ele pot apărea din relații personale sau de familie, sau din implicarea în activități sportive, sociale, sau culturale. De exemplu, dacă un funcționar public de la compartimentul de urbanism, care are un copil la grădinița locală, face planuri pentru extinderea acesteia, pe bază de voluntariat, atunci consilierul respectiv va avea un interes personal ca planurile respective să fie aprobate. Acest lucru ar putea să-i afecteze imparțialitatea cu care analizează cererea primită pentru extindere.

Nu este întotdeauna ușor să hotărâști când interesul personal și datoria publică sunt sau ar putea să fie în conflict unul cu celălalt. Testul care dovedește acest lucru este reprezentat de faptul dacă o persoană poate fi influențată de interesul său personal în îndeplinirea datoriei sale publice, sau dacă o persoană corectă și rezonabilă crede că ar putea fi influențată în acest scop. Toată lumea are interese personale, importante pentru ei sau pentru cei apropiați. Persoanele care lucrează în sectorul public nu pot întotdeauna evita situațiile când aceste interese intră în conflict cu deciziile pe care le iau sau cu activitatea lor oficială. Faptul că există asemenea interese nu reprezintă neapărat o problemă - cel mai important lucru este cum sunt ele abordate. Integritatea organizației și a salariaților săi va fi protejată și riscul apariției corupției va fi redus dacă organizația are politici și proceduri de rezolvare a potențialelor conflicte de interese.

Un conflict de interese implică un conflict între datoria publică și interesul personal al oficialului public, unde interesul personal al unui oficial public ar putea influența în mod necorespunzător îndeplinirea sarcinilor și obligațiilor oficiale. Această definiție de bază menționează trei elemente de conflicte de interes, într-un mod simplu. Acestea pot fi testate. Ideea de bază este că acolo unde există o posibilitate inacceptabilă de apariție a unui conflict între interesele personale ale unui oficial public (interese personale) și obligațiile acestei persoane ca funcționar public (datorii oficiale), atunci avem de-a face cu un conflict de interese.

Definiția de bază se poate folosi și pentru a testa situațiile în care există un aparent conflict de interese, dar de fapt situația este, sau ar putea să fie, diferită. Această situație este privită ca un conflict de interese aparent. Un conflict de interese aparent poate genera o problemă foarte serioasă pentru o persoană oficială, la fel de serioasă ca și existența unui conflict de interese propriu-zis, deoarece dă naștere la suspiciuni potențiale în legătură cu integritatea persoanei oficiale, și a organizației sale. Conflictele aparente pot fi investigate cu ajutorul unui instrument de definiție, punând întrebarea: "Oficialul X pare a avea un conflict de interese sau nu?"

O persoană oficială poate avea interese personale care pot fi de asemenea natură încât să producă un conflict de interese în viitor: atunci vorbim de un potențial conflict de interese. Definiția presupune că o persoană rezonabilă, care cunoaște toți factorii relevanți, ajunge la concluzia că interesul personal al unei persoane oficiale este de așa natură încât ar putea influența în mod neadecvat comportamentul persoanei oficiale sau capacitatea sa de a lua decizii oficiale. Atunci când se folosește o asemenea definiție, de exemplu în cadrul unei politici guvernamentale, a unei reguli, sau în legislație, "interesul personal" este definit în mod specific. De asemenea, ar putea fi necesar să se definească termenii "oficial public" și "obligații și datorii oficiale" foarte clar, pentru a elimina orice confuzie posibilă în folosirea acestor termeni.

Integritatea proceselor de achiziții publice este corelată următoarelor principii desprinse din legislația privind achizițiile publice:

1. principiul liberei concurențe;
2. principiul utilizării eficiente a fondurilor publice;
3. principiul transparenței;
4. principiul tratamentului egal;
5. principiul confidențialității.

Principiul liberei concurențe presupune *asigurarea condițiilor pentru ca orice furnizor de produse, executant de lucrări sau prestator de servicii, indiferent de naționalitate, să aibă dreptul de a deveni, în condițiile legii, contractant.*

Exemple de aplicare în practică a principiului liberei concurențe în cadrul etapelor achizițiilor publice:

Planificare	<ul style="list-style-type: none">▪ alegerea procedurii astfel încât să asigure că un număr cât mai mare de potențiali furnizori, prestatori sau executanți pot participa la aceasta;▪ redactarea documentației astfel încât să fie evitate costurile inutile de bani și timp pentru potențialii ofertanți;▪ redactarea cerințelor în mod clar și făcând referire, în măsura posibilului, la standarde naționale sau standarde internaționale la care România este parte; dacă acest lucru nu este posibil, în cazul indicării unor mărci de fabrică sau de comerț este obligatorie adăugarea sintagmei „sau echivalent”;▪ calcularea calendarului procedurii astfel încât să fie lăsat suficient timp la dispoziție ofertanților pentru pregătirea ofertei.
Aplicare proceduri	<ul style="list-style-type: none">▪ vor fi făcute eforturi pentru ca anunțurile sau cererile de ofertă să fie făcute publice prin cât mai multe mijloace, cum ar fi prin publicarea pe pagina de web a entității sau prin presă, în măsura posibilului.
Atribuire contract	<ul style="list-style-type: none">▪ evaluarea va fi făcută în mod obiectiv și în funcție doar de criteriile enunțate în documentație;▪ negocierea directă cu furnizorii, prestatorii sau executanții va fi făcută cu profesionalism și în mod etic, de preferință de persoane cu pregătire atât în domeniul achizițiilor cât și în cel al negocierilor.
Administrare contract	<ul style="list-style-type: none">▪ evitarea plasării autorității contractante într-o poziție în care să fie obligată să continue relațiile contractuale cu același contractant după încheierea contractului.

Principiul utilizării eficiente a fondurilor publice presupune *aplicarea, în cadrul sistemului concurențial, a criteriilor economice pentru atribuirea contractului de achiziție publică. Se pot spune foarte multe despre acest principiu, cunoscut și sub numele de „valoare pentru banii investiți”. Pe scurt, „valoare pentru banii investiți” înseamnă obținerea cantității dorite, la un nivel calitativ considerat corespunzător, plătind un preț considerat corespunzător, la momentul oportun și în locul oportun.*

Exemple de aplicare în practică a principiului eficienței în cadrul etapelor achizițiilor publice:

Planificare	<ul style="list-style-type: none"> ▪ identificarea, evaluarea și prioritizarea nevoilor trebuie făcută cu foarte multă atenție, implicând în cea mai mare măsură posibilă toți actorii interesați din cadrul autorității contractante și a comunității; ▪ estimarea valorii achiziției publice se va face luând în considerare costurile de-a lungul vieții pentru produsul, serviciul sau lucrarea ce urmează a fi achiziționată; ▪ în funcție de costurile estimate se realizează determinarea tipului de contract (produse/servicii, servicii/lucrări); ▪ determinarea procedurii se va face luând în considerare eficiența investiției; ▪ se poate alege alăturarea mai multor contracte referitoare la același produs/serviciu/lucrare în scopul eficienței (de exemplu, contract de achiziționare a unui copiator, a consumabilelor pentru un an de zile și a service-ului aferent; sau: construirea unui hotel și achiziționarea simultană a serviciilor de management a hotelului respectiv pe 10 ani de zile); ▪ se pot realiza acorduri pentru formarea de asociații contractante între mai multe autorități contractante, în scopul realizării de economii prin creșterea valorii contractului; ▪ se vor face eforturi pentru cunoașterea cât mai bună a pieței în scopul redactării unor documente cât mai competitive (folosind în acest sens și datele adunate în cadrul autorității contractante privind contractele derulate anterior sau recurgând la consultanță de specialitate din afara autorității contractante); ▪ deși nu este expres reglementat, se poate alege opțiunea unui contract-cadru, ca o modalitate eficientă de contractare, în conformitate cu legislația română în vigoare; ▪ pot fi luate în considerare încheierea, ca urmare a procedurii de achiziție publică, a unor contracte de concesiune sau parteneriat-public-privat, dacă acestea servesc mai bine interesul public în cauză.
Aplicare proceduri	<ul style="list-style-type: none"> ▪ eventuala comunicare, după caz, cu potențialii prestatori, furnizori sau executanți va avea ca scop informarea acestora pentru a putea înainta oferte optime pentru autoritatea contractantă.
Atribuire contract	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ofertele vor fi evaluate într-un mod profesionist, luând în considerare criteriile stabilite; ▪ va fi luată în considerare și analizată capacitatea furnizorilor, prestatorilor sau executanților; ▪ se va analiza compatibilitatea ofertelor cu cerințele autorității contractante; ▪ se vor evalua riscurile; ▪ se va urmări evitarea costurilor inutile; ▪ contractul va cuprinde o reflectare corectă a drepturilor și obligațiilor părților.
Administrare contract	<ul style="list-style-type: none"> ▪ contractul va fi administrat în scopul producerii celor mai bune rezultate posibile; ▪ contractul poate fi reziliat în cazul în care el nu mai oferă cea mai bună valoare pentru banii investiți; ▪ datele strânse în timpul administrării vor fi structurate și păstrate în baze de date ce permit analiza și furnizarea de informații pentru viitoarele achiziții publice.

Principiul transparenței presupune *punerea la dispoziția celor interesați a tuturor informațiilor referitoare la aplicarea procedurii pentru atribuirea contractului de achiziție publică*. În aplicarea principiului transparenței, **informația relevantă și suficientă va fi oferită în mod coerent și la timp tuturor părților interesate** prin metode de comunicare

eficiente și la costuri reduse sau, în măsura posibilului, fără nici un cost pentru potențialii furnizori, prestatori sau executanți.

Exemple de aplicare în practică a principiului transparenței în cadrul etapelor achizițiilor publice:

Planificare	<ul style="list-style-type: none">▪ implicarea cetățenilor (alegătorilor) în procesul de identificare a necesităților comunității (planificarea bugetară);▪ programul anual al achizițiilor publice va fi făcut public;▪ este recomandată selectarea unei proceduri cât mai transparente cu putință;▪ publicarea anunțului de intenție, dacă este cazul;▪ stabilirea criteriilor de selecție și evaluare;▪ redactarea Documentației pentru Elaborarea și Prezentarea Ofertei, care să includă toate informațiile relevante cerute de lege, prezentate într-un mod clar și concis;▪ stabilirea persoanei din cadrul autorității contractante responsabile de comunicarea cu toți cei interesați.
Aplicare proceduri	<ul style="list-style-type: none">▪ publicarea anunțului de participare în Monitorul Oficial și, în măsura posibilului, prin alte modalități (cum ar fi, cel puțin, publicarea pe site-ul de web al autorității contractante; sau într-o publicație națională/locală; prin intermediari de informare între autorități contractante și potențiali ofertanți, etc.);▪ includerea în anunț a tuturor elementelor cerute de lege;▪ oferirea Documentației pentru Elaborarea și Prezentarea Ofertei (DEPO), pe cât posibil fără costuri pentru potențialii furnizori, prestatori sau executanți sau la costul efectiv al copierii materialelor. Publicarea documentației pe site-ul de web al entității publice;▪ comunicarea răspunsurilor la cererile de clarificări;▪ comunicarea rezultatului etapei de selecție;▪ deschiderea ofertelor în ședință publică;▪ comunicarea procesului verbal al deschiderii ofertelor;▪ publicarea în Monitorul Oficial al anunțului de atribuire;▪ trimiterea imediată către toți participanții a oricăror alte informații relevante.
Atribuire contract	<ul style="list-style-type: none">▪ comunicarea rezultatului aplicării procedurii;▪ comunicarea repetării sau anulării procedurii;▪ comunicarea deciziei de suspendare sau nu a procedurii ca urmare a introducerii unei contestații sau a unei acțiuni în instanță;▪ comunicarea tuturor actelor și deciziilor în legătură cu introducerea unei contestații sau a unei acțiuni în instanță;▪ publicarea în Monitorul Oficial a hotărârii judecătorești irevocabile date ca urmare a introducerii unei acțiuni în instanță;
Administrare contract	<ul style="list-style-type: none">▪ realizarea dosarului achiziției publice;▪ comunicarea la cerere a informațiilor publice conform prevederilor Legii 544/2001 a accesului la informațiile de interes public.

Principiul tratamentului egal presupune aplicarea, în mod nediscriminatoriu, a criteriilor de selecție și criteriilor pentru atribuirea contractului de achiziție publică astfel încât orice furnizor de produse, executant de lucrări sau prestator de servicii să aibă șanse egale în competiția pentru atribuirea contractului respectiv.

Exemple de aplicare în practică a principiului tratamentului egal în cadrul etapelor achizițiilor publice:

Planificare	<ul style="list-style-type: none">▪ evitarea contactelor „preferențiale” cu potențialii furnizori, prestatori sau executanți;▪ redactarea criteriilor de selecție și de atribuire astfel încât să nu avantajeze unii ofertanți.
Aplicare proceduri	<ul style="list-style-type: none">▪ evitarea contactelor „preferențiale” cu ofertanții, concurenții sau candidații;▪ oferirea în mod nediscriminatoriu de informații și clarificări tuturor participanților;▪ funcționarii sau angajații publici răspunzători de achiziția publică respectivă trebuie să anunțe potențialele conflicte de interese în care se pot afla în relație cu ofertanții;▪ în cazul unor proceduri ce nu presupun anunțuri, vor fi folosite criterii obiective de selectare a potențialilor furnizori, prestatori sau executanți.
Atribuire contract	<ul style="list-style-type: none">▪ păstrarea închisă a plicurilor în care au fost depuse ofertele până la momentul deschiderii ofertelor;▪ deschiderea ofertelor potrivit procedurii reglementate de lege;▪ separarea activității de administrare a procedurii de achiziție publică de procesul de atribuire a contractului;▪ evaluarea este realizată de o comisie de evaluare, numită anterior inițierii procedurii, compusă din persoane cu cunoștințe temeinice în domeniu și care respectă regulile etice impuse de lege;▪ evaluarea este realizată doar pe baza criteriilor dinainte făcute publice în documentație;▪ participanții care depun contestații nu trebuie să fie în nici un mod discriminați în cadrul procedurii respective sau în cadrul oricăror proceduri ulterioare.
Administrare contract	<ul style="list-style-type: none">▪ evitarea plasării autorității contractante într-o poziție în care să fie obligată să continue relațiile contractuale cu același contractant după încheierea contractului.

Principiul confidențialității presupune *garantarea protejării secretului comercial și a dreptului de proprietate intelectuală a ofertantului*. În acest scop membrii Comisiei de evaluare vor semna o Declarație de confidențialitate.

Exemple de aplicare în practică a principiului confidențialității în cadrul etapelor achizițiilor publice:

Planificare	<ul style="list-style-type: none">▪ obținerea de către autoritatea contractantă de sprijin din partea specialiștilor (tehnic și juridic) pentru a anticipa tipul de informații confidențiale ale ofertanților ce pot fi întâlnite în cadrul procedurii respective;▪ includerea în documentele procedurii respective de informații care să descrie politica autorității contractante de respectare a principiului transparenței, ce presupune oferirea la cerere a cât mai multe informații referitoare la achiziția publică respectivă;▪ precizarea faptului că informațiile marcate drept confidențiale pot fi comunicate, la cerere, cu respectarea principiului confidențialității, organelor de control intern sau extern, organelor de urmărire penală și instanțelor judecătorești, în funcție de prevederile legale în vigoare.
--------------------	--

Aplicare proceduri	<ul style="list-style-type: none"> ▪ oferirea de informații către ofertanți pentru ca aceștia să precizeze acele părți ale ofertei pe care le doresc să fie păstrate confidențiale.
Atribuire contract	<ul style="list-style-type: none"> ▪ respectarea de către toate persoanele care iau contact cu ofertele a confidențialității acelor părți ale ofertei în legătură cu care s-a făcut precizarea că se dorește să fie păstrate confidențiale; ▪ semnarea declarației de confidențialitate de către membri comisiei de evaluare; ▪ în caz de dubiu, obținerea de asistență (tehnică și juridică) de către autoritatea contractantă în legătură cu obiectul cererii de confidențialitate și modalitățile prin care se pune în practică principiul confidențialității.
Administrare contract	<ul style="list-style-type: none"> ▪ în măsura în care sunt elemente de confidențialitate în cadrul contractului, acestea vor fi menționate ca atare în contract, precizându-se în clauza de confidențialitate și modalitățile particulare de protecție a informațiilor respective.

TEMA NR. 5

STUDII DE CAZ – CULTURA INTEGRITATII IN UNIVERSITATI

Subiectul nr.1

Sistemul de evaluare a integrității în mediul academic, realizat de *Coaliția pentru Universități Curate*

Coaliția pentru Universități Curate (CUC), pornind de la ideea că performanța sectorului public este strâns corelată cu integritatea acestuia, a realizat o imagine a gradului de integritate a mediului universitar, analizând după anumite criterii 42 de universități românești.

Proiectul CUC a fost un exercițiu de monitorizare și benchmarking aplicând o metodologie deja testată într-o fază pilot a proiectului (octombrie 2007 – mai 2008), pe următoarele patru capitole de analiză:

1. transparență și corectitudine administrativă ;
2. corectitudine academică ;
3. calitatea guvernantei ;
4. management financiar.

1.1. Transparență și corectitudine administrativă – 30 de puncte

În baza legii 544/2001 s-au solicitat următoarele documente:

- a. Raportul de activitate pe anul precedent și planul strategic
- b. Bugetul de venituri și cheltuieli al universității.
- c. Procesul verbal al ședinței organismului care a aprobat bugetul
- d. Declarațiile de avere actualizate ale cadrelor de conducere din cadrul universității
- e. Statele de funcțiuni pe universitate.
- f. Regulamentul desfășurării examenelor de licență și admitere
- g. Regulamentul intern, cartea universitară, codul de etică

h. Sinteza ultimei evaluări de către studenți a cursurilor/profesorilor, precum și metodologia utilizată în acest sens.

j. Procesul-verbal al ultimei ședințe a comisiei de etică cu deciziile luate

k. Lista salariilor pe poziții didactice, ca și veniturile suplimentare pe cercetare/cadru didactic;

Dacă universitățile au răspuns la aceasta cerere, li s-au acordat **cinci puncte**.

Alte documnte solicitate la acest capitol:

1. Lista de brevete/invenții internaționale și lucrări publicate în reviste cotate ISI, rezultate din granturi guvernamentale.

2. Lista cu profesorii conducători de școală doctorală.

3. Lista declarațiilor depuse pe proprie răspundere privind colaborarea cu Securitatea

4. Contractul colectiv de muncă.

5. Lista achizițiilor din ultimul an bugetar în valoare mai mare de 10,000 Euro

6. Un specimen de contract de studii din anul curent

Pentru fiecare document trimis s-a acordat câte **un punct**.

În funcție de câte declarații de avere și interese au putut accesa și de actualizarea lor, evaluatorii au acordat până la **cinci puncte**. Totodată, au verificat dacă există informații despre cadre didactice, CV-uri, lucrări publicate disponibile online, cataloage electronice parolate. Pentru această categorie s-au acordat până la **patru puncte**.

1.2. Corectitudine academică – 20 de puncte

a) S-a evaluat existența unor reguli și proceduri de combatere a copiatului. În funcție de existența regulilor, a procedurilor speciale pentru combaterea acestui fenomen, precum și aplicarea acestora, evaluatorii au putut acorda până la **cinci puncte**.

b) S-a verificat câte lucrări ISI există pe școala doctorală, iar acolo unde nu există școală doctorală, pe număr de profesori. În funcție de raportul găsit, s-au alocat maxim **cinci puncte**

c) Respectarea procesului academic (participarea profesorilor și a studenților la ore)

d) Existența unor comisii de contestare la examenele de admitere / licență

Pentru aceste două categorii cumulate, evaluatorii au putut acorda până la **zece puncte**.

1.3. Calitatea guvernantei – 35 de puncte

a) Universitatea- un sistem deschis?

Pentru această categorie s-au acordat până la **zece puncte**, iar un indicator al sistemului deschis a fost prezența a mai mult de un candidat la concursurile de ocupare a posturilor didactice.

b) Prezența familiilor universitare în instituții și existența de cazuri flagrante de persoane înrudite titularizate în aceeași facultate. De asemenea, s-a verificat și existența unor regulamente împotriva acestui fenomen. S-au acordat până la **zece puncte**, în funcție de gravitatea situației și de existența acestor regulamente.

c) Modul în care studenții sunt parte din procesul decizional al universității

S-au acordat până la **cinci puncte** pentru cazurile în care studenții au un cuvânt real de spus în cadrul procesului decizional din universitate.

d) Ponderea lucrărilor ISI ale conferențiarilor și profesorilor în totalul lucrărilor ISI per universitate, ca indicator privind avansarea în carieră pe baza performanței și valorii academice. S-au acordat **cinci puncte** în total, în funcție de valoarea procentului.

e) Procedura de acordare a gradațiilor de merit

S-au acordat până la **cinci puncte**, în funcție de gradul de corelare între acestea și publicațiile în străinătate sau brevetele internaționale, sau dacă sunt acordate discreționar

1.4. Management financiar – 15 puncte

a) Evaluarea soldurilor conturilor de subvenții (burse, transport), corelat cu suma returnată la buget pentru necheltuire în anul precedent. S-au acordat până la **cinci puncte**.

b) Selecția prin sondaj a câtorva dintre achizițiile făcute și documentele lor aferente (cerere de ofertă, firme participante, atribuire). S-au acordat până la **cinci puncte**.

c) Coroborarea declarațiilor de avere cu cele de interese, pentru a verifica dacă acestea arată o situație justificabilă la nivel mediu în învățământ.

S-au acordat până la **cinci puncte**.

1.5. Penalizări – se scad câte zece puncte pentru următoarele cazuri:

a) Universitatea a fost în proces cu angajații și/sau studenții pe chestiuni de corectitudine și a pierdut

b) Există cazuri anchetate de procuratură pentru corupție, hărțuire sexuală, discriminare etc, mai mult de unul pe an pe ultimii 4 ani

c) Există rapoarte negative ale Curții de Conturi, Gărzii Financiare, OLAF, corpul de control etc în ultimii 4 ani

d) Există dovezi de falsificare (ex. diplome contrafăcute) în ultimii 10 ani

Problema supusă analizei și dezbaterii – concluziile evaluării CUC:

1. Restricționarea accesului la informații de interes public

Numai 38% dintre universitățile de stat sunt transparente administrativ.

Site-urile universităților nu includ frecvent informații referitoare la: concursuri de ocupare a posturilor didactice, performanțele cadrelor didactice, conținutul cursurilor universitare, deciziile structurilor interne ale universităților

2. Toleranța crescută la fenomenul de plagiat

În 71% dintre universități există reguli de combatere ale fenomenului, dar ele raman doar pe hârtie sau sunt atât de vagi încât lasă loc de interpretare

3. Prezența extinsă a familiilor universitare

Nepotismul - în 95% dintre universitățile evaluate, a putut fi identificat un număr foarte mare de familii universitare

4. Sistem închis la intrarea în universități

Majoritatea posturilor sunt „dedicate” unor persoane dinainte stabilite, aflându-se totuși sub acoperire legală

5. Școlile doctorale se bazează pe un număr redus de cadre didactice performante

6. Neimplicarea reală a studenților în procesul decizional

Ignorarea prevederilor legale privind evaluarea cursurilor și a cadrelor didactice de către studenți. Evaluările sunt fie inexistente sau impactul acestora este nul acolo unde ele sunt realizate (ceea ce demonstrează formalitatea actului)

7. Practici de management financiar deficitar

Existența unui număr foarte mare de achiziții desfășurate prin cereri de oferte și nu prin licitații deschise, frecvența mare a contractelor, pentru sume considerabile, alocate prin cerere de ofertă, către aceeași societate comercială.

8. Existența cazurilor de corupție gravă

- 16% dintre universități au fost în proces cu angajații și/sau studenții pe chestiuni de corectitudine și au pierdut.
- În 14%, au existat cazuri anchetate de procuratură pentru corupție, hărțuire sexuală, discriminare.
- În 17% dintre cazuri au existat rapoarte negative ale Curții de Conturi, Gărzii Financiare, OLAF, corpul de control al Ministerului, în ultimii 4 ani.
- În 10% dintre cazuri au existat dovezi de falsificare a diplomelor în ultimii 10 ani.

Recomandări principale ale CUC:

- **Dezvoltarea controlului pe verticală (Minister) și orizontală (comisii de etică active, care să includă și persoane din alte instituții, organisme locale de control)**
- **Reducerea discreției administrative prin introducerea de criterii clare și neinterpretabile**

Subiectul nr. 2

Problema supusă analizei și dezbaterii: PLAGIATUL ÎN CERCETAREA DESFĂȘURATĂ ÎN CADRUL UNIVERSITĂȚILOR

Răspundeți la următoarele întrebări, ținând seama de experiența personală și de existența procedurilor ce reglementează problematica plagiatului în universitatea dumneavoastră:

1. Există reglementate politici/instrumente de combatere a fenomenului plagiatului în universitatea dumneavoastră?
2. Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, câți studenți (procentual) și câte cadre didactice (procentual) credeți că le cunosc?
3. Care sunt principalele măsuri de penalizare a delictului de plagiat, în universitatea dumneavoastră?
4. Care a fost ultimul caz de plagiat la nivelul studenților cu care lucrați și în ce a constat penalizarea, dacă s-a aplicat?
5. Care este nivelul "acceptabil" al plagiatului, prin depășirea căruia se activează procedurile de sancționare?
6. Care considerați că este cea mai potrivită procedură de detectare și raportare a unei acțiuni de plagiere?
7. Care sunt instanțele, forurile ce pot analiza o acuzație de plagiat, în cadrul universității dumneavoastră?
8. În ce măsură considerați că utilizarea calculatorului, a mediilor electronice, favorizează fenomenul plagiatului în rândul studenților și a cadrelor didactice/cercetătorilor?
9. Considerați că dreptul de autor (copyright law) se aplică și paginilor de internet?
Dacă răspunsul este afirmativ, în ce măsură și în ce formă pot fi preluate informații din aceste surse?
10. Care estimați că este frecvența apariției de fraude intelectuale sub forma plagiatului în activitatea dumneavoastră de predare/evaluare? (Foarte rar, Rar, Ocazional, Destul de des, În permanență...)

Subiectul nr. 3 - STUDII DE CAZ

Studiu de caz nr. 1 – Comportament abuziv

(Realizat pe baza unei documentări cu privire la o cauză aflată pe rolul Tribunalului Cluj)

Universitatea, prin Decizia din 07 iulie 2008 a rectorului, prof. univ. dr. ing. M.R., a dispus desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă al numitului prof. univ. dr. ing. I.D. invocând două motive:

A. Încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului instituției,

B. Evaluarea pregătirii studenților prin acordarea de note cu două zecimale, ceea ce contravine prevederilor *Regulamentului privind activitatea profesională a studenților* care prevede notarea cu note întregi de la 1 la 10.

Cu privire la primul motiv se afirmă că în data de 8.06.2008 în cuvântul adresat promoției 2008 a Facultății "... a jignit și denigrat în public atât absolvenții cât și Universitatea", în sensul că a afirmat la microfon:

«Specializarea ... (urmată de studenții facultății – n.n.) nu trebuie la nimeni, este inutilă și fără obiectul muncii, iar absolvenții Facultății (în cauză – n.n.) aparțin unei universități tehnice ajutătoare».

Cu privire la cel de-al doilea motiv se susține că sunt încălcate prevederile Legii învățământului, potrivit cărora evaluarea se asigură în forme specifice «...în conformitate cu dispozițiile legale și cu normele autonomiei universitare». Se mai amintește că petentul a practicat acest mod de notare încă din anul 2004, dar Biroul Senatului universitar a hotărât că aceasta se va face cu respectarea regulamentului profesional care dispune notarea cu notă întreagă și petentul a semnat de luare la cunoștință.

În contestația formulată petentul afirmă că **cele două susțineri sunt netemeinice și nelegale, astfel:**

A. Referitor la prima imputare:

«...încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului instituției»,

Susține că presupusele afirmații rostite la microfon sunt *o mistificare bazată pe declarații scrise provenind de la 3 colegi de catedră*

Arată că textul dactilografiat, conform înregistrării video, dar și CD (anexat contestației) nu conțin nici o aserțiune sub forma frazei incriminate iar limbajul folosit atestă o abilitate care nu permite ideea modului agramat de exprimare «la nimeni» în locul modului literar de exprimare «nimănui». Înregistrarea video, dactilografiată pentru această uzanță, dar și CD-ul atașat, dovedesc indubitabil că fraza incriminatorie nu a fost niciodată și în nici un fel rostită.

B. Referitor la cea da-a doua imputare:

« ... evaluarea pregătirii studenților prin acordarea de note cu două zecimale»

Susține că într-adevăr, potrivit Legii învățământului, evaluarea se asigură în forme specifice „...**în conformitate cu dispozițiile legale și cu normele autonomiei universitare**”, de unde rezultă că în primul rând se impune respectarea legalității („în sistemul național de învățământ și educație notarea se face, de regulă, de la 10 la 1”) și subsecvent se recunoaște forța normativă a normelor autonomiei universitare, fără a adăuga ori omite ceea ce prevede legiuitorul prin norma instituită.

Textul de lege arată că notarea de la 10 la 1 constituie norma generală, dar admite și excepția prin specificarea «*se face de regulă*» (deci pot fi și calificative ori sistem zecimal etc).

Mai mult acest text de lege permite și asigură legalitatea modului în care acționează comisiile pentru licențe, în care sunt mai mulți examinatori care acordă o notă (întreagă sau zecimală), iar nota finală este media aritmetică a acestor note, devenind în mod firesc zecimală.

Nu se poate ignora faptul că este vorba de o procedură aplicată de contestatar încă din 2004 (note cu zecimale la examinare), pentru care în 2005 și 2006 i s-au aplicat sancțiuni

acestui (în anul 2006 a fost sancționat cu penalizarea a 15% din salariu; decizia de sancționare a fost atacată în Instanța de judecată fiind desființată prin hotărâre judecătorească).

În sfârșit, deși se imputa o abatere de la normele etice, *punerea în discuție a «prestigiului» universității*, în lipsa unui Cod etic al acesteia și implicit, a Comisiei de etică, cercetarea contestatarului s-a făcut de o comisie stabilită ad hoc de rector, fără a emite o dispoziție în acest sens.

Este de menționat faptul că în alocuțiunea sa în fața studenților contestatarul a afirmat "...vă felicit că sunteți contemporani cu nașterea școlii tehnice ajutătoare unde prin multe examene de re, re, re, puteți să nu veniți la școală, să primiți o diplomă și atunci s-ar putea să regretați că sunteți egali cu „egalii”.

Totodată, contestatarul este membru fondator și președinte al unei asociații non-guvernamentale, deținătoare a unui site care include și popularizează o diversitate de acte de corupție ale conducerilor din mediul universitar și academic, promovând reforma socio-profesională în domeniu.

De asemenea, într-un eseu-pamflet, a afirmat că în universitate s-a constituit un trust al îmbogățirii fără just temei care duce la organizarea fraudei, în forme specifice ale corupției din învățământul superior, cu susținerea nucleului dur de putere înstăpânit în instituție.

Este de reținut și faptul că numirea unui profesor universitar impune aprobarea de către Consiliul facultății, de către Senat și confirmarea de către MECT ori principiul simetriei impune ca destituirea unui profesor să parcurgă aceleași etape, de aici și apelul la Colegiul central de Onoare al MECT, precizat în decizia de concediere. Ori, în cazul dat nu Consiliul facultății a propus concedierea, nu Senatul a dispus-o și nici MECT nu a confirmat-o, ci rectorul a dispus iar Senatul a aprobat. În acest mod principiul simetriei a fost ignorat.

Iată deci, că devine vizibilă o problemă, dacă un diferend de opinii, dacă o poziție deschis exprimată, prin mijloace mass-media de largă circulație, internet, publicație electronică etc., poate duce la aplicarea unor astfel de sancțiuni.

Studiu de caz nr. 2 - Plagiat

(Prelucrare după studiul de caz prezentat de Coaliția pentru Univesități Curate în *Topul integrității universităților din România*)

Profesorul universitar doctor B.M.

Cariere didactică: asistent universitar titular în 1982, șef de lucrări în 1994, doctor în științe în 1999; conferențiar universitar în 2000; profesor universitar din 2005.

Membru în Senatul universității, conducător de doctorat.

Publicații ISI la promovare: 0; publicații ISI perioada 2002-2008: 0

Prof. univ. dr. B.M. a fost acuzat (în anul 2003) că a coordonat realizarea a o serie de ghiduri profesionale în care au fost plagiate lucrări ale unor autori străini.

Conform relatărilor din presă, una din lucrările în cauză, considerată o traducere în proporție de peste 90% a lucrării originale, a fost inclusă în dosarul de conferențiar universitar al lui B.M., în anul 2000.

A doua serie de acuzații se referea la două volume dintr-o altă lucrare, a cărei realizare a fost coordonată tot de B.M., în cazul cărora, deși era o înțelegere cu editura franceză, autorii români au tradus lucrarea din limba franceză fără să menționeze sursa originală.

În septembrie - octombrie 2003, o comisie din cadrul universității a analizat acuzațiile din presă și a ajuns la concluzia că lucrările constituie plagiate. În plus, rectorul din acea perioadă a prezentat dovezile și studenților reprezentanți în Senat. În octombrie 2003, Universitatea a decis excluderea lui B.M. din corpul său profesoral.

B.M. a considerat acest tratament ca fiind abuziv și a dat în judecată universitatea. La numai o lună și jumătate, în decembrie 2003, Tribunalul București a decis că B.M. a fost concediat în mod abuziv dar, conform relatărilor din presă, sentința instanței a fost dată fără să ia în considerare constatările comisiei din universitate în privința încălcării deontologiei profesionale constatate. În consecință, B.M. a revenit la universitate pe postul de conferențiar universitar.

După un an și jumătate de la încheierea acestui incident, în anul 2005, B.M. s-a înscris la concursul pe postul de profesor universitar în universitate, fiind singurul candidat pe post. Conform relatărilor de presă, membrii comisiei de concurs au susținut că dosarul său a cumulat un total de 108 puncte din 110 posibile, ghidurile controversate nefiind considerate la evaluare. La rândul său, B.M. a declarat că acest dosar a fost analizat de peste 200 de specialiști în medicină. În consecință, universitatea a propus la CNADTCU acordarea titlului de profesor universitar pentru B.M., lucru care s-a și realizat prin ordinul MEC.

În prezent, dl. prof. univ. dr. B.M. este membru al Senatului universității și conducător de doctorat. În perioada 2002-2008, prof. univ. dr. B.M. nu a publicat nici un articol cotate ISI.

Este de menționat faptul că în cazul cadrelor didactice se presupune că acestea sunt formate din punct de vedere academic și gradul de ignoranță în privința regulilor, precum și gradul de inocență sunt foarte scăzute. Din acest motiv, analiza oricărui caz de plagiat trebuie făcută cu rigoare de către specialiști în colaborare cu Consiliul de etică.

Studiu de caz nr. 3 – Nepotism

Prof. univ. dr. M.R. – titular de curs

Soția - șef de lucrări la o altă disciplină, în aceeași instituție.

Fiica lor A.R., urmează cursurile facultății în care predau părinții săi, fiind examinată de aceștia la disciplinele pe care le predau; promovează cu note maxime. Realizează rezultate foarte bune la majoritatea disciplinelor, beneficiind din plin de statutul de fiică a colegilor celor care o examinează.

După absolvirea masteratului, fiica se înscrie la concurs pentru ocuparea unui post de preparator universitar, în cadrul aceleiași facultăți în care activează părinții săi, chiar în aceeași catedră cu unul dintre ei. Deși nu candidează singură pe post, câștigă cu ușurință concursul.

În continuare, A.R. publică o serie de articole și lucrări, alături de părinții săi, care o implică totodată în diferite proiecte de cercetare. În scurt timp A.R. reușește la colocviul de doctorat, avându-l ca îndrumător pe colegul tatălui său care, între timp a devenit și el conducător de doctorat. În anul imediat următor devine asistent universitar.

În prezent, d-ra lector univ. A.R. este doctor în științe, la numai câțiva ani de la absolvirea studiilor de licență și cu aportul consistent al colegilor-părinți, și-a construit un CV impresionant, care probabil îi va înlătura emoțiile atunci când va candida pentru ocuparea unui post de conferențiar universitar.

Studiu de caz nr. 4 - Este plagiat sau nu?

Citiți următoarele scenarii și răspundeți la întrebări. Care este problema și care ar putea fi cea mai bună soluție pe baza principiilor și procedurilor de integritate academică. Discutați metodele de abordare a fiecărei situații atât din punctul de vedere al cadrului didactic cât și al studentului implicat. Este posibil să fie mai multe soluții adecvate pentru aceeași situație?

Situația A

Două studente în anul al-II-lea, Alexa și Andra, au predat o tema care reprezenta 30% din nota finală în cadrul unui curs. Temele lor erau aproape identice. Chestionate de profesor, s-a aflat că Alexa a terminat de elaborat tema mai devreme și i-a oferit-o Andrei ca să o ajute să se orienteze. Andra, fără ca Alexa să știe, a copiat aproape întreaga temă și a predat-o ca aparținându-i.

Întrebări pentru orientarea discuției:

- A plagiat Andra?
- Dacă da, ce pedeapsă ar fi potrivită?
- Este Alexa vinovată de ceea ce s-a întâmplat? A făcut ceva greșit?
- Dacă da, ce pedeapsă ar fi potrivită?

Discuție: Andra a copiat cu bună știință tema Alexei și a predat-o ca fiind a ei. Pedeapsa cea mai probabilă ar fi să nu-i fie notată acea temă (să contribuie cu 0 la nota finală a cursului), sau chiar mai rău, având în vedere că este studentă în anul al II-lea și ar trebui să fie familiarizată cu implicațiile acțiunilor sale. Alexa poate fi penalizată pentru că, chiar și în mod involuntar, a favorizat comiterea unei abateri de la integritatea academică, adică a favorizat acțiunea de plagiat a Andrei.

Situația B

O studentă în anul întâi, Mihaela, a predat un raport pentru lucrarea de laborator în care inclusese 4 grafice ilustrative pentru tema ei, dar niciunul dintre acestea nu avea precizată sursa de proveniență. Mihaela nu a utilizat graficele originale, ci le-a redesenat cu grijă, de aceea ea nu a considerat că trebuie să citeze proveniența lor.

Întrebări pentru orientarea discuției:

- A plagiat Mihaela?
- Dacă da, ce pedeapsă ar fi potrivită?

Discuție: Această situație se poate încadra în categoria de plagiat, dar aceasta decizie depinde foarte mult de natura graficelor. Dacă aceste grafice reprezintă o lucrare originală a unei anumite persoane, cum ar fi de exemplu o reprezentare unică a unei idei, o diagramă sau un grafic foarte elaborate, atunci pentru acestea trebuie să se precizeze autorul și sursa de proveniență. Dacă acestea sunt reprezentări generale, folosite în mod uzual pentru ilustrarea anumitor concepte sau diagrame foarte generale care nu au un autor precizat în mod foarte clar, atunci Mihaela nu trebuie să le precizeze sursa de proveniență. De fapt, situația prezentată ar putea fi rezolvată foarte ușor dacă Mihaela, înainte de a preda materialul, ar trebui să solicite sfatul profesorului de la curs în legătură cu folosirea acelor grafice. Este mai

sigur ca atunci când ai un dubiu să încerci să lămurești situația înainte de a fi în incapacitatea de a mai schimba ceva. In situația în care cele 4 grafice folosite de Mihaela în lucrarea sa reprezintă doar o foarte mica parte din lucrarea sa și având în vedere că Mihaela este studentă în anul întâi atunci probabil că aceste incident nu va fi penalizat.

Situația C

Andrei a avut semestrul trecut un curs de Ecologie. In cadrul acestui curs a avut de scris un referat despre efectele DDT-ului asupra vulturilor pleșuvi. Semestrul acesta are un curs de Zoologie și constata ca ar putea folosi referatul de semestrul trecut și in acest semestru.

Intrebări pentru orientarea discuției:

- Este lipsa de onestitate academică faptul de a folosi acelasi referat pentru doua discipline diferite?
- Care este cel mai bun lucru pe care-l poate face Andrei în această situație?
- Dacă da, ce pedeapsă ar fi potrivită?

Discuție: Da, este o încălcare a integrității academice faptul că Andrei folosește același referat pentru două cursuri diferite. Este auto-plagiat. Ar trebui ca Andrei să discute cu profesorul de la cursul din acest semestru explicandu-i ca are deja scris acel referat pentru un alt curs și că ar putea să dezvolte acel material pentru a satisface cerințele din acest semestru. Andrei ar putea să folosească documentele folosite drept material bibliografic pentru scrierea referatului, dar ar trebui să regândească complet conținutul, structura și modul de prezentare al conceptelor. Ar fi mai sigur să aleagă un subiect cu totul nou și să scrie un referat despre acest nou subiect.

Situația D

Trei studenți, Cătălin, Toma și Bogdan, lucrează împreună la o serie de proiecte de grup în cadrul cursului de istorie din acest semestru. Unul dintre proiecte presupunea ca fiecare să caute materiale despre diverse evenimente prezentate cronologic și apoi să combine informațiile într-un referat comun. Într-un test in cadrul cursului au fost cuprinse aspecte legate de evenimentele de care se ocupase Toma, iar Bogdan nu-și amintește răspunsurile. Dat fiind că ei lucrasera împreună la proiect și obținuseră o notă foarte bună, Bogdan a considerat că nu este nicio problemă să-i solicite lui Toma răspunsurile la acele întrebări. Toma, pentru a nu-și supăra prietenul, își mută mâna de pe lucrare pentru ca Bogdan să poată vedea răspunsurile. Cătălin, situat în apropiere, vede absolut totul.

Intrebări pentru orientarea discuției:

- Este aceasta o formă de plagiat/lipsă de onestitate academică?
- Sunt toți cei trei studenți vinovați?
- Este Bogdan mai vinovat decat Toma?
- Care este cel mai bun lucru pe care-l poate face Cătălin în această situație? Este el obligat să-i spună profesorului ce a văzut?

Discuție: Această situație descrie o violare a integrității academice. Realizarea unei teme de grup presupune ca fiecare membru al grupului să cunoscă tot conținutul materialului, nu doar

partea realizată individual. Aceasta este responsabilitatea fiecărui membru al grupului. Toma și Cătălin își doresc, poate, să-și ajute prietenul, dar dacă Bogdan este prins, ei toți pot fi implicați și pot avea notele afectate. Cătălin poate să discute cu profesorul despre ceea ce a văzut, dar mai întâi el trebuie să discute cu prietenii lui și să încerce să-i convingă să meargă să-i prezinte ei situația profesorului. Dacă nu reușește, atunci este obligația lui Cătălin să-i spună profesorului tot ceea ce știe.

Situația E

Tony trebuie să scrie un referat despre cauzele și simptomele abuzului de droguri pentru un curs de Sănătate publică. El găsește pe internet câteva forumuri care afirmă că răspunsurile la întrebări sunt date de medici. El folosește acele materiale în referatul său și citează drept sursă "Internet". De asemenea, Tony a găsit un site realizat de mama unei persoane aflate în reabilitare după abuzul de droguri. Acest site cuprinde numeroase materiale pentru a ajuta familiile aflate în situații asemănătoare. Tony folosește aceste informații și, deoarece autoarea site-ului nu precizează cărțile sau alte surse folosite, el citează din nou drept sursă "Internet"-ul.

Întrebări pentru orientarea discuției:

- Este aceasta o formă de plagiat/lipsă de onestitate academică?
- Care este cel mai bun lucru pe care-l poate face Tony în această situație?
- Dacă Tony va preda materialul sub forma prezentată aici, ce pedeapsă ar fi potrivită?

Discuție: Acesta este un exemplu de muncă realizată necorespunzător, ceea ce ar putea conduce la consecințe grave. "Internet" nu reprezintă o citare corectă. Este de asemenea periculoasă introducerea într-un referat academic a informațiilor găsite pe internet și care nu pot fi verificate.

Este recomandat ca citările de pe internet să cuprindă link-ul și autorul site-ului respectiv. Dacă Tony consideră necesar să folosească materialul găsit pe internet care este compilat de mama aceluia dependent și care nu citează sursele folosite, atunci Tony are obligația să includă acel website și să o considere pe acea doamnă drept sursa primară. Este recomandată evitarea folosirii aceluia material, indiferent de cât de bun este. Dacă doamna aceea a obținut informațiile din surse diferite atunci este foarte posibil ca, printr-o căutare atentă, Tony să găsească sursele originale folosite de aceasta, putând astfel să citeze corect orice material folosit pentru realizarea referatului său.

Bibliografie

1. Audy Sonya (redactricé). *Pour une Integrité en Recherche*. Comité Universitaire d'Étique. Université de Montréal. 3 décembre 2002. 1-92.
2. Constantinescu, V.N., *Etica științei. academică*. Nr. 58-59, Anul XVIII, 2007, 29-30.
3. Jones, D.J. *Interface of Law and Ethics in Canadian Research Ethics Standards: An Advisory Option on Confidentiality, Its Limits and Duties to Others*. McGill Health Law Publication, Vol. 1:1, 2007, 101-115.
4. *** *Integrity and Misconduct in Research. Report of the Commission on Research Integrity*. Department of Health and Human Services. United States Senate Office Building. 1995, pp.8.
5. *** *On Being a Scientist: Responsible Conduct in Research*. National Academy of Sciences, U.S.A., 1995, pp.16. <http://www.nas.edu>.
6. *** *Code of professional standards and ethics*. The Royal Society of New Zealand. 1997, pp.8.
7. *** *Guidelines for Ethical Actions*. Concordia University. 1997, 2007, pp. 17. <http://web2.concordia.ca/Legal-Consuel/policies/english/bd/bd-4.html>
8. *** *Fraud in Research*. The Johns Hopkins University. 1998, pp.6.
9. *** *Propuneri pentru salvagădarea bunei practici științifice*. Raportul comisiei internaționale numită de Deutsche Forschungsgemeinschaft. Bonn, 1998, 57 p.
10. *** *Règles Déontologiques de la Recherche à l'Université Catholique de Louvain*. 1999, p.35.
11. *** *Rapport du Groupe Européen d'Éthique de Sciences et des Nouvelles sur la Charte des Droits Fondamentaux en Relation avec l'Innovation Technique*. Bruxelles, 23 mai 2000, 31p. http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/ethics/fr/index.htm
12. *** *Le Code RESPECT*. 2001, 9 p. www.respectproject.org/code/id=fr
13. *** *Research Ethics Policy*. The King's University College. 2001, pp.12.
14. *** *Codes of Conduct. Standards for Ethics in Research*. European Commission. Directorate-General for Research. Eur 21263. 2004, pp.70.
15. *** *Legea Nr. 206 din 27 mai 2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare*.
16. *** *Integrité, Fraude et Plagiat*. Université de Montréal, 2007, 12 p. http://www.integrite.umontreal.ca/definitions/godard_levesque.htm.
17. *** *Code of Ethics. Sociological Association of Aotearoa (New Zealand)*. 2007, pp.5. <http://saanz.science.org.nz/ethics.html>.
18. *** *Federal Policy on Research Misconduct*. Office of Science and Technology Policy. Washington DC 20502. 2007, pp.10. <http://onlineethics.org/fedresmis.html>.
19. *** *The Online Ethics Center Glossary*. The Online Ethics Center for Engineering and Science at Case Western Reserve University. 2007, pp.21. <http://onlineethics.org/glossary.html>.
20. *** *Ordinul ministrului educației și cercetării Nr. 400 din 22 februarie 2007*.
21. *Legea Învățământului nr. 84 din 24.07.1995, (partea specifică învățământului superior), actualizată la 25 Iunie 2003*.
22. *Legea privind Statutul Personalului Didactic, (partea specifică învățământului superior)*
23. *** DEX (Dicționarul Explicativ al Limbii Române), Ediția a II-a, Ed. enciclopedică, București, 1996
24. <http://www.esc.edu/academicintegrity>
25. <http://www.academicintegrity.org/index.php>
26. <http://www.artsci.utoronto.ca/main/faculty/acaresources>
27. The European Charter for Researchers, The Code of Conduct for the Recruitment

www.europa.eu.int/eracareers/europeancharter

28. M. A. Eckstein, *Combating academic fraud. Towards a culture of integrity*, UNESCO 2003
29. W.J. McKeachie, M. Svinicki, *Teaching Tips. Strategies, Research, and Theory for College and University Teachers*, Houghton Mifflin Company, Boston, MA, USA, 2006
30. R. M. Howard, *Plagiarism: what should a teacher do?* 2001,
<http://wrthoward.syr.edu/Papers/CCCC2001.html>
32. S. Thompson, *Why do students plagiarize?* 2003,
http://library.csusm.edu/plagiarism/howtocredit/how_credit_online.htm.
33. P.M. Scanlon, D.R. Neumann, *Internet plagiarism among college students*. *Journal of College Student Development*, 2002, 43, 374-385

DICȚIONAR DE TERMENI UZUALI

Aceasta secțiune cuprinde definițiile termenilor uzuali folosiți în cadrul modulului, în relație cu activitatea academică.

1. **Citare (referință):** actul citării directe sau al acordării de credit intelectual unei alte persoane pentru o lucrare sau idei ce aparțin acelei persoane.
2. **Etica:** știința care se ocupă cu studiul teoretic al valorilor și condiției umane din perspectiva principiilor morale și cu rolul lor în viața socială.
3. **Deontologie:** doctrină privitoare la normele de conduită și la obligațiile etice ale unei profesii (mai ales a celei medicale)
4. **Morală:** ansamblul normelor de conviețuire, de comportare a oamenilor unii față de alții și față de colectivitate și a căror încălcare nu este sancționată de lege, ci de opinia publică: etică – comportare laudabilă
5. **Cunostinte general valabile:** fapte cunoscute de un număr mare de oameni. Aceste “fapte” nu trebuie citate.
6. **Parafrazare:** reprezintă redarea ideilor unui autor cu propriile cuvinte. Nu este suficient să se schimbe câteva cuvinte doar – aceasta reprezintă o parafrazare prea apropiată. Scopul este de a prezenta ideea autorului în înțelesul tău, cu citarea lucrării respective pentru a recunoaște că acea idee aparține unui alt autor. Dacă nu se reușește o parafrazare a paragrafului respectiv și acesta este de o importanță deosebită pentru argumentarea unei idei, atunci se poate include întreg paragraful ca citat. Trebuie însă evitată includerea prea multor citate într-o operă personală.
7. **Citat (extras):** este includerea unei părți dintr-o lucrare a unui alt autor, redată cu exactitate, într-o lucrare proprie. Trebuie folosite ghilimele sau o altă modalitate de evidențiere a citatului, cuvintele trebuie redată cu exactitate, așa cum apar în original, inclusiv greșelile de ortografie. Autorul trebuie precizat în text și referința completă trebuie inclusă pe lista de referințe.
8. **Drepturi de autor (patent, drepturi exclusive):** modul legal de protejare a unei idei, o lucrare sau produs astfel încât să nu poată fi folosit de altcineva în folosul propriu. De asemenea, oferă protecție împotriva utilizării incorecte a acelei lucrări de către alte persoane și pretinde ca persoana ce dorește să utilizeze acel material să obțină aprobarea scrisă de la proprietarul acesteia. Cartile și jurnalele precum și majoritatea website-urilor folosite drept referințe sunt protejate de drepturile de autor. Aceasta înseamnă că este necesar să se recunoască într-un mod adecvat autorii lucrărilor folosite.
9. **Copiat la examene:** “tras cu ochiul” în lucrările altor persoane; copiatul premeditat cu “fițuici”; pasarea ciornelor în timpul examenului; schimbarea lucrării cu alt coleg; etc.
10. **Inșelătorie (trișare):** folosirea sau încercarea de folosire în orice tip de activitate academică a unor materiale neautorizate, informații (cum ar fi: copiate de orice fel, calculatoare pre-programate sau telefoane mobile, copierea răspunsurilor la întrebările de examen ale altei persoane, folosirea notițelor în timpul unui examen cu cărțile închise, etc.), nerespectarea regulilor de desfășurare a unei examinări (de exemplu să continue să rezolve întrebările de examen după expirarea timpului alocat) sau o altă persoană să participe la un examen în locul altcuiva.

11. **A ajuta o altă persoană să înșele (să trișeze):** facilitarea realizării de către o persoană a unei activități lipsite de onestitate; colaborare neautorizată la o lucrare; permiterea unei alte persoane să copieze în timpul examenului; scrierea unei lucrări pentru o altă persoană, furnizarea unei persoane de informații despre un examen (de exemplu trimiterea către o persoană, în timpul unui examen, a unui mesaj electronic ce cuprinde răspunsuri la întrebările de examen). Un student trebuie sa fie suficient de atent în timpul unui examen astfel încât răspunsurile sale să nu poată fi copiate de alții și, de asemenea, ca lucrarile sau proiectele sale să nu fie plagiate sau folosite în scopuri incorecte de către alții.
12. **Plagiat:** prezentarea unei lucrări scrise, publicate sau originale a unei alte persoane ca fiind lucrare proprie. De fiecare dată când cineva folosește redactări, argumente, date, design, etc. aparținând altei persoane, într-un articol, raport, prezentare orală, sau altă activitate similară, persoana trebuie să o faca într-un mod explicit prin citarea corecta a referințelor și surselor respective.
13. **Plagiat neintenționat (folosirea incorecta a surselor):** însușirea accidentală a ideilor și materialelor ce apartin altor persoane datorită lipsei de înțelegere a convențiilor de citare și documentare. Folosirea incorectă a surselor poate include o deficiență în înțelegerea modalității corecte de parafrizare, neclarități în ceea ce privește cunoștințele general valabile și / sau statutul limitărilor în ceea ce privește atribuirea ideilor. Utilizarea improprie a surselor poate fi rezultatul ignoranței sau lenei, dar nu este rezultatul dorinței de a trișa.
14. **Auto-plagiat:** înaintarea unei lucrări proprii sau a unei mari părți dintr-o temă anterioară (referat, eseu, etc.) drept material pentru o noua cerință de examinare sau publicare. Este posibil acest lucru numai dacă este acordată permisiunea de către persoana responsabilă în ceea ce privește utilizarea inițiala precum și acordul beneficiarului (de exemplu: cadre didactice, dacă este vorba despre materiale pentru examene, de către editorii jurnalului în care a aparut materialul initial și cel al jurnalului în care se dorește reluarea acestuia, etc.).
15. **Plagiat Online (Cyber-Plagiat):** copierea sau downloadarea parțială sau integrală a articolelor sau rezultatele cercetarilor de pe Internet sau copierea ideilor de pe Web și omiterea precizării autorului
16. **“Fabrica de hârtie” (Paper Mill):** un termen aplicat furnizorilor de lucrări sau alte materiale educaționale pre-redactate via Internet. Unele website-uri oferă mii de articole on-line.
17. **Referințe:** lista de la sfârșitul articolelor sau cărților care cuprinde sursele folosite la scrierea textului pentru o anumită cerință, care cuprinde toate detaliile cerute de un ghid al referințelor bibliografice în mod corespunzator. Doar resursele la care se face referire directă în text sunt incluse în aceasta listă.
18. **Bibliografie:** lista cu materiale și articole despre o anumită temă furnizată la sfârșitul unui articol sau carte de la care cititorul poate obține informații adiționale. Nu este obligatoriu ca aceste materiale să fie folosite la scrierea articolului.
19. **Sabotaj:** imixtiune neautorizată, modificare sau distrugere de lucrări sau proprietate intelectuală a unui alt membru al comunității academice.
20. **Fabricare:** confecționare de referințe, falsificare sau inventare de orice informații, date de laborator sau de cercetare (de exemplu modificarea datelor experimentale pentru obținerea rezultatului “dorit” sau crearea de rezultate pentru experimente ce nu

au fost niciodată realizate), sau folosirea de scuze false pentru o nerespectare sau prelungire a unei date de predare.

21. **Schimbarea în mod fraudulos a documentelor academice:** schimbarea lucrărilor notate, a materialelor și documentelor din computer, sau a documentelor academice. Aceasta include și plastografierea semnăturii unui cadru didactic și modificarea foilor matricole.
22. **Impersonarea (Substituirea de persoană):** susținerea unui examen sau test, realizarea unei teme în locul altei persoane; solicitarea ca o altă persoană să facă aceste lucruri în locul persoanei care este desemnată să le facă, semnarea pentru prezența la cursuri în locul unui alt student sau solicitarea ca un alt student să facă asta pentru cineva. Atât persoana care se substituie unei alte persoane, cât și persoana substituită sunt culpabile.

ANEXA 1

Alte sectoare vulnerabile din perspectiva integrității

1. La nivelul **sectorului de ordine și siguranță publică** au fost identificați următorii **factori de risc**:

- ✓ absența unui sistem transparent și obiectiv în ceea ce privește recrutarea, selecția și formarea continuă a personalului;
- ✓ lipsa unor controale eficiente, regulate și inopinate de la structura ierarhic superioară;
- ✓ proceduri de lucru complexe și greoaie;
- ✓ management defectuos;
- ✓ lipsa de transparență în relația cu publicul;
- ✓ permisivitatea unor acte normative în sensul posibilității de apreciere sau interpretare subiectivă din partea funcționarului.

Probleme:

- ✓ deficiențe în interpretarea și aplicarea legislației existente (organizarea procedurilor de achiziții publice în așa fel încât să creeze un avantaj unui anumit candidat; includerea în cadrul comisiilor de achiziții a persoanelor asupra cărora există suspiciuni de conflict de interese/incompatibilități/fapte de corupție);
- ✓ nerespectarea procedurilor în procesul de recrutare și promovare a personalului (introducerea unor condiții suplimentare față de cele publicate pe site-ul oficial al instituției, pentru limitarea accesului unor candidați);
- ✓ nereguli în activitatea structurilor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor (nedispunerea măsurilor legale, neaplicarea sancțiunilor, neconstatarea infracțiunilor, emiterea de acte administrative care servesc intereselor particulare, folosirea abuzivă a resurselor, deficiențe în modul de înregistrare a plângerilor și sesizărilor);
- ✓ pretinderea, primirea de foloase necuvenite în schimbul serviciilor publice oferite de instituție (documentații cadastrale, pretinderea unor sume de bani de către persoane care pretind că au influență pentru a interveni pe lângă funcționarii cu atribuții în soluționarea dosarelor de acordare de despăgubiri și reconstituirea dreptului de proprietate);
- ✓ slaba implicare a managerilor în organizarea și desfășurarea activității instituției;
- ✓ lipsa de informație la nivelul populației privind serviciile oferite, condițiile și modalitățile de obținere a acestora;
- ✓ posibilitatea funcționarilor de a aplica o procedură sau alta, diferențe mari între minimul și maximul sancțiunilor, prevederea de condiții facultative.

2. Sectorul financiar – fiscal. În ceea ce privește Garda Financiară, instituție care exercită control operativ și inopinat privind prevenirea, descoperirea și combaterea oricăror acte și fapte din domeniul economic, financiar și vamal, care au ca efect evaziunea și fraudă fiscală, personalul său poate fi supus unui complex de factori care acționează asupra individului și societății cum sunt pe de-o parte nivelul toleranței sau respingerii societății față de fenomenul corupției, cutume comportamentale, iar pe de altă parte vulnerabilitatea comportamentală a organelor de control (nivelul redus al salariilor de încadrare, nesiguranța conștanței venitului, incertitudini privind venitul mic aferent perioadei de pensie etc.).

Analiza efectuată la nivelul instituției a relevat o serie de **factori de risc** care pot determina apariția fenomenului corupției, cum ar fi:

- ✓ legislație permisivă în sensul definirii insuficiente a faptelor sancționabile;
- ✓ insuficienta motivare materială și profesională;
- ✓ insuficiența controalelor interne;
- ✓ contact nemijlocit cu agentul economic;
- ✓ riscurile și eforturile profesionale nerecompensate corespunzător în raport cu alte organe cu atribuții de control.

Astfel, în cadrul activităților legate de acest sector, au fost semnalate **probleme** cum ar fi:

- ✓ sistem discreționar de luare a deciziilor (funcționarul cu atribuții de control este singurul factor decident în ceea ce privește constatarea faptei și stabilirea sancțiunii);
- ✓ disproporție între nivelul sancțiunilor prevăzute de lege (disproporție între minimul și maximum nivelului sancțiunilor contravenționale și amenzilor).

3. În ceea ce privește **Autoritatea Națională Vamală**, personalul acestuia poate fi supus unor factori de risc, care pot determina apariția fenomenului corupției cum ar fi:

- ✓ deficiențe în sistemul managerial;
- ✓ salarizare necorespunzătoare;
- ✓ control ierarhic insuficient;
- ✓ sistem deficitar de formare continuă a personalului.

Astfel, în cadrul activităților legate de acest sector, au fost semnalate **probleme** cum ar fi:

- ✓ sistem discreționar de luare a deciziilor (deciziile care se referă la valoarea mărfii în vamă; prerogative exclusive ale lucrătorului vamal în raport cu beneficiarii serviciilor vamale);
- ✓ disproporție între nivelul sancțiunilor prevăzute de lege (funcționarul cu atribuții de control este singurul factor decident în ceea ce privește constatarea faptei și stabilirea sancțiunii; disproporție între minimul și maximum nivelului sancțiunilor contravenționale și amenzilor);
- ✓ insuficiența controalelor pe linia ierarhică;
- ✓ semnarea sau avizarea unor documente care țin de formalitățile vamale (funcționarul cu atribuții de control este singurul factor decident în ceea ce privește semnarea și avizarea unor documente);
- ✓ controlul vamal fizic necorespunzător în anumite situații.

4. În sectorul sanitar factorii de risc sunt multipli, la fiecare activitate existând motivația specifică pentru comiterea faptelor de corupție.

Factorii de risc, cel mai des identificați, a căror materializare afectează în mod vizibil sistemul sanitar sunt:

- ✓ legislație deficitară (de ex. pentru reglementarea plăților informale, pentru practica medicală privată și asigurări voluntare de sănătate sau pentru protecția personalului aflat în misiuni de audit și de control);
- ✓ salarizare necorespunzătoare (lipsa motivației financiare a personalului din sănătate);
- ✓ procedurile interne nu respectă standardele de management/control intern prevăzute în ordinul MFP nr. 946/2005 (Codul Controlului Intern);
- ✓ un sistem deficitar de selecție, evaluare și promovare a personalului;
- ✓ precaritatea resurselor financiare ale sistemului;
- ✓ insuficienta monitorizare a activităților de achiziții publice în diferitele etape de desfășurare (întocmirea programului anual al achizițiilor publice, derularea

- procedurilor de achiziție, contractare, livrare și recepție de lucrări, produse și servicii)
vicierea activităților de control prin trafic de influență, mită sau recompense;
- ✓ vicierea activităților de control prin acte de corupție.

Dintre **problemele specifice** acestui domeniu menționăm:

- ✓ deficiențe în interpretarea și aplicarea legislației existente în domeniile cu risc de corupție (ex: achizițiile publice);
- ✓ existența în sistem a plății informale;
- ✓ lipsa de etică în promovarea produselor și a echipamentelor medicale prin promovare agresivă a acestora de către companiile producătoare sau distribuitori;
- ✓ un proces de selecție angajare și promovare viciat (mita pentru obținerea notelor de trecere în procesul educațional la examenele de intrare în sistem sau pentru obținerea unui loc de activitate în sistemul public sau în specialitățile cu număr limitat; distribuție deficitară a personalului medical pentru crearea unui monopol de activitate).

“Ovidius” Center - CONSTANTA

**„Integrity standards in
higher education”**

1. Module's team

Coordinator:

Daniela Șarpe - "Dunărea de Jos" University of Galati

Members:

Delia Popescu – University of Bucharest

Aurel Neagu – « Alexandru Ioan Cuza » Police Accademy of Bucharest

Violeta Ciucur – "Ovidius" University of Constanta

Mentor:

Gabriel Moinescu

2. Audience:

- Academics:
 - Rectors and Vice-rectors
 - Deans, deputy-deans, faculty chancellors, heads of departments
 - Interested academics
- Administrators
 - General manager of the university administration
 - Heads of purchasing, accounting and financial departments
- Representatives of the legal office of the university

3. Teaching and learning methodology

A highly interactive program focusing on both knowledge and skills transmission:

- needs analysis for this specific module
- formal lecture notes
- interactive lecture and activities (15h of *face to face* activities)
- on-line activities (10h)
- case studies with best practices and current dilemmas
- quizzes and problem solving (5h).

Module overview

A. General and Specific Objectives

General objective: The general objective of this module is to improve existing development strategies in Romanian educational system, aligning it to the European standards, by means of methods, tools, and procedures applied in order to analyze the compliance with academic integrity for all levels of higher education.

Specific objectives:

- To bring awareness to decision makers in the academic teaching institutions on risk factors that may arise in the system: low standards of integrity, low professionalism, high level of corruption among teachers, tendency of fraud among students in the assessment tests, plagiarism in scientific research, etc.
- Identifying solutions for eliminating inappropriate practices within the system by setting up procedures for analysis and correction of deviation from professional ethics, procedures applicable to all members of the academic community
- Ensuring a balance between the nature of *public good* of higher education and the marketing of its services, while maintaining the core values of academic ethos
- Presentation of the general concept of integrity and the concept of academic integrity
- Identification of specific instruments for measuring and promoting a *culture of academic integrity*.

B. Legal Framework Reference Field - Integrity in Academic Community:

All current transformations in the educational domain and in the entire society have significant implications on ethical and moral dimensions of higher education, especially in the context of radical and rapid expansion of the universities mission in a knowledge-based society.

- **Recommendations of the International Conference on Moral and Ethical Dimensions of Higher Education and Science in Europe**

International Conference on Moral and Ethical Dimensions of Higher Education and Science in Europe held in Bucharest in september 2004, organized by the UNESCO European Centre for Higher Education (UNESCO-CEPES) in collaboration with the European Academy of Arts, Humanities and Exact Sciences (Academia Europeanises), the United Nations University (UNU), and Fundamental Science and Engineering Department of UNESCO - has proposed to identify and analyze the system of values and

ethical rules that steer the academic life, with an impact on the moral aspect of society in general.¹

The academic culture of any institution of higher education should promote actively and consistently, through statements, documents, institutional and academic codes of conduct, the values, norms and practices that guide the entire institutional community. In this way it would outline an ethos based on principles of dignity and physical and moral integrity of people, continuing their training, knowledge development and quality improvement, participation in democratic processes and ensuring equal opportunities.

Values and principles set out and analyzed in the conference proceedings are concerned, on one hand, with academic integrity in teaching and training and, on the other hand, with research based on academic integrity and social response. Thus, in terms of obtaining and maintaining integrity in the teaching and training processes were established the following:

- a. The key values of an academic community are honesty, trust, fairness, respect, responsibility and hierarchical subordination. These values are also crucial for providing effective teaching and quality of research.
- b. The tendency of honesty will be manifested by each member of the academic community, being extended to others, avoiding systematically any form of cheating, lying, fraud, theft or other dishonest behaviour which adversely affects the quality of the relationships between members of the academic community.
- c. Ensuring fairness in teaching, student assessment, researching, professional career development and performance in any other activity related to granting titles and grades will be based on legitimate, transparent, equitable, predictable, consistent and objective criteria.
- d. The exchange of ideas as well as freedom of expression are based on mutual respect shown by all members of the academic community, regardless of their position in the professional hierarchy. Shared responsibilities of all members of the academic community contribute to the free expression of opinions and actions.

²

Regarding the integrity assurance in research, the guiding principles identified during the conference concern the researchers who, individually and/or as academic community, carry the responsibility and the right to free speech about the scientific and ethical aspects of the research projects and on the application of results. Thus, at a principle level there

¹Declaration of Bucharest about values and ethical principles of higher education in Europe, adopted at the International Conference on Moral and Ethical Dimensions of Higher Education and Science in Europe, 2-5 September 2004, Bucharest, Romania

² www.cepes.ro/September/declaration.htm

have been formulated the next guidelines:

- a. Intellectual freedom and social responsibility are core values of the scientific research, which must be respected and promoted consistently. These two values should be mutually reinforced in more open systems of education and knowledge production in the 21st century society.
- b. Individual researchers and groups of scientists are morally responsible not only for the process of research (topic selection, research methods and research integrity), but also for their results. Therefore, they must develop and rigorously obey the ethical codes in order to regulate their scientific research.
- c. Any code of behaviour should include ethical rules and procedures, avoiding the superficial treatment, lack of content, hypocrisy, corruption, and impunity.
- d. The research community needs to promote international cooperation and provide intellectual and moral solidarity based on the values of a peace culture, and the need for orientation towards human welfare through sustainable development.³

Academics should be a model for the young student to whom they provide a quality education, in order to prepare him for an active life in his workplace. Therefore, university managers have a key role in creating an environment for an educational programme designed to create honest citizens, best professionals and esteemed members of society.

• UNESCO Recommendation (November 11, 1997) regarding the Status of Teachers in Institutions of Higher Education

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO), convened the 29th session in Paris from October 21 to November 12, 1997, realizing that university education and research plays a vital role in the search, the conveyance and transmission of knowledge, and represents an outstanding cultural and scientific achievement. At the same time, expressing concern about the vulnerability of the academic community in terms of political and economic pressures that could undermine academic freedom, has issued a recommendation that state, among others, some principles and rules regarding the behaviour in the academic environment:

1. Publishing and disseminating the research results achieved by teachers in higher education institutions should be encouraged and facilitated in order to achieve the reputation that they deserve, and promote the development of science, technology, education and culture in general. With this purpose, university teachers must be free to publish results of their research and scientific activities in books, journals and databases through their own decision and in its own name, with the proviso that they are authors or co-authors of those scientific works. The intellectual property of teachers in higher

³ www.cepes.ro/September/declaration.htm

education institutions should have adequate legal protection and, in particular, protection under national law and international copyright.⁴

2. Universities must have autonomy in order to benefit, in appropriate ways, of academic freedom, to fulfil the obligations and responsibilities listed below. That level of self-autonomy is necessary for implementing effective decisions, standards, management and appropriate activities and is compatible with state accountability systems, especially if state funding, as well as the respect for academic freedom and human rights. The nature of university autonomy may also vary by type of institution.⁵

3. Taking into consideration the substantial financial investment, Member States and academic institutions have to ensure a proper balance between the autonomy enjoyed by universities and their systems of accountability. Ensuring accountability for higher education institutions must strive for their government in order to have an opened character. They should be responsible for:⁶

- (a) providing effective community education about the nature of their mission
- (b) ensuring quality and high standards in performing their functions, educational, scientific and research and fulfilment of the obligation to guarantee the impartiality of education, scientific and research activity and protect them from any interference, inconsistent with their academic duties;
- (c) ensuring impartial treatment, fair and non-discrimination of the students;
- (d) a fair and transparent openness;

4. University teachers must recognize that exercising their rights and obligations involves special responsibilities, including the obligation to respect the academic freedom of other members of the academic community and ensuring a proper examination to contrary visions. To the academic freedom corresponds the obligation to use that freedom in accordance with the duty of the scientist, who is conducting the research on a fair investigation of the truth. It is necessary that teaching, research and science to be conducted in full accordance with ethical and professional standards and should be, if possible, focused on solving contemporary problems facing society and preserve the worldwide cultural and historical heritage.⁷

5. The individual obligations of teachers in higher education institutions, closely related to their academic freedom, lies, in particular, as it follows:⁸

⁴ General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO), October 21st to November 12th, 1997, chap. IV. Educational objectives and policies, pct.11

⁵ General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO, October 21 to November 12, 1997, chap. V. Rights, obligations and responsibilities of higher education institutions, section 16

⁶ General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO, October 21 to November 12, 1997, chap. V. Rights, obligations and responsibilities of higher education institutions, section 21

⁷ General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO, October 21 to November 12, 1997, chap. VII. Obligations and responsibilities of teachers in higher education institutions, pct.32

⁸ General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO, October 21 to November 12, 1997, chap. VII. Obligations and responsibilities of teachers in higher education institutions, pct.33

- (a) To make an effective training within the means provided by the institution and the state, to be fair and equitable in relation to male and female students and treat students equally without regard of race and religion, as well as the ones with disabilities, to encourage the free exchange of ideas among teachers and students and be available for training information. Teachers in higher education institutions must ensure, when necessary, the acquiring of minimum amount of material in each discipline foreseen in the study;
- (b) to conduct scientific research and disseminate its results or, where original research is necessary, to maintain and develop knowledge in specific courses and through research by developing teaching methodologies for improving teaching skills;
- (c) to undertake the activity of research and science in the honest search for knowledge, ensuring duly reasoned and impartial judgments and accuracy in reporting results;
- (d) to respect and recognize the scientific work done by colleagues and students and, in particular, to ensure that the number of authors of published works will enter all those who really contributed and shared responsibility for their content;
- (e) to refrain from the use of any new information, concepts and data that have been obtained as a result of home access to confidential manuscripts expertise, except those permitted by the author;
- (f) to ensure that research is conducted in accordance with laws and regulations of the state in such way that it does not violate international human rights codes and the results and information on which it is based, is accessible to scientists and researchers in the institution host, except making the cases when information may cause harm or when respondents were guaranteed anonymity;
- (g) To avoid conflict of interest and to resolve issues discussed under opened and multilateral consultations with academic institutions whose staff have obtained approval given by institution;
- (h) To be honest and give impartial professional evaluation for academic colleagues and students;
- (i) To express awareness for personal responsibility on speeches or publications other than professional matters in knowledge which are carried out through scientific channels and not to mislead the public opinion regarding the nature of their professional knowledge;

6. Members of the academic community must have:⁹

- (a) a fair and open growth in their service, including proper procedures for appointment, term contracts without deadlines (where they are provided), job promotion and solving

⁹ General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO, October 21 to November 12, 1997 chap. VIII, Professional Training

other related problems;

(b) an effective, impartial and fair employment relationships within education institutions, given by the international law in force.

7. Universities will ensure:¹⁰

(a) certification and educational assessment frameworks which must take place only on academic criteria, related to the degree of responsibility in the achievement of scientific missions, research, teaching and other academic or professional obligations in the way they are understood by professional colleagues;

(b) in cases where conducting the certification depends on the work appreciation of teachers in higher education institutions by students and / or colleagues - teachers and / or administrators, such assessments should be objective and the criteria and the results must be notified to the concerned person (s);

(c) teachers in higher education institutions must have the right to appeal in an unbiased institution the assessment results if they consider them inaccurate.

C. Module Topic

Theme no. 1: Integrity – a fundamental moral value

- The characteristics of the integrity concept
- Personal integrity
- Public integrity
- Integrity standards in public environment

Theme no. 2 Integrity in Romania

- Ethics and professional ethics
- Corruption - concept, prevention, control
- Legal framework to ensure integrity in Romania
- Risk management of corruption

Theme no. 3 Integrity standards in teaching and research in higher education

- Code of Ethics - General standards of academic integrity
- Teaching - integrity approach
- Research - specific integrity standards

Theme no. 4 Promoting a "culture of integrity" in all areas of academic and administrative activity in universities

- Transparency and accountability of institutions of higher education in Romania
- Ways to promote academic integrity
- Occurrence/ assessment of integrity in public procurement processes

Theme no. 5 Case Studies – integrity culture in universities

¹⁰ General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO, October 21 to November 12, 1997, chap. VIII. Training, subcap. Vocational assessment, section 46

INTEGRITY – FUNDAMENTAL MORAL VALUE

1.1. The notion of integrity

The word integrity, from an etymological point of view, comes from Latin where it is used as „integritas”, meaning „whole, complete”.

In accordance to the Explanatory Dictionary of Romanian language, integrity is "the appropriation to be honest; honesty, probity, incorruptibility”.

Also, integrity defines the integrity nature of an individual, the feeling of dignity, justice and consciousness, which serves as a guide to human conduct, honesty, honour and integrity. It expresses the capacity to be or remain intact, whole, to preserve its unaffected qualities.

1.2. Personal integrity

From individual perspective, one can say that integrity is a matter of personal choice, it is the assumption of a set of values, ethical standards of professional and personal conduct, to ensure a degree of self-esteem.

From the outside, the integrity of the individual is assessed and quantified, either in terms of items that configures the collective consciousness, whether in terms of compliance with mandatory rules in this area.

Integrity alongside the ethical behaviour, are the base of success for a long-term process of leadership. Personal integrity is the source and foundation of integrity and ethics of the organization to which the individual belongs. It implies that to be true to his own person but also with others, and to do what they said to do.

Be authentic with yourself means to achieve congruence between feelings and their actions. On the other hand, being authentic with others means that there is a connection between what you say and what you do. Finally, do what you say is to keep your promises and agreements. This may require acceptance of responsibility even where, finally, do not reach the expected result. Leader who behaves in this way contribute to developing a culture of integrity within the organization he heads.

An honest man is a man who holds his principles, a person who acts without bias when assessing cases involving devotional and fulfilling its tasks, and demonstrating probity. Also, being a whole person, means to give to others too a presumption of integrity.

Personal integrity is determined by the individual's ethical conduct. Ethics is *all the rules of moral conduct*. Explanatory Dictionary of Romanian language defines **morality** as "*all rules of coexistence, human behaviour towards one another and to the community, and whose violation is punished not by law but by public opinion*".

In the Dictionary of French language morality is defined as "*knowledge of good and evil; the theory of human action as being subject to its debt and aiming the good; the whole rules of conduct considered in absolute manner*".

The basic principles of morality are: dignity, responsibility, freedom, solidarity, justice and charity.

In the concept of Ștefan Odobleja (Consonant Psychology, Bucharest, 1982), the **morality** is :

- the science of prevention and therapeutics of evil;
- physical and mental philosophy and hygiene of social life;
- science of social balance;
- science of morality and immorality, of the rights and duties, of the vices and virtues;

- science of agreement or consonance between the interests of individuals or between individual interests and the interests of society;

- science of harmony and balance between itself and society.

The professor Costica Voicu noted that "there is a **personal moral** defined as the balance of internal desires and external needs, together with a **social morality**, understood as a balance between own desires and of the others.

There is a **positive moral** (moral of good telling us what to do) and a **negative moral** (moral of bad which tells us what we must not to do).

There is a **minor moral**, of the small things (chosen manners, civility, aesthetic moral) along with a **major moral** of the important things that is confused, in the cited author's opinion, with the law.

There is a religious morality and a profane one, as, in terms of its extension, it is a family morality, a group morality, a national morality and an international morality.

Each social class has a special and own moral: of the intelligentsia and workers, of the masters and servants, of the teachers and students, of the governing and governed, of the men and women, of adults and children, of the leaders and subordinates, etc."¹¹

The same author gave the following definitions of morality, immorality and amorality:

„Morality is the sum of social virtues (justice, altruism, charity, kindness, compassion, generosity, love, devotion, truth, sincerity, modesty, respect for each other etc.), it is the correlation between their trends and own behaviour and tendencies and behaviours of the others”.

The morality means:

- art to enhance individual forces by bringing them in line with the social forces;
- balance between rights and duties;
- is what conforms with the general interest, what is good for social life, for the majority of society;

The immorality is, as opposite of morality, the amount of social vices (selfishness, spite, hatred, pride, deceit, hypocrisy, contempt, etc..), a state of imbalance in favour of the bill of rights and duties of the individual. Immorality is harmful for social life being that contradicts the general interest of majority

The amorality is an intermediate neutral or undecided state between morality and immorality. It means the least of morality and, in the same time the lowest degree of immorality. It means isolation, individualism, social indifference"¹².

¹¹ C. Voicu – General theory of law, Legal Universe Publishing House, Bucharest, 2005, p. 136

¹² C. Voicu – op.cit., p. 137

Professor Dimitrie Gusti considers that: “Many of us, does not have the necessary from a moral point of view, to honestly and worthy expect, what they should receive, according to their training and work. The laws or social rules, which actually serves to organically direct the course of things seem to them unnecessary obstacles or forms. (...)In practice, many people are deceived by small compromises in order to conquer in an hour earlier, hierarchical steps that can be met by pride. (...) In pursuit of professions, many abdicates from the doctrinal line of their profession to strive only for its lucrative opportunities; so the doctor sacrifices its scientific vocation (professional conduct) to give all day paid consultations, the lawyer departs from ethical- philosophical meanings of legal science, to advocate, whatever his beliefs, the processes for which it is paid more. In all these attitudes, one proceed through a distortion of the sense of ethics. Expressions of this kind no longer rises from an inner autonomous freedom, but are real varieties of slavery: to the personal pride, to their social vanity, to money, to the prejudices of society, etc.. With each of these events, it is passed out the route to forming true personalities and one falsifies the meaning of evolution towards moral progress. In this way, the intimate order of creation is broken. People get some manners without moral conduct, that closes the possibility of their critical spirit and inner self-government”¹³.

1.3 Public integrity.

Any organizational culture is based on a set of values, behaviours, principles and rules which clearly expresses the health of each organization, in direct correlation with the level of its integrity. Professor Ovidiu Nicolescu, in his *Foundations of Corporate Management* defines organizational culture as "all the values, beliefs, aspirations, expectations and behaviours shaped over time in each organization, which predominates in it and which makes it directly and indirectly the functionality and performance”.

The concept of culture of the organization thus defines a system of values, assumptions, beliefs and norms shared by members of an organization that united them. They have the following features: belongs to the individuals in the organization; are the base of organizational culture, are a summary of the individual ones; are reflected in symbols, attitudes, behaviours and different structures; significantly influence the development and organization performances.

The public integrity can be defined both by the integrity of processes within the organization - making decisions, implementing decisions, the management of public money - and in terms of staff integrity or public agents operating within it (elected local civil servants, contract staff of public institutions).

From the perspective of integrity, the representatives of any public entity are required to pay a fair and impartial treatment of all persons who addressed to them.

One component of public integrity is the **transparency** in the pursuit of public institution’s activity by which we mean the set of instruments by which the administration (institutions and local authorities or central government) is accountable to the citizens / taxpayers about the work in their service.

¹³ D. Gusti – Ethical ideal and personality, „Blue Flower” Publishing House, 1998, p. 272-274

The concept of transparent decision making carried out in institutions is about ensuring citizens' access to documents in the management of state institutions and to ask citizens about the adoption of regulations.

In particular, transparency is operated by:

- automatically inform the people on matters of public interest to be discussed by the central government and local authorities, and on draft laws;
- consultation with citizens and associations legally established at the initiative of public authorities in making legislative projects;
- active involvement of citizens in administrative decisions and in making legislative projects.

Transparency is a prerequisite for effective communication. Democratic political systems state the fundamental right of citizens to freedom of information as a prerequisite for a functioning system. Providing this information enables people to perform three very important functions in relation to the authorities: participation in decision making, challenging them and control over government activity.

The importance of the right to free information was recognized for the first time in Sweden two centuries ago, but discussions on the need for transparency in decision-making have gained momentum worldwide in the last two decades, due to geo-political transformations.

Accordingly, due to the changes in economic, social, political and technological importance of effective communication between citizens and governments it became crucial to the consolidation of democratic regimes to accept a new type of governance: „the open governance”.

The transparency has the role to prevent actions that threaten public integrity (corruption) and to evaluate the performance of public administration (administrative capacity).

The mechanisms that ensure the public integrity concern in general, the following aspects:

- fewer opportunities for expressions of corruption (systematic reform);
 - mechanisms of prevention, constraint and increase the degree of responsibility;
- These mechanisms constitute a *system of integrity*, which aims:
- interdependence between various branches and agencies of government;
 - control of conflicts of interest in public sector;
 - dispersal of centres of power.

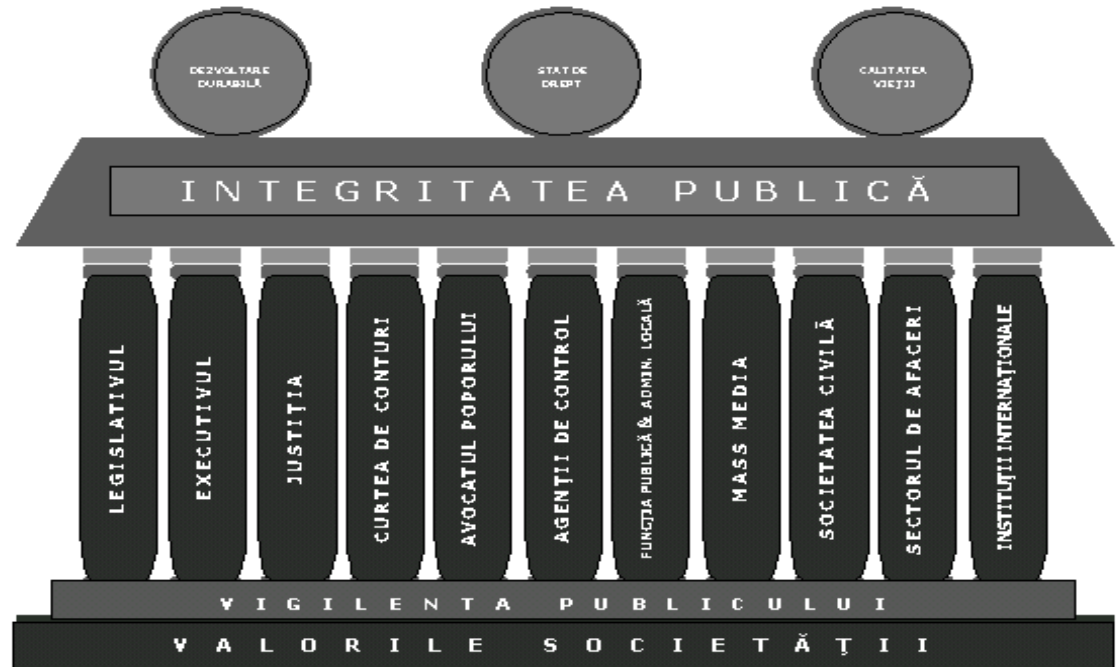
The integrity system requires:

- a comprehensive perspective on the reform, regardless of the level at which this is achieved;
- a number of governmental processes (codes of professional ethics, management systems, changes within organizations, legal reforms, procedural changes in the bureaucracy, etc.).
- participation of civil society (private sector, media, professions, churches and mosques, etc..).

The public integrity system includes key institutions, normative acts and practices that contribute to integrity, transparency and responsibility in a society. When working properly, the system of public integrity fight against corruption as part of a larger struggle against abuse of power, breaches of law and fraud in all its forms.

Although internationally there is a joint project for an effective system to prevent corruption, there is an ever stronger international agreement on the most important characteristics of systems for combating corruption that give the best results.

Transparency International shows *public integrity system* as a **Greek temple**, with flat roof (national integrity) that is supported by a number of "pillars" (each one representing a distinct element within the national integrity system).



On the roof there are *three spheres*:

- "quality of life"
- "rule of law" and
- "sustainable development".

It is essential to maintain a horizontal roof for these three spheres do not roll.

"The temple" itself is built and supported by "the people / public vigilance".

The pillars include:

- Executive,
- Parliament,
- Legal system,
- Public service
- Institutions designed to ensure law enforcement (committees, the Court of Auditors, the Ombudsman, anti- corruption commissions, etc..)
- Civil society (including trade associations and private sector),
- Mass media and
- International agencies.

Promotion of public integrity system aims at preventing and combating corruption or any act of breach of public integrity.

1.4. Public integrity principles

Could be considered as principles to ensure integrity in the public sector, the following:

- **legality**: the authorities and public institutions are obliged to respect the rights and freedoms of citizens, procedural rules, free competition and equal treatment granted to beneficiaries of public services;

- **supremacy of public interest**: order of law, impartiality and efficiency of public authorities and institutions are protected and promoted by law;

- **good governance**: the authorities and public institutions are duty bound to operate in achieving the general good, with a high degree of professionalism, in terms of efficiency, effectiveness and economy of resources;

- **good conduct**: it is encouraged and stimulated the staff with a good conduct in the performance of services and promoting a positive image of the institution;

- **good faith**: be encouraged and stimulated the personnel that exercise its powers in good faith;

- **responsibility**: it is encouraged and fostered the staff actively involved in carrying out statutory powers.

In another approach ¹⁴, are promoted **seven principles** relevant to the integrity of public life:

- **altruism**: those holding public office should take decisions solely in terms of public interest, such decisions should not be taken to gain financial benefits or other material benefits for themselves or immediate family;

- **integrity**: the public officers and officials must not create financial obligations and of another kind to outside organizations or individuals, which could exert an influence on how they fulfill the official duties;

- **objectivity**: during the management of public affairs, the people in public office should make this election solely on the basis of merit;

- **responsibility**: those who are appointed in public office are responsible for their decisions and actions versus the public and must be submitted to any kind of analytical research specific to their function;

- **openness**: people in public office should be as transparent as possible about all their decisions and actions;

- **honesty**: people who hold public office have a duty to declare any private interests that are related to the performance of public duties and take action for the purposes of resolving any conflicts of interest that may arise so as to protect the public interest;

- **capabilities of leadership**: public officials must promote and support these principles by way of leadership and by personal example.

1.5. Standards of integrity in the public environment

Transparency International Romania proposes the following standards and mechanisms to ensure public integrity:

¹⁴ *Transparency Internationala Guidel, Public Integrity Systems*, Published by Jeremy Pope, Romanian Association for Transparency, Bucharest, 2002;

a. Standardization of central government administrative procedures and equalizing of organizational structures: adoption of Administrative Code, which should contain, inter alia, rules on the symmetric organization of administrative structures, thus ensuring uniformity and identity of administrative structures and substructures on the same level; adoption of the APC, by which will be eliminate the bureaucracy in administration and the discretionar power of the decision process by standardizing and equalising the administrative procedures and will establish criteria to ensure predictability of administrative activity.

b. Introducing a regular mechanism of impact assessment for all public policies.

c. Introducing a uniform system of quality management in central and local government structures: it is proposed to be organised and made operational the Unit for Standards within the General Secretariat of Government, with role to grant logistical support, to monitor and centralise the measures to implement the management of quality.

d. Annual assessment of vulnerabilities to corruption of public authorities and institutions: it is proposed adaptation and implementation in 2010 of good practices on:

- preventive investigation of vulnerable areas within public institutions;
- examination of internal capacity to deal with structural deficiencies / managerial decisions favouring the emergence of corruption and
- reform of internal structures, working procedures and selection of human resources in order to strengthen the capacity to resist to corruption of public institutions.

The results of annual evaluations will be considered for gradual adjustment of quality management systems, of criteria for assessing the impact of public policies and, respectively, of procedures and administrative and organizational structures.

e. Increased independence of public internal auditors: it is proposed the transformation of Central Harmonization Unit for Public Internal Audit in autonomous authority invested with responsibility for management of public internal auditors career, as Public Internal Auditors Panel and the establishment of audit committees for authorities and central and local government institutions to increase the independence and objectivity of internal public auditors. Establishing of mechanism for rotation of the distribution of public internal auditors at random every three years.

Also, as a standard of integrity has been proposed to **increase transparency of decision**, as follows:

- **increased motivation standards of administrative decisions.** Settlement of the introduction of ex ante reasoning about the administrative decision, after adopting the APC. For routine administrative operations will be established standard criteria and motivation and for activities with a specific character the norms will provide order to motivate the individual administrative decisions. Internal public audit will check the compliance with the motivation and justification of the criterion of opportunity of the decisions taken in public administration and institutions in its subordination or coordination. The condition of administrative motivation or the decision adopted by the Board is a condition of validity.

- **reduced use of emergency decision-making mechanisms.** Establishment of criteria for implementation of the emergency decision-making mechanisms in order to reduce their use and ensure a planned decision-making process. The criteria will be

established by the Government, in consultation with the Ombudsman and the Legislative Council, and will be adopted by government decision.

- ***establishment of social pacts in all ministries and government agencies as permanent consultative mechanism.*** Adoption and implementation of measures to regulate the establishment of permanent consultative mechanisms - social pacts - by consulting the main stakeholders in shaping public policy and management of public affairs under each ministerial area, that have been established by order of the minister.

- ***identifying and assessing risk and vulnerability to corruption in the drafting of normative acts.*** To assume political commitments to prevent and combat corruption, the Government will establish and adopt the methodology for identifying and assessing the risks of corruption in the development of normative acts, as compulsory step before the endorsement of legislative projects. The opinion of the Prime Minister Chancellery is a non-compliant one.

1. Ethics and professional deontology

According to the explanatory dictionary to the Romanian language, ethics (in Latin “ethica”), is being defined as the science that deals with the study of moral principles with their laws of historical development, with their class contents, and with their role in social life; the whole assembly of moral demeanor rules adequate to certain class or society.

Understanding ethics is essential for us individuals because healthy ethics is itself the core of a civilized society.

Ethics represents the foundation of our relationship quality into our community.

The implementation of the values accepted by a wide community through “applied ethics” had a very important contribution both in law and medicine, in witch legal ethics – or jurisprudence, and medical ethics are very determined subjects.

Ethically speaking the integrity is both an attribute of the character and a facet of a person’s self – sufficiency and dignity.

As a character virtue, the integrity finds itself in “moral psychology”.

Virtue has a moral value only in the context of a consonant moral character.

As self-sufficiency the integrity implies, according to the German philosopher Immanuel Kant, to “always act in order to treat the humanity, both, in your person and in the others, always as a self purpose and never only as a mean”. From this perspective, the integrity become a necessary restrictive condition witch applies to the systems of institutional rules.

Integrity as a facet of a person’s dignity is based on the reality that every human being has dignity (a moral status). In short, it’s a stand – alone whole.

One of the ways to ensure an ethical behavior is the adoption of an ethical code or a code of professional deontology.

Deontology (fr. deontologie) represents the doctrine concerning demeanor rules and ethical obligations of a profession (according to DEX, 1998 edition).

The expression “deontology” comes from the Greek “deontos” – that means “what is appropriate” and “logos” that means “science”

In a large perspective, M. Oroveanu defined the motion of deontology as being ”what has to be done and includes the obligations to be accomplished, demeanor rules and the moral duties of a profession”.¹⁵

In a special sense, concerning the public clerks, the same author defines the motion of “deontology” as being “the assembly of tasks their moral and legal obligations required for fulfilling the missions of their functions, considered as duties in the society service with the purpose of creating a rational, effective, operative and legal public administration and satisfying the rights and legitimate interests of physical and legal persons. Due to the specific of its research object, deontology stands at the interference

¹⁵ M.T. Oroveanu – The deontology of the public clerk, Ed. of the Romanian Academy, Studies of Romanian law, p. 35

between law and moral, being able to be defined as representing the assembly of rules related to professional and moral behavior of the public clerks both in and outside their work”.

Generally, professional represents the total amount of demeanor rules, in which is shown “minima moralia” regarding the exertion of a profession (teacher, doctor, lawyer, attorney, judge etc).

The rules of professional ethics synthesize the experience of a profession and make rules regarding the exertion of the respective profession in the society. This rule finds themselves in instructions, statutes, codes, etc adopted by the skilful national and international authorities.

Generally speaking, the rules of professional ethics don’t refer to sanction. They are on last account the expression of a profession’s philosophy, the synthesis of the commandments which the society brings their address. Moreover they are faithful professions that give to their servants a special status references filled with legal rules.

When ethic rules are broken and through their disobedience there are affected values defended by law, they are sanctioned by the state and finally become legal rules.¹⁶

Integrity can be borne and developed only in a climate that values human dignity where people can affirm their options and are left free to choose where truth, justice and conscientiousness are moral values accepted unanimously.

As a paradox, the integrity probes itself in an environment where these values are not recognized. Furthermore, only in extreme situations do leaders prove their integrity, choosing conscientiousness to sacrifice their interest for the organization’s one.

2. The corruption phenomenon – concept, prevention, disproof

Corruption is generally represented by any act of using the public power in personal interest. Corruption is defined by Transparency International as being “the abuse of public power for obtaining private benefits”. The definition, so as being formulated, was globally accepted by the ONU Convention on Corruption.¹⁷

As an antisocial act, corruption is frequently met in the society and is extremely harmful because it favors some of particulars’ interests, affecting the collectivities’ interests by committing acts such as : the appropriation, the defalcation and the usage of public resources in personal interest, the occupation of some public functions through preferential relationships, the closure of some transaction through the elusion of moral and legal rules, etc. the corruption refers to an assembly of immoral, illicit and illegal activities made by leading persons or those who play a public role and also by different public or private groups and organizations with the purpose of obtaining material or moral advantages or even a superior social status by using forms of constraint blackmail, extortion, bribery, buying.

Some causes that favor the existence of corruption are the following:

- the weakness of the state’s authority due to it’s institutions inefficiency;
- the degradation of the living level of the population;

¹⁶ Idem – page 144

¹⁷The ONU Convention on Corruption was adopted in New York on the 31st of October 2003, and was ratified by Romania through Law nr. 365 from September 15th 2004, published in Of. M., Part I, nr. 903 from the 5th of October 2004

- the lack of some social values followed by the alteration for the abidance by moral principles;
- the lack of reformations at legal and institutional level which should be in correspondence to social and economical evolutions .

The national strategy concerning the prevention and fights against corruption in vulnerable sector and in local public administration (2008-2010) subsume a series of principles whose compliance is essential for obtaining a modern public administration, as following:

- The principle of **the state of law**.

This consecrates the law's supremacy according to which all citizens are equal in front of the law. This refers to the compliance with human's rights and implies the separation of the state's power.

Romanian's fundamental law¹⁸ expresses itself regarding this desire and consecrates the citizens equality in front of the law and public authorities, without privileges and discriminations (art. 16), and also the citizen's right for petition and the obligation of the public institutions to respond to these petitions on time and in the conditions stated by law. (art. 51).

- The principle of **a good government**, according to which the Government must set us clear and effective actions based on well settled and proper objectives, and to have the capacity and the flexibility to quickly answer to social necessities.

- The principle of the **responsibility**, which dictates the Government's obligations to formulate public politics and to respond for their effectiveness and implementation, to accept and stand for the consequences of this obligation's in fulfillment.

- The principle of **prevention** of committing corruption acts, according to which anticipated identification and early abolishment of the premises of the apparition of the corruption's acts are a priorities and imperatives.

- The principle of the **efficiency in combating corruption**, which is based on continuous assessment regarding actual result and also organizational management.

- The principle of **cooperation and coherence**, according to which the institutions implicated in preventing and combating the corruption must closely cooperate, assuring a coherent conception about the objectives that must be fulfilled and the measures that will be taken.

- The principle of **transparency, consultation of the civil society and social dialog**, which refers, on the one hand, to the transparency of the decisional process, and on the other hand to the consultation in this process of the civil society's members.

- The principle of **participation**, which is assured by the consultation and participation of the actors' representatives interested in the phase of conception, elaboration and implementation of the public politics and normative acts. Those interested actors can be both part of the civil society, and also part of the institutions or public authorities.

- The principle of **the simplification of the administrative procedures** which implies the reduction of the administrative tasks in order to attenuate or to reduce the risk of corruption at the public administration's level.

¹⁸ Romania's Constitution, revised, published in Of. M., Part I, nr. 767 from the 31st of October 2003

- The principle of **services' quality**, which implies to define some qualitative and quantitative rules, adapted to the actual needs of the society.

- The principle of **subsidiary**, according to which the exertion of the competences will be done by the public local administration's authority at the administration level nearest to the citizen and which has the necessary administrative capacity.

- The principle of **professionalism**, according to which the public clerks have the obligation to fulfill their working tasks with responsibility, competence, efficiency and rightness.

Some of the domains presented by the National Anticorruption Strategy are those of transparency, integrity and simplification of administrative procedures. Thus, there were established the following objectives and directions to act in:

- **The increase in the public's degree of information and awareness about the risks associated to corruption**, by: promoting the dialogue with the civil society through the intensification of its implication in projects for knowing the risks associated to corruption acts; the improvement in the flux of information towards the mass-media and the public on prevention and combating corruption activities; the continuance in the campaigns of informing the public regarding their rights and obligations within the relationship with the authorities and public institutions in order to stimulate a civic attitude against corruption.

- **The growth of transparency in public services** through: the development of specific instruments and devices to ensure the transparency of public institutions' activity; the implementation and dissemination of the standards referring to the quality, conditions and terms for performing public services; the improvement in the level of communication with the public and also in the inter and intra-institutional collaboration; the usage of new information's technologies in order to increase the transparency in public services.

The development of human resources' management in order to diminish the risks associated to the phenomenon of corruption, through: the growth in transparency of vacant jobs, the publicity when organizing contests, the conditions for recruitment and selection of the personnel in the areas settled in the strategy, regarding the recruitment from external sources; the growth in transparency of vacant jobs, the general and specific conditions used for the occupancy of jobs through the publicity of organizing promotion contests; the development of the career systems in vulnerable branches to the corruption, through the improvement and implementation of the career guides; the adaptation of the professional forming programs of the personnel, based on the vulnerability of the corruption acts specific to each and every field and the completion of forming modules in a corresponding way.

The simplification of administrative procedures in order to improve public services through: the analysis and revision of the internal procedures regarding the elimination of superposition and redundant procedures within every public authority and institution: the analysis and elimination of legislative, organizational and technological factors that limit the public services' quality when performed, the elaboration and updating of standards regarding the quality, the conditions and terms of public services' performance; the development and implementation of systems for measuring the

satisfaction regarding the quality , the conditions and terms of public services' performance.

The main institutions and public authorities that are in charge with the prevention and/or combating the corruption are:

a) The National Agency of Integrity (N. A. I)- was set up based on Law nr. 144/2007: it is an institution specialized in checking the belongings , the interest conflicts and the compliance to the incompatibilities" regime;

b) The National Direction of Anticorruption (N. D. A)- was set up through OUG. Nr. 43/ 2002, on the 1st of September 2002, by reorganization of the National Prosecutor's Office for Anticorruption, as a specialized structure in fighting against corruption felonies, within The Prosecutor's Office beside the High Court of Cassation and Justice;

c) The Court of Auditors- is an independent institution for financial control on the way of forming, administration and usage of the public sector and the state's financial resources, and it works according to Law nr. 94/ 1992;

d) The National Authority for Regulating and Monitoring Public Acquisitions- was set up through OUG. Nr. 74/ 2005 approved, modified by Law nr. 111/ 2006, as a public institution, below the Government and directly coordinated by the Prime Minister;

e) The National Board for Litigations' Settlement- was set up through OUG. Nr. 34/ the 19th of April 2006, regarding the assignment of contracts for public acquisitions, concession of public works and concession of services;

f) The European Office For Antifraud Fighting- is a specialized service within the European Commission that coordinates the activities of the competent institutions from the member states, and can also have control tasks in their territory. The Department for Antifraud Fight assures the protection of the EU's financial interests in Romania. It has the task to control Community funds, being the national coordinator of the antifraud fight.

3. The legal frame for assuring the integrity in Romania

From the point of view of regulations, assuring the integrity in Romania can be done in 2 fields: administrative and criminal.

Referring to the administrative field, there are regulations that assure a certain degree of discipline of the human behavior, which activates not only in the public branch, as follows:

- Law nr. 7- regarding The Code of demeanor of the public clerks, published in Of. M, Part I, nr. 157 from 23/02/2004;

- Law nr. 477/2004- regarding The Code of demeanor of the contractual personnel from the public institutions and authorities;

- Law nr. 571/ the 14th of December 2004- regarding the protection of the personnel from the public authorities, public institutions and other units that point out breakings of the law published in Of. M., Part I, nr. 1214 from 17/12/2004;

- Law nr. 50/2007 for the modification and completion of the law nr. 7/2004 regarding the Code of demeanor of the public clerks;

- Law nr. 544/2001- regarding the free access to the information of public interest;
- Law nr. 52/2003- regarding the transparency in decisions;
- Law nr. 161/2003- regarding the conflict of interests, etc.

Referring to the criminal field, there are regulations that incriminate corruption acts, such as:

- The taken of bribery (art. 254 C.P) is the act of the clerk who alleges or receives money or other benefits which don't belong to him or accepts the promise of such benefits or he doesn't rejects it, with the purpose of fulfilling, not fulfilling or to delay the fulfilling of an act that is contrary to his duties.

- The rendering of bribery (art. 255 C.P) is the same act seen in a mirror and represents the promise, the offering or the rendering of money or other benefits to a clerk by a person to illegally satisfy an interest.

- The receiving of benefits that don't belong to somebody (art. 256 C.P) is defined as the directly or indirectly receiving of money or other benefits by a clerk after he had fulfilled an act according to his job and to which he was obliged based on it.

- The traffic of influence and the buying of influence –(art. 257 C.P and Law nr. 161/2003, art. 6¹). It represents the felony through which is alleged money or other benefits from a physic or legal person by another person who has influence or is thought to have it on a clerk to determine him to do or not to do an act that is part of his working duties.

- Felonies assimilated to the ones of corruption. Law nr. 78/2000 for the prevention, the discovery and the enforcement of the corruption acts, has introduced the enforcement of some acts from the economical domain which previously weren't incriminated and were constituting open ways to generate corruption. Thus, there are incriminated the following :

- a) the fixing, with intent, of a diminished value of goods belonging to the state within the privatizing procedures;

- b) the provision of credits and subsidies with breaking the law;

- c) the usage of credits or subsidies in other purposes than the ones for which were provided;

- d) the influence on an economical agent's economical operations that is that is had by the one who has the task to supervise, to control or to liquidate it;

- e) the carrying out of financial operations, as commercial acts which are incompatible with the function or the task that a person has, or the closure of financial transactions by using the information obtained by virtue of his function or task;

- f) the directly or indirectly usage, in any way, of information that are not meant for publicity or the permission of having access to it to unauthorized persons.

- The abuse at work- art. 13² of Law nr. 78/2000

The felonies of abusing at work against public interests, against persons' interests and abusing at work through limitation of some rights, if the public clerk obtains for himself or for somebody else a patrimonial or no patrimonial advantage, it is punished with imprisonment from 3 to 15 years.

- Felonies against the European Communities' financial interests. Law nr. 78/2000 has also introduced a series of stipulations regarding the EU's funds. Thus, there are especially incriminated as corruption acts the forgery and the usage of forgery through which are illegally obtained European funds, and also the forgery of these funds even when they were legally obtained. Due to the major importance of these funds for the national economy, it is also incriminated the forgery out of intent (miscarriage, negligence) of these funds.

4. The risks of corruption management

The risks' identification and description consists of pointing out the threats and the potential vulnerabilities at corruption, the whole chain of events that could conduct to committing a corruption act, with the purpose of observing potential problems before they actually transform into real ones.

The identification of the corruption risks can be parted as follows:

- the initial identification of risks- it is specific to new organizations, to those who haven't previously identified the risks in a structured manner or when the fulfilling of a new activity is settled for them

- the permanent identification of risks – is specific to those organizations where the risks of corruption's management is well consolidated, this being necessary for knowing the risks that haven't been previously displayed due to the institutional context, the changes of the circumstances where the previously identified risks were displayed in the past, but which nowadays don't represent any kind of importance or danger for the organization.

Vulnerability represents a weakness in the procedures' system of planning, assurance of logistics and control of the specific activities which could be exploited/ speculated, this being translated as a breaking of laws, orders, regulations methodologies, procedures or rules for doing the specific activities.

The institutions' vulnerable zones to the corruption are the media, the persons or the category of activities that are inscribed in the mentioned category from above.¹⁹ Some of these vulnerable points can be eliminated or reduced, but in many cases there aren't actual ways to replace or to limit them, so then we have to glance at their supervising and management.

The identification of vulnerable zones to the corruption can be done by using the following procedures:

- the evaluation of the institution's internal normative frame;
- the interviewing of different categories of managers within the institution's departments;
- the consultation of the control and internal audit structures (where they exist);
- the analysis of actual or typical cases of corruption committed by the institution's employee;
- the evaluation of the employee' activities and situations at work.

¹⁹ From the point of view of the corruption, a vulnerable domain of activity is that where a third person can offer advantages to the institution's personnel who is not allowed, by law or other regulations, to accept them.

After the identification of a corruption risk, we pass to its evaluation taking into account the totality of mechanisms for being palpable, and also the relationship with other risk zones. The evaluation of risks consists of going through the following stages:

- the evaluation of the likelihood of the inherent risk's externalization;
- the evaluation of the impact on the objectives(activities, expected results, the personnel's professional performance), in the situation of the risk's externalization;
- the estimation of the control measures' adequate character is useful instruments for detecting those who are or aren't efficient;
- the evaluation of the exposure's to corruption risks level, as a combination between likelihood and impact. This is important only before the risk has happened, afterwards not being an uncertainty but a real fact. Grouping the identified risks based on the level of exposure conducts to the creation of the risk's profile. Every institution has its own risk profile, according to the specific of its activities;
- the classification and ranking according to the gravity of exposure in order to establish the measures' priority needed for their prevention/control.

Based on some analyses (Notes and questionnaires sent to the structures within the Ministry of Education and Research and to the institutions from below regarding the vulnerabilities' identification in the specific field within the educational system. The National Anticorruption Campaign "Without Bribery", the research report- The Education Centre 2000+"Administration and lack of integrity practices in school", public debates with the educational unions, the associations and the NGOs due to the elaboration of laws regarding university education and the professors' status , the reports of the ministry of education's control corpus) made regarding the level of corruption in the educational field , there were identified a series of risk factors such as:

- legislative instability (the lack of the normative acts' correlation which regulates this field);
- the inefficiency of some of the local and national cooperation structures;
- the absence of continuous and efficient information channels;
- inappropriate remuneration;
- an imperfect system of the personnel's selection, evaluation and promotion;
- the scantiness of the internal controls (audit, control corpus);
- the educational units' diminished administration regarding the process of public acquisitions of didactic materials;
- the scantiness of the preventing and informing campaigns;
- the lack of transparency regarding the procedures of students' evaluation (the national tests).

The main identified problems were the following:

- the bad administration of the educational units, referring to the decisional process;
- inefficient communication both at the educational units' level , with the beneficiaries of the educational services and between the students' , professors' and parents' representative structures, and the local authorities;
- a vicious process of selection, evaluation and promotion (the differenced evaluation of the human resources in university education – the accent is on the disparity rural-urban, in high education – the lack of transparency in the evaluation and promotion system);

- heavy administrative procedures (the processes of public acquisition);
- the scantiness in the decisions' foundation;
- the ignorance or misinterpretation of laws;
- the scantiness of dates/ information held by professors and also by the beneficiaries of the educational services;
- poor training in problems specific to anticorruption.

Regarding other vulnerable sectors in terms of integrity, relevant evidence is presented in conjunction with the National Anticorruption Strategy 2005-2007, aimed at elements of risk factors identified by each sector as contained in Appendix 1.

**STANDARDS FOR THE INTEGRITY IN THE FIELD OF HIGHER
EDUCATION DIDACTIC AND RESEARCH ACTIVITY**

3.1. Integrity in the activity of the members of the academic community

The experience that has been accumulated so far related to the training activities in the Universities has proven that the moral, ethical and civic norms are sometimes broken – and there are no sanctions in the law regarding education or in the statute of the didactic personnel. At the same time these norms are sometimes broken by the students or other employees of the university and the Law regarding education does not stipulate any sanctions. In both situations (used as examples) the entire community is affected by non observance of the principles and the values developed by the University. Taking into consideration the above mentioned, it is necessary to develop a set of rules regarding the moral behaviour, social life and professional ethics – as a Code of Ethics, which is meant to include the standards of integrity that has to be fulfilled at different level of the academic life.

The Code of Ethics is defined as follows: „ A set of rules, moral and behavioural principles among which the ethical obligations of the profession as well as their role in the social life.”²⁰ Because the notion of ethics includes principle of morale, as well as the notion of deontology, the Code is just the set of standards which describe the level of integrity for the members of the academic community. The observance of the rules stipulated in the Code, by the members of the university represents the Self sufficient behavior for accomplishing the moral principles and the scientific values.

A list of principles of the academic integrity which is the basis for developing a code refers to:

Moral integrity – each member of the academic community is obliged to avoid any situation that might be susceptible or create suspicions regarding his integrity, mainly the conflicts of interests.

Collegiality – the students, teachers and the administrative personnel should cooperate and should respect each other.

Loyalty – each member of the community is obliged to act for the benefit of the university, to support its objectives, strategies and policies in order to fulfil its mission and to improve competitiveness.

Respect and tolerance – means to respect the dignity of every person in an environment free of humiliation, harassment, exploitation, threatening or intimidation. The university militates for tolerance towards the differences between people, opinions,

²⁰ * * * DEX (Dictionary of the Romanian Language), 2nd edition, Encyclopaedic Publishing House, Bucharest, 1996.

beliefs and intellectual preferences. Racism, misogynist behavior, xenophobia, homophobia, any type of harassment are not allowed.

Professionalism – the university has to encourage a specific environment for research and competitiveness. Thus, it has to develop academic curricula at higher standards meant to help develop knowledge, train specialists and increase research. It has to encourage and to recognize the scientific and pedagogical approach of the teachers, researchers and students as well as study and research programmes. The university has to encourage effectiveness, quality and professional excellence at managerial and administrative level. It has to act against imposture, superficiality, lack of interest.

Honesty and intellectual fairness – the university has to defend the right to intellectual property. The benefits and the reward will be given to those that own the intellectual property. All the individuals that have been part of the research whose results become public have to be mentioned, due to the intellectual honesty, recognition and gratitude. It is forbidden any form of intellectual fraud: total or partial plagiarism, copying during exams or competitions, “altering” the results of the research, substitution of papers or of the identity of the examined persons, taking papers from colleagues or professors as well as attempted corruption or fraud.

Justice and equity – the members of the university will be treated fairly, correctly and equitably. Discrimination or exploitation either direct or indirect is not permitted, because justice is based on equal and correct power sharing and on the prevention of the abuse of power.

The university adopts measures to fight discrimination and to insure equality of chances regarding the access to education, employment and research programs, to eliminate the conflicts of interest, to prevent and combat any form of corruption, favouritism.

Transparency – the university has to obey the principle of transparency for all types of information that interests the members of the university community, potential candidates, graduates, other institutions and the public, insuring efficient and correct information. This facilitates the equality of chances in competition and insures equal access to university resources. The university must forbid falsification or alteration of information.

Professional and social responsibility – the university must encourage its members to be active and involved in the professional and public aspects. The programs and the university activities will be oriented towards the needs of the society. When the members represent publicly the university they have to obey the ethical and professional standards.

The persons involved in the management process have the duty to create the necessary conditions for those under their subordination to exercise their duties and not to denigrate their own institution. At the same time the university must guarantee the right to free criticism. It is not allowed to: denigrate publicly, misinform or defamation.

Academic freedom – the university is a space free of interference, pressure or political, religious or economical constraints, except those of scientific, legal or ethical nature. The members of the university are protected against censorship, manipulation, persecution.

Any member of the university community should avoid violating the freedom of others, based on respect for differences. Critical approach should be encouraged, as well

as intellectual partnership and cooperation, regardless of political or religious affiliation.

Personal autonomy – the University promotes an environment conducive to the exercise of personal autonomy. To this end the information freely consented should be provided regarding programs, contests, opportunities for study and research, providing opportunities for each member of the university to take and implement decisions about their academic and professional careers.

Merit – the University must ensure recognition and must reward personal and collective merits leading to the fulfilment of its institutional goals. These include commitment to the profession and study, to the institution and members of the academic community, creativity and talent, efficiency and performance.

The Code of Ethics is intended to represent, first, a guide to human behavior and moral conduct for each member of the academic community, both within the university and beyond.

Second, the Code of ethics is a "tool" for analyzing and estimating how the members of the academic community, teaching staff and students follow the rules of academic ethics.

To avoid ambiguity or confusion about the rules of academic ethics, the standards shall be presented in the Code of ethics successively and separately for: teaching staff, students, non-teaching staff.

3.1.1. Rules of ethics regarding the relationship between teachers

a) - To promote mutual respect, including how to address. It is recommended to use the II-nd person plural - the form of politeness: you.

b) - To assess properly and honestly the successful results obtained through their own efforts by fellow colleagues in the department, faculty or research team thus foster the spirit of fair competition on the professional line.

c) - To be ready to provide professional support (for training or scientific research) where a teacher is requested by another colleague to help achieve an objective, or to solve problems that depend on the scientific professional prestige of the department.

d) - To strive for scientific objectivity and not give up ethical standards of the university.

e) – It is not permitted manipulation, indoctrination and dogmatic education in the university area (except The Faculty of Theology); in violation of this right by teachers or researchers to objectivity and scientific training in the fields of education.

f) – It is not permitted distortion of the scientific content of the courses (taught to the students) or "altering" the research results in order to mislead the evaluation committees and to obey to political, religious, economic groups, etc.

g) - To show intransigence in exposing corruption, if it exists and can be proven among teachers.

h) - To campaign against any form of plagiarism in scientific research or in the process of writing treaties and university textbooks.

i) - To campaign against discrimination, resulting in limiting the rights of a teacher because of age, sex, disability, nationality, ethnicity, religion, social class, material status, sexual orientation or origin.

j) – It is not permitted harassment in forms such as misogyny, sexism, racism, chauvinism, xenophobia and harassment due to religious or political beliefs.

k) - In the spirit of professional accountability, teachers have a moral obligation to publicly criticize those guilty of violation of scientific, pedagogical and ethical standards, if there is any evidence substantiating this.

l) - To promote and put into action the principles and values listed in the Code of Ethics, both through educational activities and scientific research.

3.1.2. Rules of ethics regarding the relationship between university students

a) - To promote the spirit of collegiality and mutual respect among all university students, regardless of membership in a particular faculty or year of study.

b) - It is considered a moral obligation to friendly settle conflicts or disputes that may arise in affecting the relations between students, avoiding inappropriate language or tone.

c) – It is immoral and therefore it must be sanctioned any form of intellectual fraud: taking the work, projects or homework of other colleagues, substitution of papers or identity theft, plagiarism (copying).

d) – It is considered a moral obligation to promote the spirit of fair competition in all student activities, such as education, scientific research for students, cultural activities, sports, tourism, etc..

3.1.3. Rules of ethics regarding the relationship between teachers and students

a) - Teachers should use the most appropriate methods of teaching courses, seminars and / or laboratory work so that students' interest for that discipline to grow.

b) - Relations between teachers and students regarding the educational process should be transparent, even in the early hours of teaching, laboratory, seminar or project. Transparency means that students will know from the beginning the requirements for the exam or training and how much the mark given for the practical activities weighs.

c) - To achieve the training standards required by the EU to harmonize the higher education process in Romania with the European one and finally, the equivalence of diplomas, the teachers need to explain and convince students that it is necessary to reform the education and to switch to a formative higher education, where applications and independent study will increase considerably and the number of hours of teaching (course) will decrease.

d) – The tests, assessments and supporting projects or homework should be done in an academic atmosphere free of tension, by providing fair and objective evaluation conditions.

e) – Plagiarism (copying) is forbidden and sanctioned at any type of examination, testing, homework or projects, including exams for graduation or diploma project.

f) – Within the relations between teachers and students it is not admitted harassment (or its justification) in various forms, such as misogyny, racism, chauvinism, xenophobia, harassment due to religious or political beliefs, or sexual harassment.

g) – It is prohibited and punished attempted bribery of teachers in order to pass the examinations, etc. Also, it is considered immoral and punishable trafficking tests of any kind, in exchange for money, goods, services or other benefits received by the teacher.

h) - The relations between teachers and students must respect the principle of non-discrimination and equal opportunities. It is prohibited student discrimination due to sex, disability, ethnicity, nationality, religion, social class, social status or origin.

i) - Teachers are required to respect confidentiality in matters related to privacy of students (marital status, hidden disability, residence, political or religious affiliation, etc.) and not to give information only upon the request of the dean or Rector. Breach of confidentiality is punishable.

3.1.4. Rules of ethics on the relationship between the employees representing the auxiliary teaching staff and non-teaching staff

a) - Among them there must be a collegiate atmosphere characterized by mutual respect and equality regardless of education or experience, age, ethnicity, gender, religion, political affiliation, etc.

b) - Within the performed activities it is required a collaboration between various departments, ensuring full transparency and communication.

c) - It is compulsory to respect confidentiality in matters related to privacy of auxiliary and non-teaching staff (hidden disability, marital status, residence, sexual orientation, political affiliation or religion).

d) - It is forbidden and sanctioned the attempted bribery in various forms of the teaching and auxiliary staff which is part in the commissions of employment and / or assessment, in order to employ or promote personnel. Also, it is considered immoral and is sanctioned the acceptance of undue benefits (money, services, goods) by members of the employment and / or evaluation commission.

3.1.5. Rules of ethics regarding the relationship between students and auxiliary teaching staff or non-teaching staff

a) - It is required solicitude, patience, and tact in solving the students' problems by the persons performing in the services.

b) - It is considered a deviation from moral norms attempted bribery and the acceptance of bribes in the relations between students and persons belonging to the functional and social – administrative departments.

c) - the administrative staff which performs its activities in dormitories and canteens should implement equal treatment in solving student favouritism or discrimination as these are prohibited in these relationships.

d) - It is required confidentiality of the data regarding the privacy of students, or their specific disabilities.

e) - It is prohibited harassment of all types and in various forms, such as racism, misogyny, chauvinism, xenophobia, harassment due to religious or political affiliation and sexual harassment.

3.1.6. Rules of ethics on the relationship between teachers and auxiliary teaching staff

a) - To promote mutual respect in instructional - educational and social – administrative activities.

b) - Teachers should assess correctly (based on criteria set by the management of the faculty or department) and objectively the activities of auxiliary teaching staff and non-teaching personnel.

c) - Harassment of any kind is forbidden among the teaching staff, auxiliary teaching staff and non-teaching personnel.

d) - to show solicitude to the special problems arising in relations between teachers, support staff and / or non-teaching personnel, to overcome critical situations.

e) - In the spirit of professional responsibility, teaching staff, non-teaching and auxiliary staff have a moral obligation to take attitude when the academic ethics have been broken.

3.1.7. Rules of ethics that govern the relations between the management structures and the university staff

a) – The governing structures of the university (at all levels) are obliged to promote the principles and / or values listed in the document that contain the main principles of academic integrity.

b) - The governing structures of the university and faculties have a moral obligation to ensure transparency and full communication between society and the academic community so that scientific results can be applied in time for the benefit of the society.

c) – The leading factors of the departments and research teams have the moral obligation to equitably distribute tasks to the university personnel.

d) - It is required honesty and objective evaluation of the activities carried out by the subordinate staff, taking into account the degree of complexity and volume of work.

e) - It is considered violation of academic ethic rules - the designation (appointment) of persons in the committees for auctions and / or evaluation who have not demonstrated integrity, complete transparency, professionalism and devotion to the interests of the university.

f) – It is considered violation of academic ethics discrimination practiced in various forms such as age, ethnicity, gender, religious belief or political affiliation.

g) - Harassment is prohibited in the relations between the leading structures and the subordinated personnel, practiced in forms such as misogyny, sex, racism, chauvinism, xenophobia, religious beliefs or political affiliation.

h) – It is considered deviation from the university ethics when an auction (in all its phases - including drawing up the specifications) will take place without the participation of a specialist (a teacher or non-teaching person) designated by the faculty or department- which is the beneficiary of the purchase (machinery, equipment, materials, or services)

i) – It is required to promote mutual respect between members of management structures and staff, so that differences of opinion or disputes be resolved by rational arguments and not by using a non-academic language, offensive or inappropriate.

j) – It is considered a moral obligation to respect confidentiality in matters private life of the personnel.

3.2. The process of teaching and its approach from the integrity perspective

Academic integrity can be defined as "the commitment to observe five fundamental values: honesty, truth, fairness, respect and responsibility."²¹ The requirements of a professional teaching are not only to communicate and assess the subject matter but also to communicate and maintain appropriate standards of professional conduct.

The integrity of the academic community is based on personal responsibility and depends on the reaction to critical situations. Each member of the academic community - every student, member of the teaching staff or member of the administrative structure - is responsible for supporting integrity in the process of learning and research. Accountability represents the attitude against any critical situations despite any pressure, fear, loyalty or compassion. In fact, each individual must take responsibility for their behavior, which must be honest in all circumstances and also should try to deter and prevent misconduct of others. Whatever the circumstances may be, the members of the academic community should not tolerate or ignore acts of bad faith from other members of the community.

Developing civic awareness and promoting ethical values help to shape social behavior and the attitude of intolerance to corruption. Thus, a serious education, of high quality, is in itself a factor in fighting corruption. An informed citizen who expects a high quality of educational activity which is conducted responsibly and fairly can prevent abuse in a very efficient manner.

3.2.1. Types of non-academic integrity in the teaching process

The types of conduct that are offences against the standards of academic honesty may include but are not limited to the following:

- **Misleading**

- Using materials during exams, including information stored on electronic devices (camera, mobile phones, minicomputers, etc.);
- Copying the answers during the exams from another student;
- Changing the marks of the written examination (homework or exams) before asking for reconsidering;
- Signing for the presence of an absent person or asking someone else to sign for you.

- **Plagiarism**

- Copying ideas or a text from a source without mentioning the source of origin;
- Paraphrasing without mentioning the source of origin;
- Copying from another colleague and pretending that the respective work belongs to you;
- Buying an article or writing an article by someone else;
- Handing in the same material / homework to two different subjects without the approval of the teachers.

- **Unauthorized collaboration**

- Collaboration beyond the limits imposed by the teacher;

²¹ http://www.academicintegrity.org/fundamental_values_project/FVProject.pdf

- Receiving the questions and answers before the exam;
- Offering for sale various teaching materials required in a course knowing that they will be used by a student to obtain a mark.

- **Facilitation of misconduct**

- Allowing another student to copy homework/problems that should be solved individually;
- Allowing another student to copy during examination;
- Participation in an examination or making homework instead of other student (substitution of person).

- **Other types of misconduct**

- Abuse of confidentiality;
- Forgery or unauthorized altering of an academic document;
- Obstruction of the academic activity of another student.

3.2.2. Reporting misconduct and the penalties imposed for observing the academic integrity

A student who is accused of breach of academic honesty is considered "innocent" until, on the basis of clear and convincing evidence, is found that the student violated the university's academic standards. All suspected breaches of academic integrity are handled by a committee of the faculty and may include the following steps:

- a preliminary meeting
 - a formal hearing
 - an appeal.

This is a very short and simple guide for a procedure regarding these issues which may be developed by each university.

In deciding how to punish misconduct the following factors should be considered:

- severity of the act;
- the student's academic experience;
- admission or denial of the guilt by the student;
- evidence to prove the intention;
- number of previous similar acts;
- deterrence of the penalty.

After investigating the misconduct and establishing that it took place, the following penalties may be applied, individually or combined, depending on the seriousness of the misconduct:

- reprimand or warning in written form;
- participation in an activity to promote academic integrity, such as workshops on plagiarism and academic ethics;
- making again the homework, exam, rewriting the material with penalties for the final mark;
- failing the exam;
- suspension of participation in university courses for a determined period of time and inclusion of this measure in the record;
- exclusion from university (with reference to the measure in the record);
- withdrawal of a diploma, certificate or degree.

3.2.3. Measures to prevent lack of academic integrity

In the teaching activity:

- Distribution of a written form of the curricula for the course that includes information on academic integrity, a description of plagiarism, clear instructions about permitted and prohibited equipment (computers, mobile phones, etc.) during the test, comments on the permitted level of collaboration for reports and projects and what is objectionable in terms of assistance to another student. This information must be clear, presented in written form and disseminated to all students from the first day.

- Allowing time in classes to discuss about the above issues and other relevant issues. Students should be encouraged to ask questions to avoid further misunderstandings. Understanding of these issues must be seen as an important step in educating students. At the same time, the implications of integrity in the student's future career should be exposed.

- Allowing time in classes to discuss possible penalties for infringements of academic integrity.

- Asking students to sign a statement making note on integrity issues.

- Informing students about academic integrity issues by making a website, organizing a special corner in the university library etc.

- Promoting personal example of integrity in academic conduct

- Promoting all models considered appropriate to deter acts of deception, such as:

During the exams:

- Preparation of two or three versions (or other format) for an examination.

- Changing the order of items.

- Numbering the tests to prevent their eventual removal.

- Asking students not to use books, bags, mobile phones during the examination.

- Verifying the identity of the students when there are many series.

- Rearrange the way of placing students in the examination room.

- Requiring to writing essays outlining personal views, documented, on some issues (it is harder to copy).

- Provide written and signed paper sheets to be used in the examination.

- Request that all calculations be written on the exam sheet.

- Request to use pens, not pencils to prevent further changes.

- Providing more supervision by teachers.

- To prevent the requests for re-verification of the papers, write the mark (in a different colour) for each subject and cross out the gaps.

In developing projects and homework:

- Changing the topics for homework and projects between semesters.

- If possible, ask that the project be made in stages (choosing the theme, discussing the issues, first draft, summary, etc.), including a short presentation and an oral one before submission.

- Request students during the teaching hours, to write a short report on the project. (Keep these materials to compare with the final paper)

- If possible, discuss a relevant article from the Internet in the classroom. It can show students that teachers are familiar with sources on the internet!

- Use a search engine (Google, Yahoo, etc.) to investigate the origin of materials.

In other collateral activities

- to participate in discussions on academic integrity issues and to be part of the Academic Integrity Committee.
- teachers involved in professional programs must include specific issues related with the future profession of the students.
- to promote academic integrity in personal conversations with colleagues and students.

3.3 Research activity - specific standards of integrity

3.3.1. General rules of integrity in the field of scientific research

The Code of ethics and professional conduct of the research personnel, written in accordance with Government Ordinance no. 57 from August 16, 2002 on scientific research and technological development, approved by Law no. 324 from July 8, 2003, with amendments in the Law no. 319 from July 8, 2003 on the statute of the research and development personnel, Law no. 206 from May 27, 2004 on the conduct in the field of scientific research, technological development and innovation, the Ministerial Order no. 400 from February 22, 2007 and the Rules of organization and functioning of the National Council of Ethics of Scientific Research, observes the relevant international regulations, EU law and its standards of ethics in the field of scientific research.

Good conduct in scientific research refers to²²:

- a) compliance with the law;
- b) ensuring freedom in science, scientific research and education;
- c) the principles of good scientific practice;
- d) responsibilities.

Thus, the proposed Code of Ethics stipulates that²³ :

(1) The honesty of the researcher to himself and to other researchers is a basic ethical principle for the proper conduct of the scientific research. Dishonesty can lead to a wrong image of science and may alter the mutual trust of researchers.

(2) The honesty of the scientists shows respect to the contributions of the predecessors, competitors and partners and result in a reduced number of errors and exaggerations.

(3) The doubt over their own results may lead to the elimination of errors.

(4) The responsibility on the occurrence of dishonesty concerns both the researcher and the institution.

(5) The universities have a major role in preventing dishonesty, as training future researchers on the proper conduct in scientific research constitutes a very important mission of higher education institutions.

Also, the proposed Code stipulates in Article 15 that "contradicting data and differences in opinion or in interpretation of information are specific factors of the research – development process and does not constitute breaches from good conduct in research".

The subchapter on the standards for research stipulates the following deviations²⁴:

²² National Authority for Scientific Research, National Council of Ethics – General Code of Ethics in Scientific Research (draft) , art. 1,2

²³ National Authority for Scientific Research, National Council of Ethics – General Code of Ethics in Scientific Research (draft) , art. 10

- a) the concealment or removal of undesirable outcomes;
- b) fabricating the results;
- c) substitution with fictitious data results;
- d) deliberately distorted interpretation of the results and distorted conclusions;
- e) plagiarize the results or publications;
- f) deliberately distorted presentation of the results of other researchers;
- g) wrong authorship of a work;
- h) placing false information in applications for grants or funding;
- i) non-disclosure of the conflicts of interest;
- j) diversion of research funds;
- k) failure to register and / or store the results and the recording and / or incorrect storage of results;
- l) lack of information for the research team, before starting work on a research project, related to: labour rights, responsibilities, co-authorship, rights to the research results, funding sources and association;
- m) lack of objectivity in the assessment and non-compliance with the confidentiality clause;
- n) repeatedly publishing or financing the same results as scientific innovations, without mentioning the original source and / or minor additions;
- a) recognizing the methodologies and results of other researchers as a source of information;
- p) recognizing their own errors;
- q) disseminating their results in an irresponsible manner, with exaggeration and repetition;
- r) compliance with the terms of grants, contracts, protocols, etc.;
- s) creating obstacles for researchers in their work or encouraging others.

Through their own codes of ethics, the institutions and the research and development units must cover²⁵:

- a) who receives allegations of inappropriate scientific conduct;
- b) which are the periods for completion of investigations and investigation steps;
- c) how to form groups of arbitrators;
- d) how the investigation is conducted;
- e) how to ensure the right of hearing of the defendant;
- f) how to take decisions in the group of arbitrators and the Board of Ethics;
- g) what is the conflict of interest during the investigation stages;
- h) how to preserve documents and survey results and / or investigation.

Through their own Codes of ethics, the management of the research and development institutions may propose, in cases of improper scientific conduct, various sanctions, which must take account of the Law No. 64 / 1991 regarding patent, amended by Law no. 129 / 1992 on the protection of industrial designs and Law no. 8 / 1996 on copyright and related rights, with amendments and completions²⁶.

²⁴ National Authority for Scientific Research, National Council of Ethics – General Code of Ethics in Scientific Research (draft) , art. 21, par. 2

²⁵ National Authority for Scientific Research, National Council of Ethics – General Code of Ethics in Scientific Research (draft) , art. 32

²⁶ National Authority for Scientific Research, National Council of Ethics – General Code of Ethics in Scientific Research (draft) , art. 33

The main sanctions (Article 34 and 35) – which do not absolve those guilty of non-compliance with other stipulations in force - are:

- a) removal of any person or persons from the project team;
- b) change of the person responsible for the project;
- c) withdrawal and / or correction of all the works published which violate the rules of good scientific conduct;
- d) written reprimand;
- e) demotion from office;
- f) suspension from office;
- g) dismissal;
- h) the results of the investigation should be disseminated to the organizations, institutions, publications etc.
- i) to forbid the participation in the competition for obtaining research funds;
- j) to forbid from being part of various committees (evaluation, credit granting, etc.);
- k) the obligation to make public (but without affecting the image of the department or institution) the corrections of the results obtained by the defendant;

3.3.2. The integrity in research activity of the students

Among students, the lack of integrity may occur in various forms, such as:

- Plagiarism in preparing homework / research essays;
- Downloading the papers / research projects from specialized sites, assuming them as their own contribution;
- Handing in the same paper / homework in several subjects;
- Modification of data / information presented in the research projects by other colleagues and fraudulently taking their ideas;
- "Production" data to support certain conclusions, without the proof that there have been carried out experiments;
- Taking over, with or without the permission of the author of a research and presenting it as his own contribution;
- The use of illegal or illegitimate means for collecting data in research;
- Paraphrasing ideas, data or concepts without giving details of their sources;
- Deliberately false interpretation of data or information used in the research themes by students (or omission of data that can damage the outcomes or conclusions);
- The use of confidential information without permission or those that fall under the legislation regarding intellectual property;
- The use software, images, texts and other media tools without having licence or permission;
- Favouring or assisting persons that commit frauds.

In terms of procedures, in order to prevent or penalize such behavior we have to identify certain instruments. The problem is that the process cannot be controlled, as it doesn't always have clear rules.

In general, when we are facing a case of dishonesty related to the research activity of a student, the teacher analyzes the seriousness of the facts first, before taking into

account his prior academic development. Second, the teacher uses the assessment tools that are available, penalizing the student by decreasing the mark given, or asks the student to do the work again.

Yet, there is a lack of specific instruments of control and punishment. Formally, there is the possibility to sanction the students disciplinary even expulsion from the institution.²⁷ *Regarding the issue of plagiarism among students, there are several levels of seriousness:*²⁸

1. Fraud: copying the entire work, and adding another introduction and a conclusion;
2. Serious plagiarism: taking consistent information from a material without indicating with quotation marks or citing the bibliographic sources;
3. Conjectural plagiarism: taking, copying or paraphrasing without indicating the source;
4. Self-plagiarism: the reuse of another work or ideas from a work that has already been published.

Precautionary measures to avoid plagiarism, or to identify it:

1. Educating and informing students about the nature of the right of intellectual property and plagiarism;
2. Explaining the procedures and the research methodology;
3. Informing students about the phenomenon of plagiarism and about the penalties;
4. Reports / papers exposed orally to strengthen the interactive nature of the training;
5. Assessing the knowledge regarding the research methodology or discussing it at seminars;
6. Assigning a theme of research / project must not be done at the beginning of the semester in order to be presented at the end of the semester. Students should be advised continually, so as to avoid the use of "unlawful" sources;
7. Involving students in assessing the research work of their colleagues, focusing on the degree of their originality;
8. Refusing the works that do not discuss about the proposed research topic, or addresses to related issues, even if they seem very well made;
9. The research plan, the notes and records made for the researched topic must be part of the documentation submitted with the final work in order to verify the work performed during the research;
10. The use of search engines available on the Internet is often productive, and is sufficient to specify a few key words of the alleged plagiarized text to demonstrate the commitment of fraud.

²⁷ Heyward Ehrlich, Department of English, Rutgers University, Newark, New Jersey, USA First uploaded May 1998, last updated August 2009

²⁸ Pearson, Gretchen. "Part title." *Electronic Plagiarism Seminar*. Syracuse, NY: Noreen Reale Falcone Library, Le Moyne College, 2002. Available: <http://web.lemoyne.edu/~pearson/plagiarism/>. Created 19991202. Access date.

ISSUE No. 4

THE PROMOTION OF A "INTEGRITY CULTURE" IN ALL THE FIELDS OF THE ACADEMIC AND ADMINISTRATIVE WORK IN THE UNIVERSITIES

4.1 The transparency and the degree of responsibility in institution of higher education in Romania

The treaty establishing a Constitution for Europe establishes in Part I, Title V - Exercise of the Union, Chapter II - Special provisions, a set of principles that directly affect the way how transparency is ensured. The principle of representative democracy¹ enshrines the right of every citizen to participate in the democratic life of the Union and ensures that decisions are adopted in an open manner and at a very close to the citizen level. It is also recognized the right of citizens, the representative associations and civil societies to be able to make known their point of view, the Union maintaining a continuous dialogue and consultation, through the Commission, with these structures²

Not least, the European Constitution expressly enshrines the principle of transparency of the institutions' procedures transparency, bodies, organs and agencies, in that content being covered³: EU obligation of the institutions to operate as openly as possible, the public nature of the European Parliament and Council (the first time for the latter when the meetings are public), when adopting a legislative proposal, the right of Union citizens and legal entities established in a Member State or registered in a Member State to have access to documents of EU institutions, as specified in Part III of the Constitution - a European law that will set limits on such access, and rules of procedure of each institution.

One of the most important causes of the emergence and maintenance of the phenomenon of corruption is the lack of transparency of the administrative system. Consequently, it seems necessary, on the one hand, to complete the legislative framework on transparency in government and on the other hand to be continued implementation of existing provisions to meet certain standards of transparency in the public sector. In this regard we will consider legislative amendments, described in the Action Plan in the following areas: provision of grants from public funds, financing of political parties, the allocation of public funds for advertising, public procurement regime, civil servants regime, the economical agents inspection regime. In terms of access to information of public interest, respectively the citizen's participation in the decision-making process can be observed on the one hand, the partial implementation of legal provisions and, secondly, the delay in reviewing the regulations restricting access to information in terms of a precise definition of information exempted from public access. In this area will continue to monitor the implementation of these laws.

An important focus within this objective will be the inclusion of the norms in the conduct codes specialized in the staff's training programs for completion of the legal framework that enshrines the principle of transparency, in 2003 passed the Law no. 52 on decisional transparency in public administration, which requires public entities to enable the participation of civil society and business community representatives, in an advisory

role, to the decision-making process. They are to be consulted in the design and development phase and also in the implementation of decisions, to ensure their quality and legitimacy.

The public should be kept informed with the public authorities' activity, both in the evaluation stage of the activity plans and also the adoption and implementation of decisions, providing it at all times comprehensive, objective and consistent financial information or related with the mission and the strategic planning of public entities.

Transparency allows any person over which effect an act of a public entity pursuant to know it. Public entities in turn receive feedback from higher entities consisting of a detailed assessment of their business.

4.2. Ways of promoting the academic integrity in the educational environment

4.2.1. The promotion of the academic integrity at a high-education level

The need to promote academic integrity places the responsibility on each partner in the educational community to balance the high standards of integrity with the interests and compassion. The processes of developing and implementing successful programs in promoting academic integrity can be developed based on the following recommendations which are consistent with any high-education institution.

- To develop codes, policies and procedures for evaluating and ensuring academic integrity.
- To implement consequently and consistently these policies and procedures of academic integrity.
- To inform and educate the entire community about academic integrity policies and procedures.
- To promulgate and rigorously apply these policies and procedures from top to bottom (top-down) in the academic system.
- To develop a clear, accessible and fair system to "judge" any misconduct and violation of academic integrity policies.
- To develop programs to promote academic integrity at all levels of the academic community. These programs should go beyond mere repudiation of the acts of bad faith and include discussions about the importance of academic integrity and the relation with all ethical aspects of university life.
- All institutions should encourage actions and policies to promote and support the values of academic integrity. The dialogue in the campus, national dialogue and institutional actions are key elements in the strengthening of academic integrity.

4.2.2. The promotion of academic integrity by each teacher

There are many activities that a member of the university community can do to promote academic integrity:

- Be familiar with codes, policies and procedures regarding the academic integrity, developed and promoted by the university.
- To include a clearly written paragraph about academic integrity in your course's Syllabus and to specify the possible consequences of breaching the integrity principles.

- To spell out their expectations regarding academic integrity on all aspects of the course.
- To provide an example of integrity in all academic activities they carry out: to cite sources used in writing the course and other educational materials, to enter into discussions with students about intellectual honesty and its importance for themselves as intellectuals and students as members of academic community, discussions that may contribute to a culture of academic integrity.
 - To remind students of its requirements for achieving a topic and stating clearly what bibliographic sources may be used.
 - The re-evaluation of the teaching methods used to reduce opportunities for plagiarism: for example, to require students to write projects for which they must present successive drafts, to avoid the requirements formulated very vague, changing the tests and exam topics from semester to semester and from year to year, as appropriate.
 - To keep the exam forms, projects and CDs with the electronic materials in safe places. Also, you should keep for several years, these materials (at least until the completion of university studies by each student).
 - To discuss with the students the most appropriate documentation techniques for the discipline. To be familiar with the resources they recommended to students.
 - To act, following the default procedure, if possible witness to violations of university code of academic integrity.

4.3. Recommendations to build the culture of academic integrity

To strengthen the culture of academic integrity requires that every campus constituency – faculty, students, and administrators – to accept a shared responsibility. Promoting a culture of academic integrity is a challenging task. Academic integrity is at the heart of the university’s core enterprise of teaching, learning, and education, and we all need to invest in the process of promoting academic integrity.

In this guide we recommend each University to take the following actions:

a. Create an Academic Integrity Council. The promotion of academic integrity is a multidimensional challenge that requires collaboration among numerous groups in the university community; therefore we recommend the creation of an Academic Integrity Council which comprises representatives from Faculty, the student body, academic administration, and student judicial affairs. The role of the Council would be to:

- Coordinate development of educational programs and materials about the Honor (or Ethics) Code, applicable judicial policies and procedures, and ways to promote academic integrity among students, faculty and staff;
- Coordinate an expanded network of training and consulting services for those who play a key role in preventing or addressing academic integrity problems;
- Facilitate information sharing among key groups, including the Judicial Board, the Honor Council, and senior administration;
- Coordinate regular assessment of the status of academic honesty, including surveys and focus groups;
- Examine the increasing role of technology in creating opportunities for academic dishonesty (internet-related plagiarism, wireless networks, information beaming

- by hand-held devices, on-line testing and evaluations, etc.) and develop recommendations for ways to address these challenges;
- Recommend policy changes to appropriate governing bodies;
 - Make annual presentations on University's progress in promoting academic integrity.
- b. Mobilize faculty commitment and leadership.** Faculty leadership is critical to promoting a culture of academic integrity. We recommend mobilizing faculty leadership by:
- Encouraging faculty to clearly communicate a concern for academic honesty to their students and to educate their students about what constitute breaches of academic integrity in their discipline. Individual approaches will vary.
- Appropriate actions might include:
- 1) discussing the importance of academic integrity
 - 2) including a statement about the Honor Code on course syllabi
 - 3) asking students to write out and sign an honor pledge on assignments
 - 4) being a role model by citing sources in lectures
 - 5) explaining what counts as plagiarism and how to avoid it
 - 6) providing clear guidelines about standards and expectations regarding collaboration, citation, use of notes during exams, etc.
 - 7) assigning narrow and specific research topics, collecting drafts, requiring oral presentation of student work o changing exams and problem sets annually o reducing the temptation to cheat by, for example, having students sit at a distance from each other or producing alternate versions of an exam
- Encouraging faculty to support consistent handling of academic integrity cases by reporting suspected instances of cheating or plagiarism;
 - Providing ongoing forums for faculty discussion of academic integrity issues;
 - Including information about academic integrity in the orientation for new faculty;
 - Appointing faculty representatives to the newly formed Academic Integrity Council.
- c. Clarify Academic Integrity Statements and Documents.** Information about University's academic integrity policies is not available from a single, easily accessible, user-friendly source. We recommend that the Academic Integrity Council undertake a review of these policies and recommend revisions to the appropriate governing bodies. This review should include:
- Clarification/revision of policies pertaining to the faculty, including those policies spelling out faculty responsibilities for reporting suspected academic integrity violations, proctoring, and assignment of grades to students found guilty or not in violating academic honesty.
 - Clarification of the role of intent within the definition of plagiarism. In addition, we recommend that the Council publish brochures on academic integrity for faculty and for students. These brochures should be distributed to all faculty and students and made available on-line.
- d. Expand Efforts to Inform and Engage Students.** We recommend sustaining and expanding current initiatives aimed at making the Honor Code a highly visible element of campus culture. These may include:

- Organize interactive discussions of academic integrity in dorms and other venues;
 - Develop specific academic integrity/study skills orientations and trainings for resident advisors, first-year students, student leaders, and other key student groups;
 - Develop trainings designed to empower students to confront peers who violate the Honor Code.
- e. Inform Key Administrators and Staff.** We recommend holding regular information sessions to educate administrators about the Honor Code and academic integrity policies and to encourage them to play a leadership role in promoting academic integrity. Key participants in these sessions would include staff from financial aid, the library, academic administration and student affairs.
- f. Inform Parents, Alumni, and Trustees.** We recommend that the Academic Integrity Council collaborate with relevant campus units to include information about academic integrity in materials developed for parents, alumni, and trustees and in relevant programming, including meetings of the Board of Trustees, reunions and alumni gatherings.

4.4. The manifestation / assessment of the integrity in public procurement processes

In this area have been made the following proposals:

– ***The adoption of the integrity pacts to all levels of the contracting authorities.***

The adoption of the standards regarding the integrity pacts in public procurement process and public-private partnerships, in the form of pacts made by contracting authorities, tenderers and third party (social witness), stage followed by the implementation and constant evaluation of the ways and the degree of compliance of the integrity pacts, according to the methodology used internationally. Secondary rules regarding public procurement will be set by the Government.

– ***The introduction of the relief mechanisms for the bidders who have adopted the principles of ethics and integrity in business.***

To encourage the bidders to adopt and implement the standards of integrity in business, are introduce incentive mechanisms by expanding the current law on public procurement, which attracts the interest of other potential bidders and to ensure integrity in the public sector. Setting the score bonus share offer for bidders who present technical certification about the standards of integrity.

– ***The payment for services or goods purchased under independent certification of compliance with contractual obligations.*** Will be introduced independent certification for the payment of services or goods purchased. Through the procurement procedure will be selected independent evaluators who will certify the quality of goods and services in accordance with the technical particularities of the specifications. Following certification, based on a report from the independent evaluator, will be able to pay benefits in the procurement contracts. The independent evaluator will be selected through competitive mechanisms and the average fee will be the amount of 1% but not more than 5% of the contract.

– *The introduction of a mechanism for auditing the risk of corruption to all beneficiaries (public or private persons) as a condition of eligibility.* Auditing the integrity risks related to the managing authority and intermediate bodies, audit has to consider conflicts of interest, incompatibilities, settlement circuits, the minimize the opacity and setting a standard of transparency and access to information on all documents of the management authorities.

- *Establishing a mechanism for contractual financial guarantees on the risk of disqualification and not discounting of the projects and the insurance and reinsurance of such risks at the level of the management authorities.*

The special interest regarding the public procurement is manifested by the **pressure** put on those who apply the law, in the sense of imposing respect for ethical principles, leading to a correct application of the rules and avoiding the conflicts of interest.

The conflicts of interest arise when employees or public officials are influenced, or appear to be influenced by personal interests when they operate officially.

The perception of a conflict of interest apparently can be as harmful as an existing issue, because it decreases the public confidence in the integrity of the organization involved and into its employees.

Conflict of interest can be divided into patrimonial and non-patrimonial interests. Financial interests may involve an actual or potential gain which can be obtained by using an employee, government official or a person elected, or through a family member of these people categories who have properties, hold shares, or have a particular position in a company which participate in a tender for the procurement of governmental contracts, accept gifts or attention or earn an income from a second job.

There is no need for the money to run visibly from hand to hand. The benefit could mean an increase in property value due to a favorable decision issued for that purpose, or by choosing a particular company winning the tender for a contract. For example, if a person made a request to the council making a donation to a firm or an NGO where an alderman or a county is a partner, then there is a potential conflict of interest, because that member may be influenced by that donation when considering the request received. There is the risk that a counselor's personal interest in a specific business or NGO conflict with his public duties which require considering applications received based on their value.

Non-patrimonial interests are usually linked with political power or greater control. They may arise from personal or family relationships, or involvement in sport, social, or cultural activities. For example, if a public official from the city planning section, who has a child at the local kindergarten, makes plans to extend it, based on voluntary, then counselor will have a personal interest that those plans are approved. This could affect his impartiality with which examines the request received for expansion.

It is not always easy to decide when the personal interest and the public duty are or may be in conflict with each other. The test that proves this is the fact that a person can be influenced by his personal interest in fulfilling its public debt, or if a fair and reasonable person believes that it could be affected for this purpose. Everyone has personal interests, important to them or to the close people. The persons working in the public sector can not always avoid situations where those interests conflict with the decisions they take or their official work. The fact that there is such interest is not

necessarily a problem - the most important thing is how they are addressed. The integrity of the organization and its employees will be protected and the risk of corruption will be reduced if the organization has policies and procedures for resolving potential conflicts of interest.

A conflict of interest involves a conflict between public duty and personal interests of public officials, where a public official's personal interests could improperly influence the performance of official duties and obligations. This basic definition mentions three elements of conflict of interest, in a simple way. These can be tested. The basic idea is that where there is an unacceptable possibility of occurrence of a conflict between the personal interests of a public official (personal interests) and the obligations of that person as a civil servant (official duties), then we are dealing with a conflict of interest .

Basic definition can be used to test where there is an apparent conflict of interest, but in fact the situation is, or may be different. This is seen as an apparent conflict of interest. An apparent conflict of interest may create a very serious problem for officials, just as serious as a conflict of interest itself, as it gives rise to suspicions about the integrity of potential officials, and his organization. An apparent conflict can be investigated with a tool definition, with the question: "The official X seems to have a conflict of interest or not?"

An official person may have personal interests which may be such as to cause a conflict of interest in the future: when we talk about a potential conflict of interest. The definition requires that a reasonable person who knows all the relevant factors, concludes that the personal interests of officials is such that it could unduly influence the behavior of officials or capacity to take formal decisions. When using such a definition, such a policy in government, rule, or law, "personal interest" is defined specifically. Also, it may be necessary to define the terms "public official" and "official debts and obligations" very clear to eliminate any possible confusion in using these terms.

The integrity of public acquisition processes is related to the following principles derived from the legislation on public acquisitions:

1. The principle of free competition;
2. The principle of efficient use of public funds;
3. The principle of transparency;
4. The principle of equal treatment;
5. The principle of confidentiality.

The principle of free competition entails *the conditions for any supplier of goods, worker or service provider, regardless of nationality, having the right to become, under the law, the contractor.*

Examples of application of the principle of free competition in public acquisition stages:

Planning	<ul style="list-style-type: none"> ▪ procedure selection in order to ensure that as many potential suppliers, providers or performers can participate to it; ▪ documentation editing so as to avoid unnecessary costs and time losses for potential bidders; ▪ tasks editing in a clear manner, referring as much as possible to national standards or international standards to which Romania is party; if this isn't possible, if pointing trade marks it is required to add the phrase "or equivalent ";
----------	---

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ planning of the procedure schedule so that enough time is allocated to the bidders to prepare the offer.
Procedure implementation	<ul style="list-style-type: none"> ▪ efforts will be made to make public the announcements or requests through as many means available ,like publication on the website of the entity or release, if possible.
Contract assignment	<ul style="list-style-type: none"> ▪ will be made objectively and based only on criteria mentioned in the documentation; ▪ direct negotiation with suppliers, providers or performers will be done in a professional and ethical manner, preferably by persons with training in both acquisitions and negotiations.
Contract management	<ul style="list-style-type: none"> ▪ avoid placing the contracting authority in a position so as to be forced to continue contractual relations with the same contractor after the contract has been executed.

The principle of efficient use of public funds requires *the implementation in the competitive system of economical criteria for awarding public acquisition contract*. Much can be affirmed about this principle, known as "value for money invested". In short terms, the "value for money invested" means *obtaining the desired quantity at a quality level considered appropriate, paying a price considered appropriate, at the desirable place and time*.

Examples of application of the principle of efficiency in the procurement stages:

Planning	<ul style="list-style-type: none"> ▪ identification, evaluation and pointing of needs must be done with extreme care, involving ,to the highest extent possible , all stakeholders in the contracting authority and in the community; ▪ estimation of the value of the public acquisition will be done taking into account the costs during the life of the product, service or work to be acquired; ▪ depending on estimated costs the type of contract (goods / services, services / works) is determined; ▪ the procedure determination will be done after considering the effectiveness of the investment; ▪ several contracts on the same product / service / work can be chosen together in the interests of efficiency (eg, a copier purchase contract, the accessories for one year and the service included , or: building a hotel and simultaneous acquisition of hotel management services for 10 years); ▪ arrangements can be made for creating contracting associations between several contracting authorities to achieve savings by increasing the contract`s value; ▪ efforts will be made for better market study in order to edit competitive documents (using data gathered from the contracting authority regarding contracts previously executed or recouring to expert advice from outside the contracting authority); ▪ although not expressly regulated , the option of a framework contract can be chosen as an effective means of contracting, according to Romanian legislation in force; ▪ the signing of concession contracts or public-private-partnership can be taken into consideration if they better serve the public interest involved , as a result of the public acquisition procedure,
Procedure implementation	<ul style="list-style-type: none"> ▪ any communication, as appropriate, with potential providers, suppliers and performers will have the point to inform them in order to submit best offers for the

contracting authority.

Contract assignment	<ul style="list-style-type: none">▪ bids will be evaluated in a professional manner, taking into account the criteria established;▪ will be considered and examined the ability of providers, suppliers and performers;▪ compatibility of offers with the requirements of the contracting authority will be analyzed;▪ risks will be evaluated;▪ unnecessary costs must be avoided as much as possible;▪ the contract must include a proper reflection of the rights and obligations of the parties.
Contract management	<ul style="list-style-type: none">▪ contracts will be administered to produce the best results possible;▪ contracts can be canceled if they no longer offer the best value for money invested;▪ data collected during the administration will be structured and stored in databases that allow analysis and information supply for future public acquisitions.

The principle of transparency requires that *all information on the procedure for awarding public acquisition contract must be made available to interested parties*. When applying the principle of transparency, relevant and sufficient information will be provided consistently and timely to all stakeholders through effective communication methods and at low cost or, if possible, at no cost for potential suppliers, providers or performers.

Examples of application of the principle of transparency in the procurement stages:

Planning	<ul style="list-style-type: none">▪ involvement of citizens (voters) in identifying community needs (budget planning);▪ annual public acquisition schedule will be made public;▪ selection of a procedure as transparent as possible is highly recommended;▪ publication of the notice of intent, if the situation requires it;▪ fixing criteria for selection and evaluation;▪ editing documentation for bid preparing and submitting , including all relevant information required by law, presented in a clear and brief manner;▪ the assignment of the person from the contracting authority responsible for communication with all persons concerned.
Procedure implementation	<ul style="list-style-type: none">▪ the publishing of the attendance announcement in the Official Gazette and, if possible, by other means (eg, at least, publishing on the web site of the contracting authority, or through national/ local publication, through information handlers between contracting authorities and potential bidders, etc.)▪ inclusion in the notice of all items required by law;▪ remittance of the Documentation for Elaborating and Presenting the Offer (DEPO), if possible at no cost to potential suppliers, providers or performers or at the actual cost of copying materials. Publication of documentation on the Web site of the public entity;▪ deliverance of the responses to clarification requests;▪ deliverance of the selection phase result;▪ opening of the offers in open court;▪ deliverance of the written-record for the opening of offers;

- publication in the Official Gazette of the notice of award;
- immediate dispatch for all participants of any other relevant information.

Contract assignment	<ul style="list-style-type: none"> ▪ announcement of the result for the implementation procedure; ▪ announcement in case of rerunning or cancelling the procedure ; ▪ announcement of the decision to discontinue or not the procedure ,following the introduction of a dispute or legal proceedings; ▪ remittance of all documents and decisions about the introduction of a dispute or legal proceedings; ▪ publication in the Official Gazette of an irrevocable court decision following an appeal in court;
Contract management	<ul style="list-style-type: none"> ▪ achieving public acquisition file; ▪ communication ,on request ,of public information stipulated by Law 544/2001 of access to information of public interest.

The principle of equal treatment involves the *application, without discrimination, of selection criteria and criteria for awarding public acquisition contract so that any supplier of goods, worker or service provider has equal opportunities in competition for the award of contracts.*

Examples of application of the principle of equal treatment in the public acquisition stages:

Planning	<ul style="list-style-type: none"> ▪ avoidance of " preferential " contacts with potential providers, suppliers and performers; ▪ writing selection criteria and award criteria in such a manner that it doesn't benefit some bidders.
Procedure implementation	<ul style="list-style-type: none"> ▪ avoidance of "preferential " contacts with bidders, competitors or candidates; ▪ communication ,without discrimination of information and clarification to all participants; ▪ public officials or employees responsible for public acquisition must notify potential conflicts of interests that may be located in relation to bidders; ▪ if procedures do not involve advertisements objective criteria will be used for selecting potential suppliers, providers or performers.
Contract assignment	<ul style="list-style-type: none"> ▪ closed envelopes ,in which bids were submitted must be kept until the opening of tenders; ▪ opening of tenders according to the procedure regulated by law; ▪ separation of business process management from contract award process; ▪ evaluation is conducted by an evaluation committee, previously established , composed of people with sound knowledge in the field and who respect the rules of ethics required by law; ▪ evaluation is carried out only on the basis of previously metioned criteria; ▪ participants who complain should not be in any way discriminated during the procedure or in any subsequent procedures.
Contract management	<ul style="list-style-type: none"> ▪ avoidance of placing the contracting authority in a position so as to be forced to continue contractual relations with the same contractor after the contract is executed.

The principle of confidentiality means *ensuring the protection of trade secrets and intellectual property of the bidder*. For that, members of the Evaluation Committee will sign a confidentiality statement.

Examples of application of the principle of confidentiality in the public acquisition stages:

Planning	<ul style="list-style-type: none"> ▪ procurement ,by the contracting authority of support from specialists (technical and legal) to predict the type of bidders` confidential information that may be encountered in those proceedings; ▪ inclusion in the documents that refer to the procedure of information describing the policy of the contracting authority to respect the principle of transparency, which involves providing on demand as much information on public the public acquisition in question; ▪ stipulation of the fact that the information marked as confidential may be disclosed upon request, respecting confidentiality, to internal or external control bodies, to the prosecution authorities and courts, according to legal regulations in force.
Procedure implementation	<ul style="list-style-type: none"> ▪ providing information to bidders so that they specify those parts of the offer they wish to be kept confidential.
Contract assignment	<ul style="list-style-type: none"> ▪ compliance of all people taking offers to confidentiality of those parts of the offer for which was an indication that they must be kept confidential; ▪ privacy statement signed by members of the Evaluation Committee; ▪ In case of doubt, assistance procurement (legal and technical) by the contracting authority in connection with the object of the confidentiality request and arrangements to implement the principle of confidentiality.
Contract management	<ul style="list-style-type: none"> ▪ in case of elements of confidentiality in the contract, they will be mentioned in the contract specifying the confidentiality clause and methods of protection of information.

5.1. The system for assessing academic integrity within universities by the Coalition for Clean Universities

The Coalition for Clean Universities (CUC), based on the idea that public sector performance is closely linked to its integrity, compiled a picture of the level of academic integrity, analyzing according to specific criteria 42 Romanian universities.

The CUC project was a benchmarking exercise on monitoring and applying a methodology already tested in a pilot phase of the project (October 2007 - May 2008), on the following four chapters of analysis:

1. transparency and administrative fairness;
2. academic honesty;
3. quality of governance;
4. financial management.

5.1.1. Transparency and administrative fairness - 30 points

Under Law no. 544/2001 the following documents were required:

- a. A progress report on the previous year and a strategic plan
- b. Revenues and expenses budget of the university.
- c. Minutes of the hearing body that approved the budget
- d. Current statements of assets of the managers of the University
- e. Tables of the university functions.
- f. Regulation of license examinations and admission exams
- g. Internal procedure regulations, the university charter, the code of ethics
- h. Summary of last assessment of courses/ teachers by students and the methodology used for this purpose.
- j. Minutes of the last meeting of the ethics committee, with decisions taken
- k. The list of full salaries for teaching positions, and additional revenues on research / teaching;

If universities have responded to this request were granted five points.

Other documents required in this chapter:

1. List of international patents/inventions and papers published in international ISI publications arising from government grants.
2. List of PhD courses coordinators.
3. List of declarations made under own responsibility about working with Security
4. Collective labor agreement.
5. Procurement list for last financial year amounting to more than 10.000 Euro

6. A specimen contract of study for the current year

For each document sent was given one point.

Depending on how many statements of assets and interests were they able to access and update evaluators graded up to five points. Also, evaluators checked if there is existing information about teachers, CVs, publications available online, electronic password protected catalogs. For this category were awarded up to four points.

5.1.2. Academic honesty - 20 points

a) the existence of rules and procedures against copying was assessed. Depending on the existence of rules, special procedures to combat this phenomenon, and their implementation, evaluators could provide up to five points.

b) It was verified how many ISI works exist for the Doctoral school and where there is no doctoral school, the number of teachers. Depending on the report found, were allotted a maximum of five points

c) Respect for the academic process (participation of teachers and students in classes)

d) The existence of contestation committees for the entrance examinations / License

For these two categories combined, the evaluators could provide up to ten points.

5.1.3. Quality of governance - 35 points

a) University - an open system?

For this category were awarded up to ten points and an indicator of the open system was the presence of more than one candidate in competitions for filling teaching positions.

b) The presence of families in academic institutions and the existence of flagrant cases of persons related being appointed to fill positions at the same college. It was also checked that there are regulations against this phenomenon. Up to ten points were awarded depending on the seriousness of the situation and the existence of these regulations.

c) How students are part of making the university

Up to five points were granted where students have a real word to say in the decision making process in the university.

d) The share of ISI works of lecturers and assistant lecturers in the total ISI works number per university, as an indicator of career advancement based on performance and academic value. It was given five points in total, depending on the percentage value.

e) The procedure for granting the merit awards

Were granted up to five points depending on the degree of correlation between them and foreign publications and international patents, or if they are granted in a discretionary manner.

5.1.4. Financial Management - 15 points

a) Customer account balances of grants (scholarships, transportation), correlated with the amount returned unspent to the budget for the previous year. There were granted up to five points.

b) Random selection of some of the purchases made and their associated documents (request for proposals, participating firms, the award). There were granted up to five points.

Corroborating the declarations of assets with those of interest to check whether they show a justifiable situation in the educational environment. There were granted to five points.

5.1.5. Penalties - minus ten points for the following cases:

a) University was involved in a law suite with employees and / or students on issues of fairness and lost.

b) There are cases under investigation by prosecutors for corruption, sexual harassment, discrimination, etc., more than one per year over the last 4 years

c) There are negative reports of the Court of Auditors, the Financial Guard, OLAF, control body, etc. over the past 4 years

d) There is evidence of tampering (such as counterfeit diplomas) in the last 10 years

Conclusions on the CUC assessment

1. Restricting access to information of public interest

Only 38% of public universities have a transparent administration.

University sites often do not include information on: contests of employment for teaching positions, performance of teachers, content of university internal structures decisions.

2. Increased tolerance to the phenomenon of plagiarism

In 71% of the universities there are rules to combat the phenomenon, but they remain only on paper or are so vague that leave room for interpretation

3. The presence of extended university family

Nepotism - in 95% of universities assessed, a large number of academic families could be identified.

4. Closed system of entry into universities

Most jobs are "dedicated" to someone, still appearing legally occupied

5. Doctoral Schools is based on a small number of high performance teachers

6. Lack of real involvement of students in the decision making process

Ignoring the rules on the assessment of courses and teachers by students is a practice. Evaluations are either missing or their impact is zero where they are made (which shows the formality of the act)

7. Poor financial management practices

The existence of a very large number of acquisitions carried out by calls for proposals and not by open auction, frequency of contracts for substantial sums allocated by offer requirement to the same company.

8. The existence of cases of serious corruption

- 16% of universities were sued employees and / or students on issues of fairness and lost.

- In 14% of universities cases have been investigated by prosecutors for corruption, sexual harassment, discrimination.

- In 17% of cases there were negative reports of the Court of Auditors, the Financial Guard, OLAF, the body control of the Ministry, in the last 4 years.

- In 10% of cases there was evidence of falsification of diplomas in the last 10 years.

Recommendations of the CUC:

- Development of vertical control (Ministry) and horizontal control (active ethics committee that would include people from other institutions, local control bodies)

- Reduction of administrative discretion by introducing clear and explicit criteria

5.2. Problem under review and debate:

The problem plagiarism in research conducted at universities

Answer the following questions, taking into account your personal experience and the existence of procedures governing the issue of plagiarism in your university:

1. Are there regulated policies / tools to combat the phenomenon of plagiarism in your university?

2. If the answer to the first question is yes, how many students (percentage) and how many teachers (percentage) do you think know them?

3. What are the main measures of penalties against the offense of plagiarism in your university?

4. What was the last case of plagiarism among the students you worked with and what was the penalty, if there was any?

5. What is the "acceptable" level of plagiarism, the surpassing of which activates the punishment procedures?

6. What you think is the most appropriate procedure for detecting and reporting an act of plagiarism?

7. What are the courts, bodies that can analyze an accusation of plagiarism in your university?

8. How far the use of computers, the electronic media, promote the phenomenon of plagiarism among students and teachers / researchers?

9. Do you consider that the copyright (copyright law) applies to websites? If the answer is yes, to what extent and in what form can be downloaded information from these sources?

10. What do you estimate it to be the frequency of intellectual fraud and plagiarism in your work of teaching / assessment? (Very rarely, rarely, occasionally, quite often, the times ...)

5.3. Case studies

Case Study 1 – Abusive Behaviour

(Based on research on a civil suit pending at the Court of Justice in Cluj)

The University, following the Rector's Resolution of July 7 2008, prof. M.R., Eng.D., has decided upon termination of the individual labour contract of said prof. I.D. , Eng.D., on two disciplinary grounds:

- A. breach of rules of conduct, detrimental to the interest of education and institutional prestige;
- B. evaluation of students' degree of preparation by meting out two-decimal grades, a fact that runs against provisions of the *Regulation of professional students' activity*, in which integer grading from 1 to 10 is prescribed.

Concerning the first ground, it is stated that on June 8, 2008, during his address to the 2008 class of the Faculty, "... he offended and publicly denigrated both the alumni and the University", when he said the following over the microphone:

"This subject area ... (pursued by the faculty's students – our note) does not serve none, is futile and does not have an object; the graduates of this Faculty... (under issue – our note) belong to a technical university for the disabled."

Concerning the second ground, it is said that there is a breach of provisions included in the Education Law, whereby evaluation is assured in specific forms "...according to the legal provisions and norms of academic autonomy". It is further said that the the plaintiff had been practising his grading system as early as the year 2004. However, but the University Senate Board has decided that grading activities be done in keeping with the professional regulations according to which integers should be used in evaluations and and that this resolution has been brought to the attention of plaintiff in writing.

In his dispute, the plaintiff maintains that the two grounds are not founded and legal, as follows:

- A. With regard to the first charge:

"...breach of rules of conduct, detrimental to the interest of education and institutional prestige",

he maintains that the utterances allegedly mouthed over the microphone are *mystifications based on written statements on the part of three colleagues sharing the same department.*

He further shows that the typed text, based on the video recording and the CD (attached to the contest) do not contain any assertion under the form of the incriminating wording, and that the language used stands in itself proof to linguistic abilities such as would not allow for grammar mistakes in the way of "none" in lieu of the standard wording "anyone" being made. The video recording, typed on this occasion, as well as the attached CD, prove, beyond any doubt, that the incriminating wording has never and in no manner been used.

B. With regard to the second charge:

“... *evaluation of students’ degree of preparation by meting out two-decimal grades*”,

he maintains that, indeed, under the Law on education, evaluation is carried out in specific forms, “...according to legal provisions and norms on academic autonomy”; therefrom it is to be understood that the observance of the law is a given (“in the national education system, grading, in principle, is carried out from 10 to 1”) and afterwards, the normative force of academic autonomy norms - without any additions to or omissions from the main law - is acknowledged.

The law text shows that grading from 10 to 1 constitutes the general norm, but, at the same time, admits exceptions, due to the wording “*is carried out in principle*” (therefore, further qualifiers or a decimal system grading, etc. may be granted).

In addition, this law text allows for and ensures the legality of graduation testing board procedures, where a certain number of testers each allot a grade (integer or decimal), thus the final grade resides in a resulting average, that is, naturally, a decimal.

It cannot be ignored that we are dealing with a procedure (i.e. decimal notes in examinations) applied by contender since 2004 already, for which he received sanctions in 2005 and 2006 (in the year 2006 he was penalised with a 15% cutoff from his salary; this decision was challenged in court and annuled in a court ruling).

Finally, albeit he was accused of bending ethical norms, the debate around “*university prestige*” and the investigation have, in the absence of an ethical code of the institution and, as a result, of a board of ethics, been conducted by a board appointed *ad hoc* by the rector, with no decision issued to this effect.

Mention must be made of the fact that, in his address to the students, the contender has said the following: “...I congratulate you on being living witnesses to the founding of the technical school for the disabled, where, by dint of many re-re, re-sittings, you may feel free not to attend school, and get a diploma instead, only to regret on that you are “equals” amongst “equals”.

At the same time, the contender is a founder-member and chairman of a non-government association producing a site that includes and publicizes a litany of corruption acts on behalf of university management, and that promotes social professional reform in the area.

Likewise, in a pamphlet-essay, he has maintained that, in universities, undue wealth trusts have come into being, leading to organised fraud, with corruption forms specific to academic education, with the support of a management elite established in the institutions.

It is also noteworthy that appointing a professor require imperative approval on the part of the Faculty Board, the Senate, as well as MECT [Ministry of Education, Research and Youth] confirmation; whereas the principle of symmetry dictates that dismissal of a professor follow the same steps, hence the appeal with the Central College of Honour in MECT, mentioned the dismissal resolution. However, in the case at issue, it has been neither the Faculty Council nor the Senate deciding termination of contract, nor has MECT confirmed it. The Rector decided and the Senate approved his decision. Thereby, the principle of symmetry has been ignored.

Therefore, visibly, the issue emerges whether a difference in opinions or an openly expressed stand, voiced in large-coverage media, internet, e-publications, etc., may lead to such sanctions being applied.

Case Study 2 - Plagiarism

(Adapted version of a case study presented by The Coalition for Clean Universities at the *Top University Integrity in Romania*)

Professor B.M., , Dr. Sc.

Teaching Career: assistant lecturer in 1982, research advisor in 1994, Dr. Sc. in 1999; reader in 2000; professor since 2005.

Member of the University Senate, doctoral thesis advisor.

ISI publications on promotion: 0; ISI publications in the interval 2002-2008: 0

Prof. B.M. was accused (in the year of 2003) of coordinating a set of professional guidelines in which the work of certain foreign authors had been plagiarised.

According to press accounts, one of the works under issue, considered a translation of over 90% of the original work, was included promotion dossier for a reader's position for B.M., in the year 2000.

The second battery of accusations targeted two volumes from a different work, again, issued under B.M.'s coordination. In the latter case, although in the presence of a prior agreement with a French publishing house, the Romanian authors translated the French text omitting to mention the original source.

In September – October of 2003, a university board scrutinised the press accusations and concluded that the work constituted plagiarism. What is more, the Rector at that time presented the evidence in front of students that were in the Senate, as well. In October of 2003, the University ruled on the expelling of B.M. from amidst its teaching staff.

B.M. regarded the treatment as abusive and sued the university. After only one month and a half, in December 2003, The Court of Justice in Bucharest ruled that B.M. had been dismissed in an abusive manner; however, according to press accounts, the court sentence was passed in disregard of the findings by the University Board regarding a possible deontological breach. Consequently, B.M. returned to the university filling in a reader's position.

One year and a half after the incident, in 2005, B.M. set forth his candidature for a professor's position, as the sole candidate for that position in the university. According to press accounts, the committee members maintained that his dossier had recorded a total number of 108 out of 110 possible points, as the controversial guidelines had been disregarded pending the evaluation. In his turn, B.M. declared that his dossier had been analysed by over 200 experts. As a consequence, the University recommended CNADTCU that B.M. be granted the professorial title, which was carried through by MEC order.

Currently, prof. B.M., Dr. Sc is a member of the University Senate and a doctoral thesis advisor. Between 2002-2008, prof. B.M., Dr. Sc has not published any ISI articles.

It must be noted that, when it comes to the teaching staff, it is assumed that it is academically informed and that any degree of ignorance with regard to rules, as well as a certain type of innocence, have very low occurrence. For this reason, any scrutiny of plagiarism must be dealt with with the utmost diligence on the part of the experts, in a joint effort with the Board of Ethics.

Case Study 3 – Nepotism

Professor M.R. – Course Coordinator

His spouse – project advisor in a further subject matter, at the same institution.

Their daughter, A.R., has pursued study at the faculty where her parents teach and has been tested by the latter on the very subject matters taught by them; she has concluded her study with maximum of average grades. She has earned very good results in the majority of subject matters, and has been fully deriving advantage from her status as the examiners' daughter.

After M. Sc. completion, this relative puts forth her candidature for a tutor's position, at the same faculty where her parents work, even at one of the departments where one of them is employed. Although not the only candidate for the position, she easily wins the contest.

Further, A.R. publishes a series of articles and other contributions, alongside with her parents, who, at the same time, involve her in different research projects. Within a brief span of time, A.R. passes the doctorship colloquium, with her thesis coordinator a colleague of her father, who in the meantime has become a thesis coordinator, as well. Over the following year, she becomes an assistant lecturer.

At present, Lecturer A.R. holds a doctorship in science, only a few years away from B.Sc. graduation; with the thrifty contribution of her parent-colleagues, she has pieced together an impressive CV, that will probably tone down her emotions in her forthcoming candidature for a reader's position.

Case Study 4 – Is this plagiarism?

Read each of the following scenarios and answer the questions. While reading the scenarios, think about what the problem is and what the best solution would be based on the principles and policies of academic integrity. Discuss the various ways the Professor and the student involved might deal with each situation. Is there more than one adequate solution?

Case A

Two second-year students, Alexa and Andra, handed in substantial assignments (worth 30% in the economy of the course) that were practically identical. When the professor questioned them, she found that Alexa had finished the assignment early and

had then given it to Andra to help her get started. Unbeknown to Alexa, Andra then copied most of it and submitted the assignment under her own name.

Questions to guide the discussion:

- Did Andra plagiarize? Why or why not?
- If so, what penalty might be imposed?
- Did Alexa do anything inappropriate? Why or why not?
- If so, what penalty might be imposed?

Discussion: Andra knowingly copied Alexa's assignment and submitted it as her own. The penalty is likely to be loss of all marks for the assignment, or worse, especially as she is a second-year student who should have been aware of the seriousness of her actions. Alexa might also be penalized for assisting Andra to commit an offence. Although it appears Alexa did not intend Andra to copy, by her actions, she assisted Andra to commit plagiarism.

Case B

A first year student, Mihaela, handed in a laboratory report in which she had included four illustrative graphics, none of which was cited or referenced. She did not use the original graphics, but had carefully re-drawn each one. As the graphics were not original, Mihaela did not think that she had to cite or reference them.

Questions to guide the discussion:

- Did Mihaela plagiarize? Why or why not?
- If so, what penalty might be imposed?

Discussion: This may be plagiarism, but it would depend on the nature of the graphics. If they were common representations such as rough graphs, commonly used illustrations or very general diagrams not clearly 'owned' by another, then Mihaela need not have referenced them. If they were original and creative works, such as a unique representation of an idea or a cartoon or a well-constructed graph for example, they do need to be referenced. This is a situation where it would have been beneficial for Mihaela to ask for advice. When in doubt, it is better to acknowledge than not. Assuming that the graphics represented a small proportion of the overall work and taking into account that Mihaela is a first year student this incident would be probably not penalized.

Case C

Last semester Andrei took an ecology class and one of the papers he wrote was about the effects of DDT on bald eagles. This semester he is taking a wildlife biology class and realizes that his paper from last semester would work for one of the assignments for this semester too.

Questions to guide the discussion:

- Is it academic dishonesty for Andrei to turn the same paper in twice? Why or why not?
- What is the best thing for Andrei to do in this situation?
- If so, what penalty might be imposed?

Discussion: Yes, it is dishonest for Andrei to just turn in the same paper twice. It is self-plagiarism. It would be better if he talked to the professor about the assignment, explained that he has already written a paper, and perhaps propose ideas for further developing the paper that might also satisfy the requirements for the current assignment. At the very least, Andrei can use the research material he used for the original paper again, and perhaps the bibliography, but he should rethink the content, structure, and presentation of concepts completely. It might be safest to choose a completely new subject and start from scratch.

Case D

Three students, Catalin, Toma, and Bogdan are assigned to work on several group assignments together in a history class this semester. One of their projects includes each of them researching different events on a given time line, and then combining the information together. On a test that covers some of the information gathered by Toma, Bogdan cannot remember what the answers are. He reasons that because the three of them had worked on the project together as collaboration and got a good grade, it shouldn't be a problem to ask Toma what the answers are. Since they sit not far from each other in class, Bogdan asks Toma to tell him the answers. Toma does not want to offend his friend, so he moves his arm so Bogdan can see his paper. Catalin also sits nearby, and sees this.

Questions to guide the discussion:

- Is this a form of plagiarism/academic dishonesty? Why or why not?
- Are all three of them at fault?
- Is Bogdan more so than Toma?
- What is the best thing for Catalin to do in this situation? Is he obligated to tell the instructor what he saw?

Discussion: This is cheating. When completing a group assignment, it is the responsibility of each member to know all of the content, not just the part you worked on individually. Toma and Catalin may want to help their friend Bogdan, but if Bogdan were caught, both of them could be implicated and have their grades affected also. Catalin might need to talk to the instructor, but first he needs to talk to his friends and try to persuade them to go to the instructor themselves. If that fails, then Catalin is obliged to tell the instructor what he knows.

Case E

Tony has to write a paper on some of the causes and symptoms of drug abuse for a public health class. He accesses the Web and finds several chat rooms that feature posted questions which are answered by doctors. He uses their answers in his paper, citing just "Internet" as the source. He also finds a site that is put together by the mother of a recovering addict which contains information that she has compiled as a resource for other families in similar circumstances. Tony also uses this information, and since the author of the site does not indicate which books she got the information from, he cites "Internet" again as the source.

Questions to guide the discussion:

- Is this a form of plagiarism/academic dishonesty? Why or why not?
- What is the best thing for Tony to do in this situation?
- If Tony will turn in the paper as presented, what penalty might be imposed?

Discussion: This is an example of sloppy work that could result in serious consequences. It is important to correctly cite all sources of information. "Internet" is not a correct citation. It is also dangerous to include information in a research paper that was found on the Web but that can't be verified. Most scholars recommend an Internet citation include the specific link, and the author of the site. If Tony finds it necessary to use the material compiled by the woman who did not cite her resources, at the very least he should quote her directly and cite her as the primary source. It is recommended to avoid using her material, no matter how good it is. If she obtained it from different resources, chances are Tony could also search out the original resources she used and cite properly any material directly quoted.

References

1. Audy Sonya (redactricé). *Pour une Intégrité en Recherche*. Comité Universitaire d'Étique. Université de Montréal. 3 décembre 2002. 1-92.
2. Constantinescu, V.N., *Etica științei. academică* . Nr. 58-59, Anul XVIII, 2007, 29-30.
3. Jones, D.J. *Interface of Law and Ethics in Canadian Research Ethics Standards: An Advisory Option on Confidentiality, Its Limits and Duties to Others*. McGILL Health Law Publication, Vol. 1:1, 2007, 101-115.
4. *** *Integrity and Misconduct in Research. Report of the Commission on Research Integrity*. Department of Health and Human Services. United States Senate Office Building. 1995, pp.8.
5. *** *On Being a scientist: Responsible Conduct in Research*. National Academy of Sciences, U.S.A., 1995, pp.16. <http://www.nas.edu>.
6. *** *Code of professional standards and ethics*. The Royal Society of New Zealand. 1997, pp.8.
7. *** *Guidelines for Ethical Actions*. Concordia University. 1997, 2007, pp. 17. <http://web2.concordia.ca/Legal-Consuel/policies/english/bd/bd-4.html>
8. *** *Fraud in Research*. The Johns Hopkins University. 1998, pp.6.
9. *** *Propuneri pentru salvagădarea bunei practici științifice*. Raportul comisiei internaționale numită de Deutsche Forschungsgemeinschaft. Bonn, 1998, 57 p.
10. *** *Règles Déontologiques de la Recherche à l'Université Catholique de Louvain*. 1999, p.35.
11. *** *Rapport du Groupe Européen d'Éthique de Sciences et des Nouvelles sur la Charte des Droits Fondamentaux en Relation avec l' Innovation Technique*. Bruxells, 23 mai 2000, 31p. http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/ethics/fr/index.htm
12. *** *Le Code RESPECT*. 2001, 9 p. www.respectproject.org/code/id=fr
13. *** *Research Ethics Policy*. The King's University College. 2001, pp.12.
14. *** *Codes of Conduct. Standards for Ethics in Research*. European Commission. Directorate-General for Research. Eur 21263. 2004, pp.70.
15. *** *Legea Nr. 206 din 27 mai 2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare*.
16. *** *Intégrité, Fraude et Plagiat*. Université de Montréal, 2007, 12 p. http://www.integrite.umontreal.ca/definitions/godard_levesque.htm.
17. *** *Code of Ethics. Sociological Association of Aotearoa (New Zealand)*. 2007, pp.5. <http://saanz.science.org.nz/ethics.html>.
18. *** *Federal Policy on Research Misconduct*. Office of Science and Technology Policy. Washington DC 20502. 2007, pp.10. <http://onlineethics.org/fedresmis.html>.
19. *** *The Online Ethics Center Glossary*. The Online Ethics Center for Engineering and Science at Case Western Reserve University. 2007, pp.21. <http://onlineethics.org/glossary.html>.
20. *** *Ordinul ministrului educației și cercetării Nr. 400 din 22 februarie 2007*.

21. Legea Învățământului nr. 84 din 24.07.1995, (partea specifică învățământului superior), actualizată la 25 Iunie 2003.
22. Legea privind Statutul Personalului Didactic, (partea specifică învățământului superior)
23. * * * DEX (Dicționarul Explicativ al Limbii Române), Ediția a II-a, Ed. enciclopedică, București, 1996
24. <http://www.esc.edu/academicintegrity>
25. <http://www.academicintegrity.org/index.php>
26. <http://www.artsci.utoronto.ca/main/faculty/acaresources>
27. The European Charter for Researchers, The Code of Conduct for the Recruitment www.europa.eu.int/eracareers/europeancharter
28. M. A. Eckstein, *Combating academic fraud. Towards a culture of integrity*, UNESCO, 2003
29. W.J. McKeachie, M. Svinicki, *Teaching Tips. Strategies, Research, and Theory for College and University Teachers*, Houghton Mifflin Company, Boston, MA, USA, 2006
30. R. M. Howard, *Plagiarism: what should a teacher do?* 2001, <http://wrthoward.syr.edu/Papers/CCCC2001.html>
32. S. Thompson, *Why do students plagiarize?* 2003, http://library.csusm.edu/plagiarism/howtocredit/how_credit_online.htm.
33. P.M. Scanlon, D.R. Neumann, *Internet plagiarism among college students*. Journal of College Student Development, 2002, 43, 374-385

Lexicon

This section contains definitions of terms often used in the module, in conjunction with academic work.

- 1. Quote (reference):** the act of direct quoting or granting intellectual credit to another person for work or ideas belonging to that person.
- 2. Ethics:** the science that deals with the theoretical study of the human condition concerning values and moral principles and their role in society.
- 3. Ethics:** the doctrine concerning the rules of conduct and ethical obligations of a profession (especially medical)
- 4. Morals:** all norms of cohabitation, people behaviour towards one another and to the community and whose violation is not punished by law but by public opinion: Ethics - commendable behaviour
- 5. Available general knowledge:** facts known to a large number of people. These "facts" should not be cited.
- 6. Paraphrase:** represents an author's idea rewritten in others own words. It is not enough just to change a few words - this is a very close paraphrase. The aim is to present your own meaning of the author by citing in order to recognize that the idea belongs to another author. If you do not succeed in a paraphrase of that paragraph, then you can include the entire paragraph as quoted. It must be avoided including too many quotes in a personal work.
- 7. Quote (extract):** is the inclusion of another author's work, rendered accurately in an own work. Must use quotations or other means to highlight the quote, also the words have to be conveyed accurately, as they appear in the original, including spelling mistakes. The author must be stated in the text and complete reference should be included in the list of references.
- 8. Copyright** (patent, exclusive rights): the legal way to protect an idea or work product so that it cannot be used by others for its own purposes. It also provides protection against misuse of that work by other people and pretends that the person that wants to use that material to obtain written permission from the owner. Books and journals and most websites used as references are protected by copyright.
- 9. Cheating in an exam:** "peeking" in the works of others, deliberately copying the "cribs" , passing drafts during the exam, changing work with another colleague, etc..
- 10. Fraud:** using or attempting to use any type of academic activity of unauthorized materials, information (such as: copy of any kind, pre-programmed computers or mobile phones, copying test answers to the questions of other persons, using notes during an exam, closed books, etc..), disregard the rules behaviour in an examination (for example, continue to solve exam questions after the expiration of time spent) or other person to attend an examination on someone else.
- 11. To help another person to deceive (to cheat):** facilitate achievement by a person of dishonest activities, unauthorized collaboration on a paper, allowing another person to copy during exams, writing a paper for another person, providing information about an exam (e.g. sending during the examination an electronic message that includes answers to exam questions). A student must be careful enough during an exam so that his answers could not be copied by others and also that his work or projects are not used for plagiarism or misuse by others.
- 12. Plagiarism:** the presentation of written work, published or original of another person as his own work. Every time someone uses the editing, argument, data, design, etc.. belonging to another person in an article, report, oral presentation, or other similar activity, the person must do it in an explicit right by citing those references and sources.
- 13. Unwittingly Plagiarism** (incorrect use of sources): accidental assimilation of ideas and materials belonging to others caused by the lack of understanding of the conventions in citation

and documentation. Improper use of sources may include a deficiency in understanding the proper modality of paraphrasing, lack of clarity in terms of general available knowledge and / or statute of limitations in terms of attribution of ideas. Misuse of sources may result from ignorance or laziness, but not the result of the desire to cheat.

14. Self-plagiarism: the submission of their work or a large part of a previous issue material (paper, essay, etc..) as a new requirement to review or publish. It is possible only if permission is granted by the responsible person in terms of initial use and the beneficiary (e.g. teachers, if it is a material for exams, by the editors of the journal where the material appeared initially and at the journal in which it wants resumption, etc.)

15. Online Plagiarism (Cyber-Plagiarism): copying or downloading all or part of articles or research results on the Internet or copying ideas from the Web and omitting the author.

16. "Paper mill": a term applied to work providers or other pre-written educational materials via the Internet. Some websites offer thousands of items online.

17. References: List at the end of articles or books that contain the sources used in writing a text for a certain requirement, which includes all details required by a guide of references properly. Only resources that are referred to directly in the text are included in this list.

18. Bibliography: list of materials and articles on a topic provided at the end of an article or book from which the reader can obtain additional information. It is imperative that these materials are used to write the article.

19. Sabotage: unauthorized interference, modification or destruction of works or intellectual property of another member of the academic community.

20. Manufacturing: Production of references, falsification or inventories of any information, laboratory data or research (e.g. change of experimental data to obtain the "desirable" result or creating results for experiments that were never made), or using false excuses for an extension of a data breach or teaching.

21. Change in fraudulent academic documents: the change of the noted works, materials and documents on a computer, or academic documents. It includes corruption a teacher's signature and school transcript.

22. Impersonation (substitution per person): passing an exam or test, achieving a theme instead of another person, calling for another person to do these things in place of the person appointed to do so, signing for a courses instead of another student or calling for another student to do that to someone. The replacing of both the person of another person (impersonated person) and substituted person (person impersonal) are culpable.

ANNEX 1

Vulnerable sectors in terms of integrity

1. Order and public security sector. There were identified the following **risk factors**:

- the absence of a transparent and objective recruitment, selection and training of staff;
- the absence of effective verifications, regular and unpredictable in the upper hierarchical structure;
- heavy and sloppy procedures;
- mismanagement;
- the lack of transparency in dealing with the public.

Problems:

- ✓ deficiencies in interpretation and application of existing legislation (organizing the public procurement processes so as to create an advantage to a particular candidate, including people suspected or on conflict of interest / incompatibility / corruption as members of the procurement committees);
- ✓ infringement procedures in recruitment and promotion of staff (additional conditions to those published on the official website of the institution, to limit access to candidates);
- ✓ irregularities in the activity structures of the Ministry of Administration and Interior (not applying legal measures, failure to apply sanctions, not detecting offenses, issuing administrative acts that serve private interests, misuse of resources, deficiencies in registering complaints and allegations);
- ✓ claiming, receiving undue benefits in exchange for public services offered by the institution (cadastral documentation, claiming sums of money by people who claim to have influence in intervention with officials with responsibilities in resolving cases for damages and restoration of law property);
- ✓ low involvement of managers in the development activities of the institution;
- ✓ lack of information to the public on offered services, terms and conditions for obtaining them;
- ✓ officials can apply a procedure or another, large differences between minimum and maximum penalties, to provide optional conditions.

2. **Financial and fiscal sector.** Financial Guard is the institution that performs operational and unannounced control on preventing and combating all acts and deeds in the economic, financial and customs, which have the effect of tax evasion and fraud. Its personnel may be subject to a complex of factors acting on the individual and society as part of tolerance or rejection of society towards corruption, behavioural customs, and the vulnerability of the control personnel conduct (the low level of wage employment, insecurity of income constancy, low income uncertainty for the retirement period, etc)

An analysis of the institutions revealed a number of **risk factors** which may cause corruption, as following:

- ✓ permissive law in terms of insufficient description of punishable acts;
- ✓ insufficient motivation and training material;
- ✓ failure of internal controls;
- ✓ direct contact with the trader;
- ✓ improperly rewarded efforts and work risks with respect to other control sectors.

Thus, the activities related to the sector, have raised the following **problems**:

- ✓ discretionary decision-making system (the official person in charge with the control is the only factor in finding the deed and establishing penalties);
- ✓ disproportion between the penalties provided by law (disparity between the minimum and maximum level of penalties and fines).

3. The **National Customs Authority**. Its personnel may be subject to **risk factors** that may cause corruption such as:

- ✓ deficiencies in management systems;
- ✓ inadequate salary;
- ✓ insufficient hierarchical control;
- ✓ deficit system for staff training.

Thus, the activities related to the sector, have raised the following issues:

- ✓ discretionary decision-making system (decisions relating to the customs value, exclusive powers of customs officials in relation with the beneficiaries of the customs services);
- ✓ disproportion between the penalties provided by law (the employee function of governor control is the only factor in finding the offense and setting the penalty, disparity between the minimum and maximum level of penalties and fines);
- ✓ insufficient controls on the command chain;
- ✓ signature or endorsement of documents related to customs formalities (the employee function of governor control is the only factor regarding signing and certification of documents);
- ✓ inadequate customs inspections in certain situations.

4. In health sector there are multiple risk factors, each activity comprising specific reasons for corruption.

The most often identified **risk factors**, which visibly affect the health system are:

- ✓ poor legislation (e.g. to regulate informal payments for medical practice, private and voluntary, health insurance or to protect personnel in audit and control);
- ✓ inadequate pay (lack of financial motivation of health personnel);
- ✓ internal procedures do not meet management / internal control provided in MPF no. 946/2005 (Internal Code of Control);
- ✓ poor selection, evaluation and promotion of staff;
- ✓ precarious financial resources of the system;
- ✓ insufficient monitoring of the public procurement activities in various stages of deployment (elaborating the annual procurement program, conducting the procurement procedures, contracting, delivery and reception of workings, goods and services) defecting the control activities through traffic of influence, bribery or rewards ;
- ✓ defecting control activities throughout acts of corruption.

Among multiples **problems** in this area here are noted:

- ✓ deficiencies in the interpretation and application of existing legislation in areas with high risk of corruption (e.g. public procurement);
- ✓ existence in the system of an informal payment means;
- ✓ lack of ethics in promoting products and medical equipment through very aggressive promotion by companies or distributors;
- ✓ a foul employment selection and promotion processes (bribes at the entrance in the system to obtain passing grades at the examinations or to obtain a job in health public system or in specialties with limited number of openings, poor geographical distribution of medical personnel will create a monopoly activity).